

अध्याय : एक

(CHAPTER : ONE)

१. परिचय (Introduction)

१.१ अध्ययनको पृष्ठभूमि (Background Of The Study)

धर्तीलाइ माता, जननी भनि परापूर्वकालदेखी पुजिदै आएको नेपालमा महिला शक्तिको महिमा अनन्त छ । पौराणिक कालदेखि मनाउँदै आएको विभिन्न पुजाआजामा समेत शक्तिमाताको स्थान अग्रणी सीता, तारा, भृकुटी नारी शक्तिका उदाहरणहरु हुन पौराणिक समयमा पनि नारी शक्तिको महिमा अनन्त रहेको कुरा विभिन्न वेद, पुराण स्तुति, काव्य, महाकाव्यमा समेत वर्णित रहेको ज्ञान नै छ (पौडेल, २०६२) ।

शास्त्रीय मान्यता अनुसार नारीलाइ आधा शक्ति, आधा प्रकृति, विराट रुपिणी, सर्वमाता, सर्व पुज्य जगत् व्यापिनी सृष्टिस्थित्यन्त करिणिको रुपमा कम्प्याएको देखिन्छ । आमा, छोरी, श्रिमति, बुहारि, सखिको रुपमा नारी शक्तिलाई सम्माणित रुपमा, पूजित एवं प्रतिष्ठित बनाउदै नव जागृत ल्याएर शक्ति, शान्ति र समृद्धियुक्त राष्ट्रको निर्माण गर्न सकिन्छ, भन्ने उच्च सन्देशहरु हाम्रा पूर्विय ऋषीमुनिहरुको प्रशस्त दिएका छन् (कोइराला, २०६७) ।

सामान्यतया महिला सशक्तिकरण भन्नाले महिलाहरु राजनैतिक आर्थिक सामाजिक कानुनी व्यक्तिगत तथा समुहगत संस्थागत शैक्षिक रोजगारी स्वस्थ जमिन धनसम्पति आदि क्षेत्रहरुमा सामानता र महिला हिंसाको उन्नतमुलन सर्वाङ्गण विकास र स्वतन्त्रता जस्ता पक्षहरुको अनुभव दिलाउन सक्नु हो भन्ने बुझिन्छ । जसबाट महिलाहरुले आफ्ना व्यक्तित्व विकास निर्माण गर्न सक्ने क्षमताको विकास आत्मियता एवम् आत्माविश्वास सामाजिक प्रतिष्ठा रोजगारीमा अग्रसर आय आर्जनमा अग्रसरता आफ्नो स्वास्थ्यको अधिकार आदि सेवा सुविधाको उपयोग गर्नपाएमा पक्कै पनि उनिहरुको सर्वाङ्गण विकास हुन्छ । यसले देशको आर्थिक विकासमा पनि प्राव पार्ने कुरामा दुई मत छैन (राष्ट्रिय महिला आयोग, २०६६) ।

सशक्तिकरण एउटा यसतो प्रकृया हो । जसले व्यक्ति तथा समाजमा रोजाइ निर्माण गर्न सक्ने क्षमताको विकास गराउँदछ । सशक्तिकरणको अन्तिम लक्ष्य भनेको व्यक्तित्व विकास हो, जसमा आत्माविश्वास बढाउन, सामाजिक अन्तरकृया, स्रोत साधनको बाँडफाँडमा निर्णय गर्ने अधिकार, कुनपेशा अवलम्बन गर्न र कसरी जिवनयापन गर्ने, जस्ता विषयमा पर्याप्त

छनौटको अवसरहरु उपलब्ध हुनुपर्ने जस्ता कुराहरु समाविष्ट हुन्छन् । साँचो अर्थमा महिला सशक्तिकरण भनेको महिलाहरुको पहिचानको खोजिगर्नु, उनिहरुलाई आत्मनिर्भर बनाउनु र राजनैतिक कृयाकलापमा महिला सहभागिता बढाउनु नै हो । आर्थिक, सामाजिक, राजनैतिक कृयाकलापमा महिला सहभागिता बढाउनु उनिहरुको आन्तरिक क्षमताको उजागरण गर्नु, स्वरोजगार सिर्जना ऋण सुविधा उत्पादित वस्तुको बजारमा पहुँच र जोखिम मोल्न सक्ने खुविको विकास जस्ता विषयहरु महिला विकास सशक्तिकरणका प्रमुख विषयहरु हुन् जुन व्यक्तिगत प्रयासबाट प्रायः असम्भव छ, यसका लागि राजनितिक दल, सरकार र नागरिक समाजको सहयोग तथा स्वयं महिलाहरुको सकृय सहभागिताको खाँचो पर्दछ (नेपाल, २०६७)

महिलाको उत्थान र पहिचानको लागि विश्वब्यापी रूपमा आवाज उठिरहेको बेला नेपालमा सर्वप्रथम छैटौँ योजना अवधिमा विकास कार्यमा महिला वर्गको सहभागिता अभिवृद्धि गर्ने गरी राष्ट्रिय निति तर्जुमा भएको पाइन्छ, यस्तै सातौँ र आठौँ योजनामा पनि विकासमा महिला सहभागिता बढाउने उनीहरुको आर्थिक सामाजिक स्तर उकास्ने उद्देश्यले नितिहरु तर्जुमा गरिएको थियो । नवौँ र दशौँ योजनामा पनि महिला विकासका कार्यहरु भएका छन् । त्रिवर्षीय योजना (२०६७/६८-२०६९/७०) मा महिलाहरुलाई मुलप्रवाहिकरण ल्याउने वारेमा व्यवस्था भएको पाइन्छ (भट्टराइ २०६८) ।

नेपालको सम्बिधान, २०७२, भाग ३ को धारा १३ अन्तर्गत उपधारा ३ मा राज्यले नागरिकहरुका विच धर्म, वर्ग, जात जाति, लिङ्ग, उत्पत्ति, भाषा वा वैचारिक आस्था वा ति मध्ये कुनै कुराको आधारमा भेदभाव गर्ने छैन । तर महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेसी वा किसान मजदुर वा आर्थिक, सामाजिक वा सांस्कृतिक दृष्टिले पिछडिएको वर्ग वा बालक, बृद्ध तथा अपाङ्ग वा शारीरिक वा मानसिक रूपमा अशक्त व्यक्तिको संरक्षण, सशक्तिकरण वा विकासको लागि कानूनद्वारा विशेष व्यवस्था गर्न रोक लगाएको मानिने छैन।(४)समान कामको लागि महिला र पुरुषका विच पारिश्रमिक तथा सामाजिक सुरक्षामा भेदभाव गरिने छैन(कानून न्याय तथा संसदीय व्यवस्था मन्त्रालय, २०७२)।

सामाजिक रूपमा राज्यले महिलाको लागि संविधानमानै उल्लेख गरेको छ । भेदभाव रहित समाज बनाउने कुरा उल्लेख गरिएपनि वास्तविक समाजमा यस्तो अवस्था पाइदैन । नेपालमा महिलाहरुको पुरुष सरह सबै सम्पत्तिमा हकअधिकार पाउदैनन्, ज्याला पाउँदा कानूनले भेदभाव गर्नु नपाउने व्यवस्था गरेको भएपनि महिलाहरुको कम श्रम गर्न सक्ने भन्ने आधारमा कम ज्याला पाउने प्रचलन वसेको छ(अधिकारी, २०१२)।

नेपालमा महिला सशक्तिकरणको अवस्था अत्यन्त जटिल रहेको छ । ज्ञान क्षमता र विश्वास हुँदाहुँदै पनि समय र सिपको प्रयोग गर्ने अनिच्छाको कारण महिलाहरु पछि परेका छन् । महिला सशक्तिकरण ले महिला हरुको सामाजिक, संस्कृतिक, आर्थिक र राजनैतिक विकासका लागि महिला श-शक्तिकरण ले महत्वपूर्ण भूमिका खेल्दछ । यसको परिणाम स्वरुप एउटा सवल राष्ट्रको निर्माण गर्ने ठोका खुल्दछ । नेपालि महिला सदियौ देखि विभिन्न प्रकारका हिंसा तथा भेदभाव पिडित र सामाजिक आर्थिक एवम् राजनैतिक अधिकार वाट बञ्चित हुँदै आएका छन् । यस क्रममा विगत दुई दशकको सशक्तिकरण प्रयासले तुलनात्मक रुपमा निकै उपलब्धि हासिल भएका छन् । UN WOMEN को यो प्रतिवेदनले नेपाल महिला अधिकारको निउमा नितिगत रुपमा सकारात्मक परिवर्तन ल्याउन सफल विश्वकै एक उदाहरणीय मुलुक बनाएको छ (शर्मा, २०६९) ।

मूलुकमा विद्यमान केहि प्रविधिहरुले भिनो रुपमा भएपनि सकारात्मक छन् । बहदो साक्षरताले गर्दा अलि कम बच्चा जन्माउने, विवाह गर्दा अलि बहदो उमेरमा गर्ने बहदो राजनितिकरण आदि महिला श-सक्तिकरणमा सकारात्मक योगदान पुर्याउन सक्नेखालका प्रवृतिहरु हुन् ।महिलाहरुले नेतृत्व लिएको मदिरा विरोधि आन्दोलन, पैतृक अशं सम्बन्धि आन्दोलन र परिवर्तन चाहने विभिन्न महिला समुदायहरुले पनि महिला स्वास्थ्यको उपयोग र विकासको लागि सकारात्मक योगदान पुर्याइरहेका छन् (खनाल २०६६) ।

नेपालको संबिधान २०७२ भाग ३ को मौलिक हक र कर्तव्य अन्तरगत धारा ३८ महिलाको हक :(१) प्रत्येक महिलालाई लैङ्गीक भेदभाव बिना समान बंशीय हक हुनेछ । (२) प्रत्येक महिलालाई सुरक्षित मातृत्व प्रजन्न र स्वास्थ्य सम्बन्धि हक हुनेछ । (३) महिला विरुद्ध धार्मिक ,सामाजिक ,सांस्कृतिक परम्परा प्रचलन वा अन्य कुनै आधारमा शारीरिक,मानसीक,योनजन्य, मनोवैज्ञानिक वा अन्य कुनै किसिमको हिंसाजन्य कार्य वा शोषण गरीनेत्यस्तो छैना कार्य कानुन बमोजीम दण्डनीय हुनेछ र पिडीतलाई कानुन बमोजीम क्षतीपूर्ति पाउने हक हुनेछ ।(४) राज्यका सबै निकायमा महिलालाई समानुपातिक समावेशी सिद्धान्तको अधारमा सहभागी हुने हक हुनेछ ।(५) महिलालाई शिक्षा, स्वास्थ्य, रोजगारि र सामाजिक सुक्षामा सकारात्मक विभेदका आधारमा विशेष अवसर प्राप्त गर्ने हक हुनेछ । (६)सम्पत्ति तथा पारिवाकि मामिलामा दम्पतिको समान हक हुनेछ (नेपाल सरकार, २०७२) ।

महिला र पुरुषको काम गर्ने समयको अनुपात हेर्दा घर भित्रको कृयाकलापमा महिलाको २५.१ घण्टा र पुरुषको ९.७ घण्टा रहेको छ भने घर बाहिरको कृयाकलापमा महिलाको ३६.३ घण्टा र पुरुषको ४२.६ घण्टा रहेको छ । त्यसैगरी कुल कार्य समय महिला १०३.९ घण्टा र पुरुषको ९८.९ घण्टा रहेको छ (राष्ट्रिय योजना आयोग, २०६८) ।

महिला सशक्तिकरणले सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक विकासमा महत्वपुर्ण योगदान पुर्याएपनि उक्त योगदानमा व्यक्ति, समाज, राष्ट्र र समग्र विश्व सम्बेदनशिल हुन नसकेजस्तो देखिन्छ । महिलाको योगदानलाई मूल्याङ्कन नगरिकन उनिहरुको भूमिका सहयोग, क्षमतालाई नबुझिकन समग्र संसारको विकास असम्भव छ । नेपालमा महिलाका क्षेत्रमा काम गर्ने निकै नै संघ संस्थाहरु छन् । सरकारी, गैर सरकारी, अन्तराष्ट्रिय गैर सरकारी, संस्थाहरुले नेपाली महिलाहरुको आर्थिक सामाजिक विकास लागि निकै थप समय र पैसा खर्च गरे पनि त्यति प्रभावकारि हुन सकेको देखिदैन । महिलाहरुको क्षमता, कार्यशैलि, निर्णयमा पहुँच छैन । वास्तवमा भन्ने हो भने नेपाली महिलाहरु सामाजिक, आर्थिक, शैक्षिक सांस्कृतिक, राजनैतिक, पारिवारिक रुपमा पनि दोस्रो दर्जाको नागरिकबाट माथि उठ्न सकेको देखिदैन । यसै कुरालाई मध्यनजर राख्दै म यो अध्ययन भापा जिल्ला को कचनकवल गाउँपालिकाको वडा नं. ६ मा रहेका महिलाहरुको सशक्तिकरणले उनिहरुको सामाजिक, आर्थिक र शैक्षिक क्षेत्रमा पुर्याएको योगदानको बारेमा अध्ययन गर्ने कोसिस गर्दछु । सके सम्म यथार्थ विश्वासनिय र भरपर्दो रुपले धेरै विषयहरुलाई समेटि यस अनुसन्धानको प्रस्तावनामा नेपालको सुदुर पुर्व भापा जिल्ला कचनकवल गाउँपालिका वडा नं. ६ मा रहेका महिला हरुको सशक्तिकरणले उनिहरुको आर्थिक, सामाजिक तथा शैक्षिक क्षेत्रमा पारेको प्रभावलाई समेट्ने प्रयास गरेको छु ।

१.२ समस्याको कथन (Statement of the Problem)

शिक्षा, चेतनाको अभाव, आर्थिक विपन्नता, सामाजिक पछौटेपन राजनितिक चेतनाको अभाव, महिलालाई दोस्रो दर्जाको नागरिकको रुपमा हेरिने सामाजिक संरचना, निर्णय र पहुँच विहिनताको अवस्था छोरा र छोरीको विभेद आदि जस्ता कुसंस्कार अर्को नेपाली समाजमा विद्यमान छ । जीवन भरिकै ३ चौथाई भाग महिलाहरुले घर परिवार, छोरा छोरी र पुरुष जातिका लागि खर्च गर्दछन् तर पनि काम नभएका पुरुषका बोभको रुपमा मात्र हेरेको देखिन्छ । सानो उमेरमा बाबुको नियन्त्रण, विवाह पछि पतिको नियन्त्रण र बृद्ध अवस्थामा

छोराको निरीक्षणमा बाच्नुपर्ने बाध्यता जसले पुरुष सर्वेसर्वा र महिला निरिह पात्रको रूपमा बन्न पुगेको छन् ।

नेपाली चेलिहरुमाथि पुरुषहरुले मात्र हिंसा घटाउँदैनन् । महिलाका लागि महिलाहरु पनि हिंसाका पीडक सुन्न र देख्न पाइन्छ । महिलामाथि हुने शारीरिक कुटपिट, लछारपछार,काटमार लगायतका शारीरिक हिंसा र गालिगलैज, बोक्सीको आरोप, डर त्रास दिने, खान, लाउन,औषधोपचार र मनोरञ्जनबाट वञ्चित गर्ने सम्मका मानसिक हिंसाहरु हुने गरेको परिस्थितिमा यसलाइ रोक्नु सरकारी प्रयास मात्र सम्भव हुँदैन । प्रत्येकको मनमस्तिस्कमा सकारात्मक सोचको विकास र हिंसा विरोधी व्यवहारले मात्र सम्भव हुन्छ, सरकारी नीती नियमलाई कागजमा मात्र सिमित हुन नदिई प्रत्येकले व्यवहारमा उतारेको खण्डमा कम हुदै यसको अन्त्य पनि हुन्छ । नेपालमा महिला माथि हुने सबै प्रकारका हिंसाहरुलाई रोक्ने कानुनी व्यवस्था हुदाहुदै पनि निम्न लिखित कारण बाट घरेलु हिंसा हुने गरेको देखिन्छ ।

क. दाइजो कम ल्याउनुका कारण

ख.लोग्ने,सासु ससुराको इच्छा पुरा गर्न नसकेका कारण

ग. वोक्सी आरोपको कारण

घ. प्रेममा फस्नाका कारण

ङ. एकल जिवन व्यतित गर्नपर्नाका कारण

च. समाजमा उच्छृंखल व्यक्तिको व्यभिचारी व्यवहारका कारण

छ. महिलामैत्री नहूने । आदि

माथि उल्लिखित लगायतका यी र यस्तै कारणहरु बाट महिलाहरु पीडित बन्न पुगेको कुरा महिला हिंसा अन्त्य गर्न गठित संघसंस्थाहरुले औल्याएका छन् (पौडेल २०७१) ।

महिलाको क्षेत्रमा काम गर्ने धेरै संघसंस्थाहरु उम्रिएका छन् तर सशक्त भन्दा वढि अशक्त महिलाहरुको संख्या वढि देखिन्छ । धर्म, परम्परा,संस्कार रीतिरीवाजले महिलालाई यसरी बाधेको छ कि कुनै गाँठो सहजै खोल्न सकिदैन र पुरुषको सहयोगको अभाव टड्कारो देखिन्छ । जनसङ्ख्याको हिसावले ५१ प्रतिशत भन्दा वढि हिस्सा ओगटेको महिलाहरु आर्थिक

कृष्याकलापमा न्यून सहभागिता छ । घरभित्रका काम जसको मूल्य तोकिएको छैन, कृषि जुन पेशा आफ्नै पेशाको रूपमा लिइएको छैन त्यस्ता क्षेत्रहरू महिलाको लागि छुट्याइएको छ त्यसले आर्थिक विकासमा पुऱ्याएको योगदान मूल्याङ्कन छैन भएपनि ज्यादै न्यून मात्र छ । २०६३ पछि नेपालमा महिलाका क्षेत्रमा कानूनी रूपमा केहि महत्वपूर्ण कार्य भए पनि कार्यन्वयन सन्तोषजनक छैन जसले कानूनी रूपमा भन विरोधाभाष निम्ताएको देखिन्छ ।

यसरी वास्तविकताको खोजी नगर्दा यसले समग्र अर्थतन्त्रमा असर पार्दछ । त्यसैले यस अध्ययनले अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरूसँग सम्बन्धित रहेर निम्न प्रश्नहरूको उत्तरका खोजी गर्ने प्रयास गर्दछ ।

- क) यस क्षेत्रको महिलाको सामाजिक र आर्थिक अवस्था कस्तो छ ?
- ख) महिला सशक्तिकरणले उनीहरूको आर्थिक क्रियाकलापमा कस्तो प्रभाव पारेको छ ?
- ग) पारिवारिक निर्णय तथा पारिवारिक स्रोत र साधनमा उक्त क्षेत्रको महिलाहरूका कस्तो छ ?
- घ. अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरूको पारिवाकिक निर्णयमा कस्तो भूमिका छ ?
- ङ. स्वनिर्णय गर्ने अधिकार कति महिलाले प्राप्त गरेको छन् ?

उक्त प्रश्नहरूको खोजी गर्न यस अध्ययनको कथनको रूपमा “महिला सशक्तिकरण तथा त्यसले सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक विकासमा पारेको प्रभावको अध्ययन” रहेको छ ।

१.३ अध्ययनको उद्देश्य(objective of the study)

यस अध्ययनको साधारण उद्देश्य ग्रामिण भेगका महिलाहरूको महिला सशक्तिकरणले उनीहरूको आर्थिक सामाजिक तथा शैक्षिक क्षेत्रमा पुऱ्याएको योगदान सम्बन्धी अध्ययन गर्नु हो । यस अनुसन्धानका विशिष्ट उद्देश्यहरू निम्न छन् ।

१. अध्ययन क्षेत्रमा महिलाहरूको सामाजिक, आर्थिक, तथा शैक्षिक अवस्था पत्ता लगाउन ।
२. महिला सशक्तिकरण तथा त्यसले सामाजिक आर्थिक तथा शैक्षिक विकासमा पारेको प्रभावको अध्ययन गर्नु ।
३. निर्णय प्रकृत्यामा महिलाहरूको सहभागिता पत्ता लगाउनु ।
४. कचनकवल गाउँपालिकामा महिला सशक्तिकरणका प्रभाव विश्लेषण गर्नु ।

१.४ अनुसन्धान प्रश्न (Research Question)

यस अध्ययनले अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरूसँग सम्बन्धित रहेर निम्न अनुसन्धान प्रश्नहरूको उत्तर खोजिगर्ने प्रयास गरिएको छ ।

- क) यस अध्ययन क्षेत्रका महिला हरुको सामाजिक अवस्था कस्तो रहेको छ ?
- ख) यस अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरुको आर्थिक अवस्था कस्तो रहेको छ ?
- ग) यस अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरुको शैक्षिक अवस्था कस्तो रहेको छ ?
- घ) अध्ययन क्षेत्रमा रहेका महिला सशक्तिकरणले आर्थिक क्षेत्रमा कस्तो प्रभाव पारेको छ ?
- ङ) यस अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरुको घरायसी पारिवारीक निर्णयमा कस्तो भूमिका छ ?
- च) व्यक्ति र पारिवाकिक निर्णयमा महिलाहरुको सहभागिता कस्तो रहेको छ ?

जस्ता प्रश्नहरूको उत्तर खोजी गर्ने यस अध्ययनको अनुसन्धानात्मक प्रश्नहरू रहेका छन् ।

१.५ अध्ययनको महत्व(Significance of the Study)

जनसङ्ख्याको आधाभन्दा बढि हिस्सा ओगटेको महिलाहरूलाई एकातिर छोडेर राज्यको चौथर्फि विकास गर्न कठिन हुन्छ । विकास उन्मूख तथा अविकसित मुलुकका धेरै क्षेत्रहरूमा पुरुषको प्रतिनिधित्व रहेको पाइन्छ । महिला दोस्रो र सहायक रुपमा मात्र रहेको हुन्छन् । यस्तो अवस्थामा महिला हरुको आर्थिक राजनैतिक शैक्षिक सहभागिता कम हुन्छ जहाँ महिला सहभागिता उत्साह जनक हुँदैन त्यस देश र समाजको विकास पनि स्थिर रहन्छ ।

वर्तमान अवस्थामा नेपाली समाजपनि झण्डै त्यस्तै भएकोले यस अध्ययन महत्वपूर्ण रहेको छ । यो अध्ययनले सम्पूर्ण नेपाल भरिको महिलाका अवस्थावारे प्रकास पार्न नसकेता पनि झापा जिल्लाको कचनकवल गाउँ पालिका वडा नं. ६ का महिलाहरूका बारेमा जानकारी लिन सकिन्छ । महिला सशक्तिकरणले महिलाका आर्थिक, सामाजिक तथा शैक्षिक विकासमा प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रुपमा कस्तो प्रभाव पारेको छ भन्ने अध्ययन गर्नको लागि सहयोगि वन्न सक्छ, साथै महिला सशक्तिकरणको क्षेत्रमा काम गर्ने विभिन्न संघ संस्था गैरसरकारी, सरकारी, अन्तराष्ट्रिय गैरसरकारि संस्थाहरूको लागि थप सामग्री, महिला क्षेत्रमानै काम गर्ने व्यक्ति, योजनाकार,कानून विद्यहरूको कार्यक्रमलाई अझ प्रभावकारि बनाउन सहयोग वन्न सक्छ । त्यस क्षेत्रको महिलाहरूको सामाजिक, आर्थिक, शैक्षिक अवस्थाको वास्तविकता

नजिकवाट थाहापाउन सक्ने भएकाले अनुसन्धानकर्ता लाई नेपाली महिला जगतको अवस्थाको बारेमा थाहापाउन सजिलो हुन्छ । देशका, जिल्लाका र स्थानिय महिला सरोकारमा काम गर्ने व्यक्तिहरुलाई यो अनुसन्धानले टेवा पुर्याउन सक्छ ।

१.६ अध्ययनको सीमा (**Limitation of the Study**)

अनुसन्धानमा महत्वपूर्ण तर आफैमा जटिल कार्य हो । आर्थिक रुपमा खर्चिलो समय र श्रम धेरै नै आवश्यक पर्दछ । त्यसकारण महिला विकासले पुर्याएको योगदान शिर्षकको सम्पूर्ण पक्षको अध्ययन गर्न नसकिने कारणले निश्चित क्षेत्र छनौट गर्नु आवश्यक देखिन्छ । त्यसैले उक्त विसय माथि अध्ययन गर्न भापा जिल्लाको कचनकवल गाउँपालिका वडा नं. ६ का महिलाहरुमा मात्र सिमित गरिएको छ । यस अनुसन्धानको सिमाहरु निम्नानुसार छन् ।

१. यस अध्ययनमा भापा जिल्ला कचनकवल गाउँपालिकालाई अध्ययनको क्षेत्र मानिने छ ।

२. यस अध्ययनले भापा जिल्लाको कचनकवल गाउँपालिका वडा नं.६ भित्र बसोवास गर्ने विवाहित महिलाहरुलाई मात्र समेटिनेछ ।

३. यो अध्ययन यस अध्ययन क्षेत्रमा महिलाहरुका सामाजिक, आर्थिक, शैक्षिक अवस्था महिला सशक्तिकरण, निर्णय प्रकृया तथा घरको साधन र स्रोतको पहुँचको अवस्थावारे केन्द्रित हुनेछ ।

४. यस अध्ययनले भापा जिल्लाको महिलाहरुका प्रतिनिधित्व गरेपनि समग्र नेपाली महिलाहरुको सन्दर्भमा उपयुक्त नहुन सक्छ ।

५. यो अध्ययन वि.स. २०७४ मा मात्र सिमित गरिएको छ ।

६. यो अनुसन्धानका लागि अन्तरर्वाता, प्रश्नावली, अवलोकन जस्ता साधनहरुको प्रयोग गरिएको छ ।

७. यो अध्ययनका लागि आवश्यक पर्ने तथ्यांक संकलनको साधन अन्तरर्वाता, प्रश्नावली मात्र प्रयोग गरिने छ ।

१.७ मुख्य शब्दावलीको अर्थ (**Meaning of Key Terms**)

सशक्तिकरण - महिलामा भएको परिवर्तन

सशक्त - बलियो

- पहुँच - प्राप्ति
- सक्षम - कुनैपनि कार्यका लागि तयारी
- साक्षर - सामान्य लेखपढ गर्न सक्ने
- निरक्षर - सामान्य लेखपढ गर्न नसक्ने
- एकल परिवार - बाबा आमा तथा छोराछोरी
- संयुक्त परिवार - हजुरबा हजुरआमा ,बाबा आमा, काका काकी, तथा छोराछोरी सहितको परिवार

१.८ अध्ययनको संगठन (Organization of the Study)

यस अध्ययनलाई विभिन्न भागमा विभाजन गरिएको छ । अध्ययन एकमा परिचय पृष्ठभूमि, समस्याको कथन, अध्ययनको उद्देश्य, अध्ययनको महत्व, अध्ययनका सीमा, अनुसन्धान प्रश्न, मुख्य शब्दावलीको ढाँचा र अध्ययनको संगठन राखिएको छ । अध्याय दुईमा पूर्व साहित्यको पुनरावलोकन राखिएको छ । अध्याय तिनमा अनुसन्धान विधि, अनुसन्धान ढाँचा , तथ्याङ्कको स्रोत जनसंख्या र नमूना छनौट, अध्ययन क्षेत्रको परिचय तथ्याङ्क प्रस्तुतीकरण र विश्लेषण गर्ने कार्य गरिएको छ । अध्याय चारमा भापा जिल्लाको परिचय , भौगोलिक अवस्था , आर्थिक अवस्था, सामाजिक अवस्था , कचनकवल गाउँ पालिकाको परिचय, आर्थिक तथा शैक्षिक अवस्था , पावारिक निर्णय प्रकृत्यामा महिलाको भूमिका र सारांश राखिएको छ । अध्याय पाँचमा निष्कर्ष र सुभावाहरु तथा महिला सशक्तिकरण सम्बन्धि अध्ययन गर्ने व्यक्तिलाई समेत सुभावा प्रदान गर्दै प्रश्नावलि तथा सन्दर्भसूची समेत प्रस्तुत गरिएको छ ।

अध्याय :दूई

(CHAPTER: TWO)

२.सन्दर्भ साहित्यको पुनरावलोकन (Review of Related Literature)

अनुसन्धान प्रस्तावनाको यस परिच्छेदमा अनुसन्धान विषय संग सम्बन्धित विभिन्न प्रकाशित,अप्रकाशित लेख रचना तथा साहित्यको पुनरावलोकन गरिने छ ।

२.१ सैद्धान्तिक पृष्ठभूमि (Theoretical Background)

कुनै व्यक्ति वा वस्तुको केहि गर्न सक्ने क्षमतालाई शक्ति भनिन्छ । अरुलाई नियन्त्रण पार्न सक्ने क्षमता नै शक्ति हो ।केहि गर्नका लागि आवश्यक पर्ने उर्जा नै शक्ति हो ।प्रत्येक व्यक्तिले जन्मन साथ विभिन्न शक्तिलिएर आएको हुन्छ । हेर्ने शक्ति, विचार गर्ने शक्ति,चेतना शक्ति विभिन्न किसिमका हुन्छन् ,शारिरीक, मानसिक, आन्तरिक बाह्य आदि । मानिस जन्मदा लिएर आउने शक्तिलाइ आन्तरिक शक्ति भनिन्छ । यी शक्तिहरु सुषुप्त अवस्थामा रहेका हुन्छन् ।यिनलाई उचित वातावरण दिएर प्रष्फुटन र प्रस्फुरण गर्नु लाई सशक्तिकरण भनिन्छ (अधिकारी,२०१२) ।

सशक्त हुनु भनेको उसको क्षमता, कार्यशैलीमा वृद्धि हुनु हो । स्रोत साधनमा पहुँच बड्नु हो । स्वचालित,स्वनिर्भर र स्वालम्बी बन्नु हो । वास्तवमा समाजमा निम्न स्थानमा रहेको वर्ग समुदाय वा महिलालाई विभिन्न पक्षमा न्यायपूर्ण व्यवहार हुनु आवश्यक छ । यस्तो व्यवहार सशक्तिकरण पश्चात मात्र आउछ । सशक्तिकरण शोषित पक्षलाई मात्र नगरि शोषण, दमन,शक्तिको अध्यास गर्ने पक्षलाई पनि गर्नु पर्दछ । अवसरबाट वञ्चित वर्गलाई सशक्तिकरण गर्नु आवश्क छ । साथै विशेष अधिकार प्राप्त पक्षलाईपनि अर्को पक्षतर्फ सचेत हुन , निश्चित मूल्य मान्यता र सीमा रहेर शक्तिको प्रयोग गर्नका निम्ति चेतना तथा ज्ञान प्रदान गर्न सशक्तिकरणको आवश्यकता पर्दछ । मानिसमा अन्तरनिहित शक्तिको प्रष्फुटन र प्रस्फुरण हुने अवसर प्रदान गरेर विभिन्न कुसंस्कार तथा नियन्त्रणका संयन्त्रहरुको अन्त्य गरेर कार्यभार कम गरि सिर्जनशील र क्षमता विकास तालिम लिएर सशक्तिकरण गर्न सकिन्छ (अधिकारी २०१२) ।

नेपाल सरकारले छैटौं योजना देखि महिला सशक्तिकरण र लैङ्गिक समनताको विषयलाई विषेश ध्यान दिदै आएको छ । संयुक्त राष्ट्र संघ लगायत सार्क स्तरिय र राष्ट्रिय स्तरमा

भएका महिला विकास,महिला सशक्तिकरण र लैङ्गिक विषयका महा सन्धी तथा घोषणाको प्रवधानहरु लागु गर्न दर्शाएको प्रतिवद्धता कानुन तथा नीतिहरुमा थप सुधार गर्दै कार्यक्रमहरु कार्यन्वयन गर्दै आएको छ । आन्तरिक योजनाले समग्र अर्थव्यवस्था र विकासको प्रकृयालाई लैङ्गिकिकरण गर्दै महिलाहरुको काम र भूमिकालाई मान्यतादिने र मूल्याङ्कन गर्ने परिपाटी अवलम्बन गरेको छ (पोखेल २०६६)।

केन्द्रिय तथ्याङ्क विभाग (२०७०) का अनुसार महिला सशक्तिकरण यस्तो प्रकृया हो, जसमा समाजका शक्ति,क्षमता आत्माविश्वास तथा पहुच नहुने महिलाहरुको लागि शिक्षा ,चेतना र अधिकार अवसरहरु प्रदान गरी क्षमता अभिवृद्धि गरिन्छ । विशेष गरी ग्रामीण विपन्न महिलाहरु विविध कारणहरुबाट विकासका अवसरबाट वञ्चित छन् र उनिहरुलाई पछाडी पारीएको छ ।उनीहरु विभिन्नकारणले सशक्त हुन सकेका छैनन् ।उनिहरुले आफ्नो प्रतिभा अनुभव र ज्ञानलाई सहिरुपमा प्रयोग गर्न पाएको छैनन् । यस्को अशक्तता ,वञ्चितकरणको अवस्थालाई शिक्षा, अधिकारर अवसरहरु प्रदान गर्ने पैक्रिया नै सशक्तिकरण हो ।

राई,(२०७०) का अनुसार स्वास्थ्य शरीरमा स्वास्थ्य विचारले जन्मदिने कुरा सर्वविवितै छ । एकातिर महिलाअधिकारनै मानव अधिकार हो भन्ने नाराले गुञ्जयमान छ अर्कोतिर महिलाहरु अधिकार विहिन छन् । त्यसैले आज आधा आकाशओगट्ने महिला समुदाय आफ्नो सामाजिक धार्मिक परम्परालाई जोगाइ राख्ने कुराहरुले उहिहरुको सम्पूर्ण अस्तित्व नै धमिल्याएको छ । यस अर्थमा उनिहरुको लागि महिला सशक्तिकरण र महिला विकासका कुराहरु हास्यस्पद हुन्छन् । कुनैपनि व्यक्ति वर्ग र समुदाय अधिकार विहिन, पछौटे र अरुभन्दा तल्लो दर्जाको नागरिकको रुपमा चाहादैन । हाम्रो पुरुषप्रधान समाजको मानसिकता सामाजिक र धार्मिक परिवेसले उनिहरुलाई यस अवस्थामा पुर्याएको छ । हिजो महिलाहरुले बाबु र दाजुभाइको डर राख्नु पर्दथ्यो । आज भएतापनि निर्णायक भूमिका निर्वाह गर्न असर्मथ छन् । अर्थोपार्जन गर्न सक्नेलाई निर्णय गर्ने अधिकारबाट वञ्चित गर्नु उसको योग्यता माथि शंका गर्नु हो । यस अवस्थामा उनिहरु कसरि सशक्त हुने र उनिहरुलाई सशक्त बनाउने वातावरण कसले तयार पारिदिने । महिलाहरु कमजोर छन् । उनिहरुलाई अगाडि सार्नु पर्छ विकास निर्माणको कार्यमा उनीहरुको सहभागिता जरुरी छ भन्ने सोचाईले जन्म दिएपनि पुरातन मानसिकतामा परिवर्तन नल्याए सम्म यो कार्य गाह्रो मात्र छैन असम्भव पनि छ । कतिपय महिलाहरु आज अनेकौ बाधाहरुलाई पन्छाउँदै आफ्नो

अस्तित्वको रक्षा गर्न संघर्षरत छन् भने अधिकांश शिक्षित तथा सम्पन्न महिलाहरूको महिला सशक्तिकरण र महिला विकासका कुरामा चासै नराख्नाले समस्या जटिल बन्दै गएको छ ।

Kersberg(1992) सशक्तिकरण शब्द सन् १८९० को दशक यता धेरै प्रचलित हुँदै आएको छ । विशेष गरेर महिला अध्ययनका लागि संघर्षरत महिलाहरूले यसलाई अघि बढाएको पाइन्छ । विभिन्न सामाजिक शोषण र कुसंस्कारले ग्रसित महिलालाई त्यो अवस्थाबाट मुक्ति दिलाउने उद्देश्यले सशक्तिकरण शब्दको प्रयोग भएको देखिन्छ । फलतः सशक्तिकरण कार्यक्रममा महिलाभिन्न रहेका हिन भावनाहरू हटाउने र त्यस हिन भावना जन्माउने विभिन्न संघसंस्थाहरूमा परिवर्तन ल्याउने गतिविधिहरू समावेश भएको देखिन्छ । यस अर्थमा मौनताबाट मुक्त भई सक्रिय आवाज उठाउन सक्ने सक्षम महिला जन्माउनु नै सशक्तिकरण हो ।

UNDP (२००५) का अनुसार ७३ प्रतिशत महिलाहरू कृषि क्षेत्रमा कार्य गर्छन् । महिलाहरू घरेलु तथा साना उद्योग सञ्चालन गर्ने अवसर, सीप, क्षमता, तालिम र राम्रो पारिश्रमिक पाउने स्थान सम्म पुगेका छैन । महिलाहरू प्रत्यक्ष उत्पादनका काममा बढि सहभागि हुनु महिलाले गर्ने कामलाई आर्थिक गतिविधिको रूपमा गणना गरी श्रमको मूल्याङ्कन गर्ने संस्कारको विकास नहुनु, परिवार र समाजबाट काम नभएका महिला भन्ने उपाधि लिनुले महिलाको श्रमको अवमूल्यन तथा अन्याय भएको पाइन्छ ।

सशक्तिकरण एउटा यस्तो प्रकृया हो जसले व्यक्ति तथा समाजमा रोजाइ निर्माण गर्न सक्ने क्षमताको विकास गराउछ । सशक्तिकरणको अन्तिम लक्ष्य भनेको व्यक्तित्व विकास हो जसमा आत्म विश्वास बढाउन सामाजिक अनतरकिरण स्रोत साधनको वाडफाडमा निर्णय गर्ने अधिकार कुन पेशा अवलम्बन गर्ने र कसरि जीवनयापन गर्ने जस्ता विषयमा पर्याप्त छनोटमा अवसरहरू उपलब्ध हुनुपर्ने जस्ता कुराहरू समाविष्ट हुन्छन् । साँचो अर्थमा महिला सशक्तिकरण भनेको महिलाहरूको पहिचानको खोजि गर्नु उनिहरूलाई आत्मनिर्भर बनाउनु र राजनैतिक कृयाकलापमा महिला सहभागिता बढाउनु उनिहरूको आन्तरिक क्षमताको उजागर गर्नु स्वरोजगार सृजना ऋण सुविधा उत्पादित वस्तुको बजारमा पहुँच र जोखिम भोग्न सक्ने खुविको विकास जस्ता विषयहरू महिला विकास सशक्तिकरण प्रमुख विषयहरू हुन् जुन व्यक्तिगत प्रयास बाट प्रायः असम्भव छ । यसका लागि राजनितिक दल सरकार र नागरिक समाजको सहयोग तथा स्वयम महिलाहरूको सकृय सहभागिको खाचो पर्दछ (सुवेदी २०७३)।

विकासका लागि महिला र पुरुषको समान सहभागिता अनिर्वाय सर्तको रूपमा रहन्छ । व्यक्ति, समाज र राष्ट्रलाई उत्पादन मुखि बनाइ जीवनस्तर तथा आर्थिक विकासको गतिलाई तिब्र बनाउने कार्य विकास हो । सामाजिक तथा शक्षिक पक्ष विकास प्रकृत्यामा महिलाको सहभागिता पुरुषको तुलनामा कम हुने गरेको छ । लैङ्गिक समनताको पक्षबाट यो अवस्था सकारात्मक होइन । अर्को शब्दमा महिलाको सशक्तिकरण, सकृय सहभागिता र अर्थपुर्ण भूमिका विकासका लागि आवश्यक हुन्छ । यसकालागि पनि शिक्षाले महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नुपर्ने हुन्छ । बिसौं शताब्दिको पछिल्लो दसकहरु देखिनै शिक्षामा महिला समानताको विषयले प्राथमिकता पाउँदै आएको छ । विभिन्न सोच, अभ्यास तथा तिनको प्रभाव मूल्याङ्कनका आधारमा लैङ्गिक समनताको विषयलाई उच्च स्थान दिदै आएको छ । विकास प्रकृत्यामा गति प्रदान गर्न सम्पूर्ण विश्वको ध्यान लैङ्गिक समनतातर्फ केन्द्रित हुदै आएको अवस्था विद्यमान छ (पौडेल २०७३)।

पोखरेल (२०७३) का अनुसार नेपालको जनसंख्या २०६८ लाई हेर्दा पुरुष भन्दा महिलाको जन्मदर र पारिवारिक सदस्य सामान्य रूपमा बढी छ । देश भित्र गरि खाने र श्रम बजारमा घरेलु कामदर पनि पुरुषको तुलनामा महिलाहरुनै धेरै छन् । समग्रमा गाहस्थ्य उत्पादन सहभागितामा १०० महिलाको अनुपातमा ८६ प्रतिशत मात्र पुरुषको उपस्थिति छ । देशको आर्थिक दुरावस्था र रोजगारी अभावको कारणले युवायुवतीको ठूलो जनसंख्या विदेश जान बाध्य छन् । पुरुषहरु सदियौँदेखि वैदेशिक जाने र कमाउने चलनमा विगत दुई दशकदेखि ठूलो मात्रामा महिलाहरुपनि विदेशिन र इस्लाम तथा अन्य भाषा, धर्म, सस्कृति र खानपिन तथा विभिन्न फरक विचार र धारणा भएका मुलुकमा पुगि जोखिमयूक्त काम गर्न बाध्य अवस्था घाम जतिकै छर्लङ्ग छ । देश भित्र १५-५९ वर्ष उमेरका जनसंख्याको उर्जासिल जनशक्ति १६ प्रतिशत मात्र छ भने १५ वर्ष मुनि र ६० वर्ष भन्दा माथिका जनसंख्या ८४ प्रतिशत देखिन्छ । आश्रित पारिवारिक संख्याको अनुपातमा अति उच्च हुनुले महिलाहरुले घरपरिवार चलाउन र आर्थिक प्रबन्ध गर्न धेरै कठिनाई भोगिरहेका छन् । पुरुषको साक्षरतादर ७५ प्रतिशतको तुलनामा महिला साक्षरतादर ५७ प्रतिशतको हाराहारि र मुलुकको ६५ प्रतिशत मात्र साक्षरतादर हुनुले नेपाली समाजमा महिला दोस्रो दर्जाका नागरिक भैँ लाग्ने गर्दछ ।

Bhasin and Dhar , (1998) का अनुसार सशक्तिकरण निरन्तर चलिरहने बहुआयामिक प्रकृत्या हो यसले महिलाल वा अन्य सिमान्तकृतर पिछडिएको समुदायको बनावट र

विचारतथा उनीहरूको अस्तित्वलाई जोगाई राख्न उत्प्रेरित गराई सक्षम बनाउदछ । UNFPA(2007) का अनुसार शक्ति संरचनालाई बढी समावेशी बनाउने प्रक्रिया जसमा सम्पूर्ण महिला र सम्पूर्ण जाति,वर्ग समुदाय,धर्म,वर्ण ,समावेश हुन्छन् । सशक्तिकरणको अन्तिम उद्देश्य दोस्रो दर्जा र हेपाईको अभ्यासमा वैचारीक परिवर्तन ल्याउनु हो ।

Donald Borenstein,(2003) का अनुसार महिला सशक्तिकरणको वास्तविक मूल्याङ्कन गर्न कठिन छ । आधुनिक विकसित समुदायका धेरै संगठनहरूको महिला सशक्तिकरणलाई समर्थन गर्न प्रतिबद्धता जाहेर गरेका छन ।

२.२ पूर्व अध्ययनको समिक्षा (Review Of Related Literature)

महिला सशक्तिकरण हुनुभनेको महिलाहरूको सामाजिक आर्थिक,शैक्षिक विकास हुनु लैङ्गिक भूमिकामा परिवर्तन आउनु, देशको समग्र विकास महिला वर्गको पहुँच हुनु,महिलाहरू संस्थागत रूपमा संगठित हुनु निर्णय र नियन्त्रण गर्ने तहमा महिलाहरू पुगनु महिलाहरूको स्थितिमा सुधार ल्याई विकास लाई दिगो बनाउनु हो (सुवेदी २०६९)।

नेपालमा योजनावद्ध विकास २०१३ सालमा सुरु भएता पनि छैटौँ पञ्चवर्षीय त्रिवर्षीय योजना २०६७/६८ देखि २०६९/७० को आधार पत्रमा पनि महिला सम्बन्धि व्यवस्था गरेको पाइन्छ । जसको उद्देश्य महिलाको सामाजिक आर्थिक, गैर आर्थिक एवम् राजनितिक विकासमा सशक्त बनाउनु हो। महिलाहरूका हक हित सुरक्षा तथा संरक्षणका कुराहरूलाई सामान्य अर्थमा महिला अधिकार भनिन्छ (अर्याल २०६८) ।

संसारमा कुनै यस्तो मुलुक छैन जुन महिला हिंसा मुक्त होस् र सम्पन्न मुलुकहरूमा यसको मात्र कम र प्रकृति भिन्न छ । नेपाल पनि महिलामाथि चरम विभेद हुने मुलुक मध्ये एक हो । वनेका कानून हेर्दा नेपालि महिला वलिया र अधिकार सम्पन्न भए जस्तो लागेपनि व्यवहारमा कार्यन्वयन हुन नसकेको कारण कागजि रूपमा महिला माथिको विभेद कम हुदै गएपनि व्यवहारमा महिला पिडितनै छन् ।

८० प्रतिशत भन्दा बढि जनता ग्रामिण क्षेत्रमा बसोबास गर्ने यस मुलुकमा महिला समस्या पनि गाउँमै अधिक छन् । शिक्षाको अवसर नहुनु, विभेदको शिकार बन्ने बाध्यता,कम उमेरमै वैवाहिक जिवन विताउनु वाध्य हुनु,जस्ता पिडामा ती छन् । तर आम महिला जे ग्रामिण क्षेत्रमा वस्दछन्,सामाजिक आर्थिक परिवेसले गर्दा आफ्ना समस्याहरू सार्वजनिक गर्न

असमर्थछन् उनीहरु सम्म महिला आन्दोलन सचेतना र जागरण अभियान तथा हक अधिकारको चेतना नै पुग्न सकेको छैन । तिनको पक्षमा बोलि दिनेको अभै अभाव छ (अर्याल २०६९) ।

जोशी (२०६२) सशक्तिकरण भन्ने शब्दावलिको प्रयोग पनि पिछ्छिडिएको वर्गको उत्थान संग जोडिएको छ । शुरुका वर्ष हरुमा महिलाहरुको सशक्तिकरणको विषयलाई मात्र यसले समेटेको थियो भने अहिले आएर महिला लगायत पिछ्छिडिएको वर्ग र क्षेत्र सबैको सशक्तिकरणमा यसको प्रयोग भएको छ । पिछ्छिडिएको वर्ग र क्षेत्रको उत्थनमा सहयोग पुग्न सक्ने गरि क्षमताको विकास र साधन स्रोतमा पहुँच बढाउनुको साथै विकसित वर्ग र क्षेत्रको अवस्था सरह बनाउने प्रकृत्यालाई सशक्तिकरणको रूपमा लिएको छ । महिला सशक्तिकरण भनेको एउटा दैनिक जिवनमा आइपर्ने व्यवस्थित प्रकृत्या र कृत्याकलाप हो । विश्वका जतिसुकै विकसित राष्ट्र होस् वा अल्पविकसित देश होस् यो समय सापेक्ष निरन्तर चलिरहने जटिल प्रकृत्या हो । जुन पुरुष र महिला दुवैमा अनयोन्याश्रित सम्बन्ध रहन्छ ।

Dhekal and sheikh(1997) नेपाल महिलाको लागि जीवन एउटा अवरोध द्विविधा र त्यागहरुको सञ्जाल हो ।छोरी जन्मिएको पारिवारिकको सहज सहन बाट उनलाईहेर्ने दृष्टिकोण उनीमाथी गरीने स्वतन्त्र व्यवहार निर्धारण हुन्छ तर पुरै समाज पितृसत्तात्मक भएकोले छोराको तुलनामा धेरै विभेदहरु रहन्छन् ।महिलाहरुको लागि विवाहगर्ने र छोरा जन्माउने बाहेक काम गर्नको लागि थोरै मात्र विकल्प रहेकाछन् ।

Bhasin (1992) सशक्तिकरण निरन्तर चलिरहने एक गतिशिल प्रकृत्या हो जसले महिला र पुरुष बिचको शक्ति सम्बन्धलाई परिवर्तन गर्न क्षमता र दक्षता प्रदान गर्दछ । सशक्तिकरणको प्रकृत्यामा कुराकानी छलफल , समूह गाष्ठी वकालत कानुन आदी पर्दछन् । सशक्तिकरण प्रकृत्यामात्रनभएर परिणाम पनि हो । सशक्तिकरण बाट स्रोत साधन माथि नियन्त्रण पनि प्राप्त हुन्छ । जो शक्तिहित छ उस्ले शक्तिसम्पन्नबाट शक्ति प्रप्त गर्नु सशक्तिकरण हो ता पनि सशक्तिकरण छाडा नभई मानवीय मूल्य र मान्यता संग गासिएको हुन्छ ।

लुईटल, (२०६२) महिला सशक्तिकरण महिलाको चेतनामा परिवर्तन साथै आफ्नो घरपरिवार र समाजमा परिवर्तनहुनु स्रोत साधनको पहुच, नियन्त्रण र सामुहिक कार्यमा बढी सहभागी हुनु । नया विकासको खोजीगर्न सक्नेहुनु हो ।त्यसको लागि समूहमा आवध भई सामूहिक शक्तिको विकास पनि गर्नु पर्दछ ।

श्रेष्ठ (२०७०) का अनुसार नेपालि समाजमा पुरुष सत्ताको बोलवाला र हिन्दु धर्मको प्रभाव रहेकोले गर्दा महिलाहरु कुनै कुनै रूपमा परनिर्भर रहदै आएको पाईन्छ । धर्मसास्त्रहरुले नै महिलाहरुलाई देवि र दासी जस्ता दुई फरक चरित्रको रूपमा प्रस्तुत गरेको छन् । माइतीमा रहँदा महिलालाई छोरीचेली तथा दिदीबहिनीको रूपमा पुजिने ,दक्षिणा दिईने कार्यले गर्दा उनिहरुलाई देविको रूपमा लिईने गरेको पाइन्छ । तसर्थ माइतीमा छँदा महिलाहरुको स्थान र हैसियत उच्च देखिन्छ ।एकातिर महिलाको शारिरीक संरचनाले गर्दा पनि उनिहरु प्राकृतिक रूपमै पुरुष भन्दा कमजोर ठहरीएकै छन् भने अर्का तिर कृतिमरूपमा खडा गरिएको धर्म,परम्परा, संस्कार,सांस्कृतिक मूल्य एवम् मान्यताहरुले महिलाहरुलाई सँधै थिचिरहेकै अवस्था छ ।

पाण्डे, (२०७२) का अनुसार अवसरले मानिसको क्षमता विकास गर्दा क्षमताको आत्मविश्वास बढाउँदछ र आत्मविश्वासले हरेक व्यक्तिको कार्य क्षमता र दक्षता प्रदर्शन गर्छ, यसर्थ सदियौं देखि किनारमा पारिएका महिलालाई प्रतिस्पर्धी क्षमता विकासका लागि शिक्षा,स्वास्थ्य र रोजगारीमा सकारात्मक विभेद तथा विशेष व्यवस्था र प्रजनन् हक महिलाका निहित हुने कुराको सुनिश्चित महिला सशक्तिकरणले गर्दछ ।

रेग्मी (२०७३) का अनुसार सशक्तिकरण एउटा यस्तो प्रकृया हो जसले व्यक्ति तथा समाजमा रोजाई निर्माण गर्न सक्ने क्षमताको विकास गराउदछ । सशक्तिकरणको अन्तिम लक्ष्य भनेको व्यक्तित्व विकास हो । जसमा आत्मविश्वास बढाउन सामाजिक अनतकिरण स्रोत साधनको बाँडफाँडमा निर्णय गर्ने अधिकार कुन पेसा अवलम्बन गर्ने र कसरि जीवनयापन गर्ने जस्ता विषयमा पर्याप्त छनोटमा अवसरहरु उपलब्ध हुनुपर्ने जस्ता कुराहरु समाविष्ट हुन्छन् । साँचो अर्थमा महिला सशक्तिकरण भनेको महिलाहरुको पहिचानको खोजि गर्नु उनिहरुलाई आत्मनिर्भर बनाउनु र राजनैतिक कृयाकलापमा महिला सहभागिता बढाउनु उनिहरुको आन्तरिक क्षमताको उजागर गर्नु स्वरोजगार सृजना ऋण सुविधा उत्पादित वस्तुको बजारमा पहुँच र जोखिम भोग्न सक्ने खुविको विकास जस्ता विषयहरु महिला विकास सशक्तिकरण प्रमुख विषयहरु हुन् जुन व्यक्तिगत प्रयासबाट प्रायः असम्भव छ । यसका लागि राजनितिक दल सरकार र नागरिक समाजको सहयोग तथा स्वयम महिलाहरुको सकृय सहभागिको खाँचो पर्दछ ।

२.३ अध्ययनको लागि पुनरावलोकनको उपादेयता (Implication of the Review for the Study)

केन्द्रिय तथ्याङ्क विभाग (२०७०) विशेष गरी ग्रामीण विपन्न महिलाहरु विविध कारणहरुबाट विवकासका अवसरबाट बञ्चित छन् र उनिहरुलाई पछाडी पारीएको छ । उनीहरु विभिन्नकारणले सशक्त हुन सकेका छैनन् । उनिहरुले आफ्नो प्रतिभा अनुभव र ज्ञानलाई सहिरुपमा प्रयोग गर्न पाएको छैनन् । यस्को अशक्तता ,वञ्चितकरणको अवस्थालाई शिक्षा, अधिकारर अवसरहरु प्रदान गर्ने पैक्रिया नै सशक्तिकरण हो ।

राई (२०७०) को अध्ययनमा महिला अधिकार नै मानव अधिकार हो भन्ने नाराले गुञ्जनमान भएपनि महिलाहरु अधिकार विहिन छन् त्यसैले आधा आकाश ओगट्ने महिलाहरु समुदाय आफ्नो सामाजिक धार्मीक परम्परालाई जोगाई राख्ने कुराहरुको उनिहरुको सम्पूर्ण अस्तित्व नै धमिल्याएको छ हाम्रो पुरुसप्रधान समाजको मानसिकता सामाजिक र धार्मिक परिवेशले उनिहरुलाई यस अवस्थामा पुर्याएको निष्कर्ष यस अध्ययनमा पाइन्छ ।

पोखेल (२०६६) को अध्ययनमा नेपाल सरकारले छैटौ योजना देखि महिला सशक्तिकरण र लैङ्गिक समनताको विषयलाई विषेश ध्यान दिदै आएको छ । संयुक्त राष्ट्र संघ लगायत सार्क स्तरिय र राष्ट्रिय स्तरमा भएका महिला विकास,महिला सशक्तिकरण र लैङ्गिक विषयका महा सन्धी तथा घोषणाको प्रवधानहरु लागु गर्न दर्शाएको प्रतिवद्धता कानुन तथा नीतिहरुमा थप सुधार गर्दै कार्यक्रमहरु कार्यन्वयन गर्दै आएको छ । आन्तरिक योजनाले समग्र अर्थव्यवस्था र विकासको प्रकृयालाई लैङ्गिकिकरण गर्दै महिलाहरुको काम र भूमिकालाई मान्यतादिने र मूल्याङ्कन गर्ने परिपाटि अवलम्बन गरेको छ ।

अधिकारी(२०१२) को अध्ययनमा कुनै व्यक्ति वा वस्तुको केहि गर्न सक्ने क्षमतालाई शक्ति भनिन्छ । अरुलाई नियन्त्रण पार्न सक्ने क्षमता नै शक्ति हो ।केहि गर्नका लागि आवश्यक पर्ने उर्जा नै शक्ति हो ।प्रत्येक व्यक्तिले जन्मन साथ विभिन्न शक्तिलिएर आएको हुन्छ । हेर्ने शक्ति, विचार गर्ने शक्ति,चेतना शक्ति विभिन्न किसिमका हुन्छन् ,शारिरीक, मानसिक, आन्तरिक बाह्य आदि । मानिस जन्मदा लिएर आउने शक्तिलाई आन्तरिक शक्ति भनिन्छ । यी शक्तिहरु सुषुप्त अवस्थामा रहेका हुन्छन् ।यिनलाई उचित वातावरण दिएर प्रष्फुटन र प्रस्फुरण गर्नु लाई सशक्तिकरण भनिन्छ ।

अधिकारी (२०१२) को अध्ययनमा मानिसमा अन्तरनिहित शक्तिको प्रष्फुटन र प्रस्फरण हुने अवसर प्रदान गरेर विभिन्न कुसंस्कार तथा नियन्त्रणका संयन्त्रहरूको अन्त्य गरेर कार्यभार कम गरि सिर्जनशील र क्षमता विकास तालिम लिएर सशक्तिकरण गर्न सकिन्छ ।

Kersberg(1992) को अध्ययनमा सशक्तिकरण कार्यक्रममा महिलाभित्र रहेका हिन भावनाहरू हटाउने र त्यस हिन भावना जन्माउने विभिन्न संघसंस्थाहरूमा परिवर्तन ल्याउने गतिविधिहरू समावेश भएको देखिन्छ । यस अर्थमा मौनताबाट मुक्त भई सक्रिय आवाज उठाउन सक्ने सक्षम महिला जन्माउनु नै सशक्तिकरण हो ।

UNDP(२००५) का अनुसार महिलाहरू प्रत्यक्ष उत्पादनका काममा बढि सहभागि हुनु महिलाले गर्ने कामलाई आर्थिक गतिविधिको रूपमा गणना गरी श्रमको मूल्याङ्कन गर्ने संस्कारको विकास नहुनु, परिवार र समाजबाट काम नभएका महिला भन्ने उपाधि लिनुले महिलाको श्रमको अवमूल्यन तथा अन्याय भएको पाइन्छ ।

सुवेदी (२०७३)को अध्ययनमा महिला सशक्तिकरण भनेको महिलाहरूको पहिचानको खोजि गर्नु उनिहरूलाई आत्मनिर्भर बनाउनु र राजनैतिक कृयाकलापमा महिला सहभागिता बढाउनु उनिहरूको आन्तरिक क्षमताको उजागर गर्नु स्वरोजगार सृजना ऋण सुविधा उत्पादित वस्तुको बजारमा पहुँच र जोखिम भोग्न सक्ने खुविको विकास जस्ता विषयहरू महिला विकास सशक्तिकरण प्रमुख विषयहरू हुन् जुन व्यक्तिगत प्रयास बाट प्रायः असम्भव छ । यसका लागि राजनितिक दल सरकार र नागरिक समाजको सहयोग तथा स्वयम महिलाहरूको सकृय सहभागिको खाचो पर्दछ ।

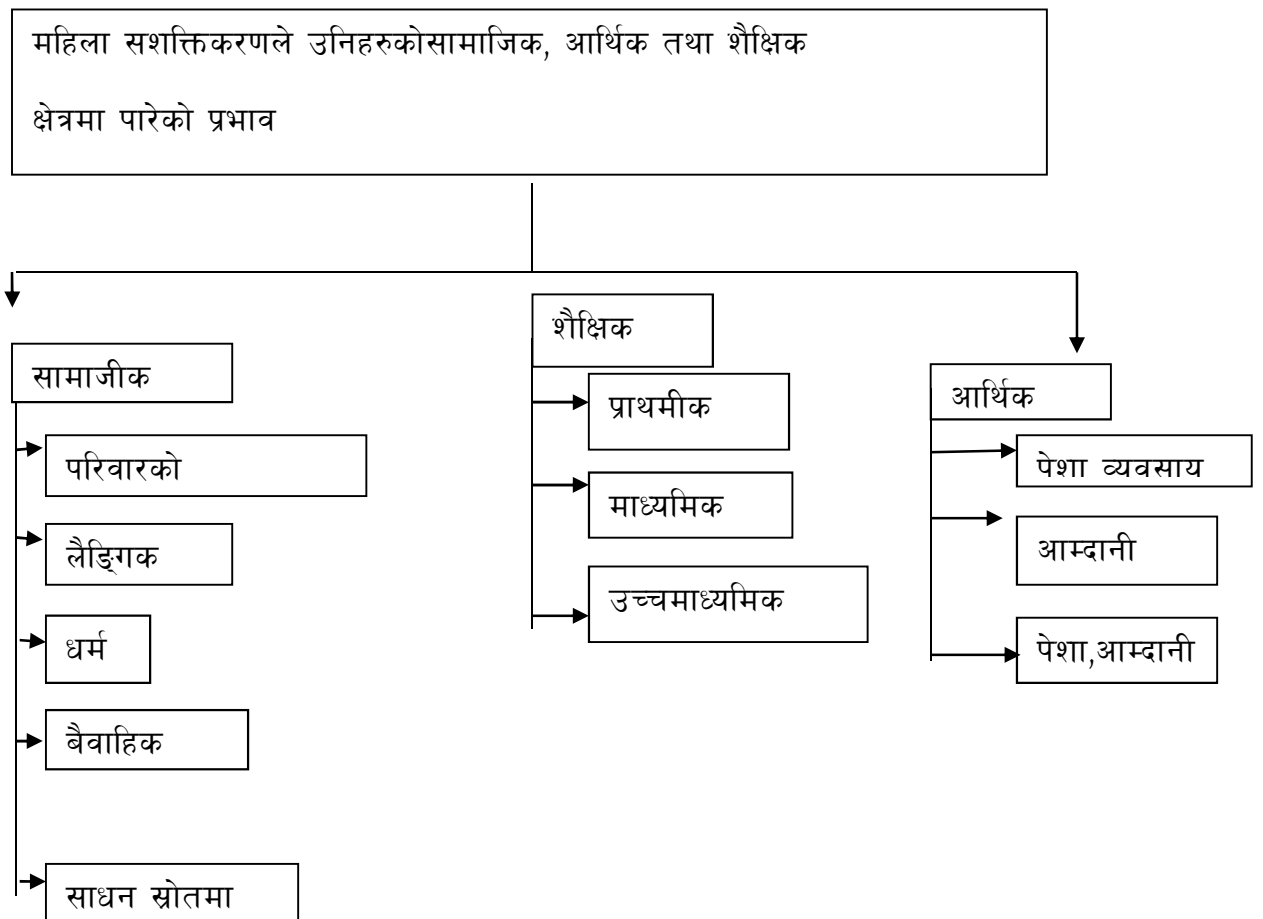
२.४ अनुसन्धान अन्तर(Research Gap)

सम्बन्धित पूर्व साहित्यको पुनरावलोकन पश्चात् र यस अध्ययनको बीचमा अनुसन्धान अन्तर रहेको पाइन्छ । साहित्यको पुनरावलोकनमा नमुना छनोट विधिको माध्यम बाट सीमित जनसंख्याबाट तथ्याङ्क लिई विश्लेषण गरिएको थियो भने यस अध्ययनमा महिलाहरूलाई उद्देश्यमूलक नमुना छनोट विधिको माध्यमबाट महिलाहरूको छनोट गरी वास्तविक र यथार्थ तथ्याङ्क लिएको छ । साहित्यको पुनरावलोकनमा प्रश्नावलीको मात्र प्रयोग गरि तथ्याङ्क संकलन गर्दा तथ्याङ्कको वैधता हुन्छ । यस अध्ययनको निचोडमा नमुना छनोट गरिएका महिलाहरूसँग अन्तरर्वाता लिई महिलाहरूको वारेमा प्रत्यक्ष अवलोकनको माध्यम बाट सत्य यथार्थ तथ्याङ्क लिएको छ । यस अध्ययनमा महिला सशक्तिकरणले उनिहरूको

सामाजिक, आर्थिक, शैक्षिक क्षेत्रमा पारेको प्रभाव, महिलाको वार्षिक आम्दानि, खर्च, बचत स्थिति आदि बारेमा विश्लेषण गरिएको छ। त्यसैले साहित्यको पुनरावलोकन भन्दा यस अध्ययनको निचोड सत्य र वास्तविक छ भन्ने आशा रहेको छ।

२.५ अवधारणात्मक ढाँचा (Conceptual Framework)

यस अध्ययन पूर्व गरिएका विभिन्न अनुसन्धानबाट प्राप्त हुन आएका निष्कर्षहरूको पुनरावलोकन आधारमा महिलासशक्तिकरण लाई प्रभावित पार्ने संभावित जिम्मेवार कारक तत्वहरूको पहिचान हुनगई एक अवधारणात्मक ढाँचाको विकास गरिएको छ। जसलाई तलको तालिका वाट स्पष्ट पार्न सकिन्छ।

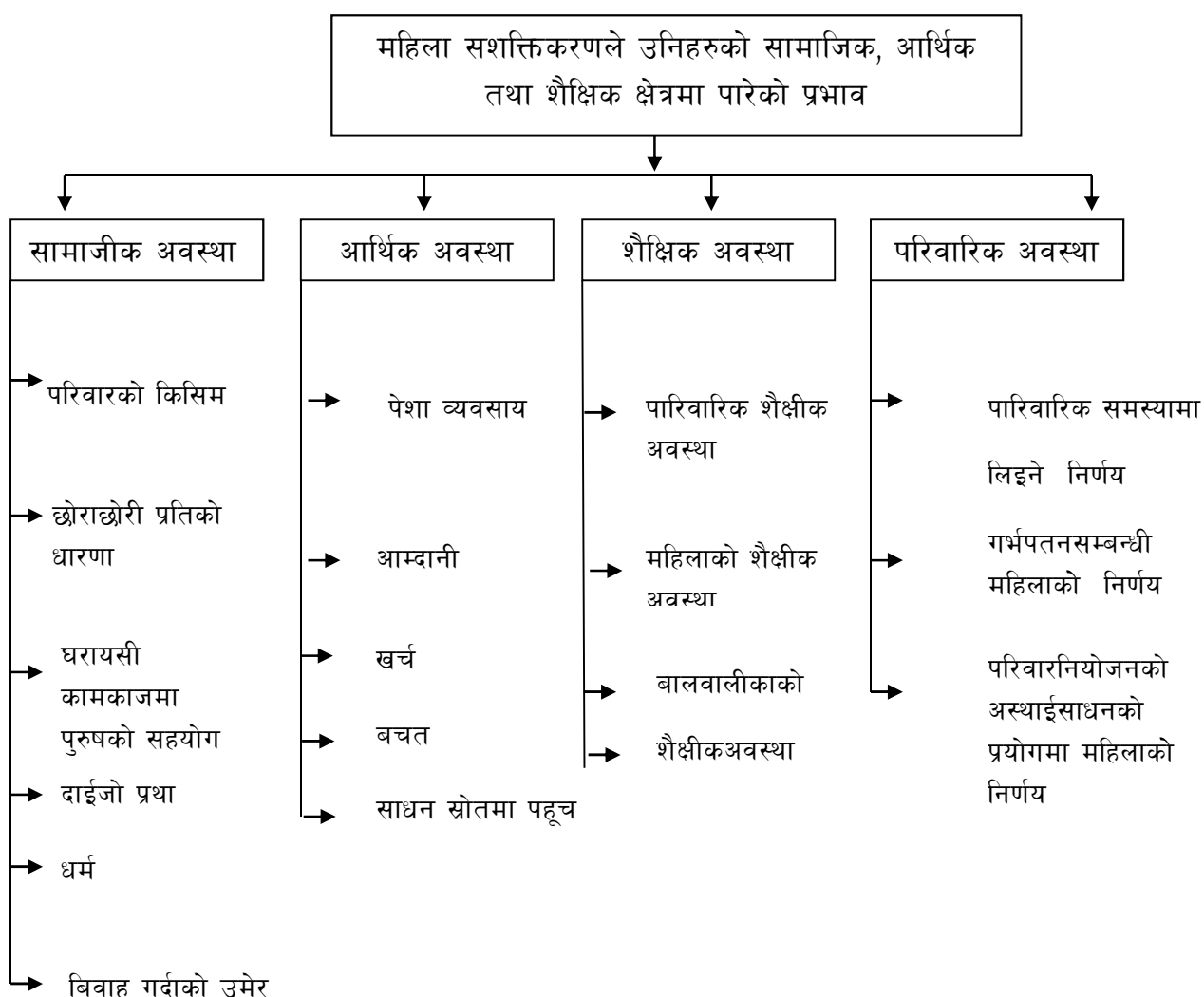
स्रोत : सुबेदी (२०६९)

माथिको तालिकामा महिला सशक्तिकरणले उनिहरूका सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक क्षेत्रमा पारेको प्रभाव लाई दर्शाएको छ। जसमा सामाजिक क्षेत्र भित्र परिवारको अवस्था, लैङ्गिक अवस्था, धर्म को अवस्था, वैवाहिक अवस्था लगायत साधन स्रोतमा पहुँच को अवस्थाको बारेमा अध्ययन गरिएको छ र शैक्षिक क्षेत्रमा नमुना छनोट मा परेका

महिलाहरूको शैक्षिक स्तर पत्तालगाउन प्राथमिक, माध्यमिक, उच्चकाध्यमिक गरि महिलाहरूको शैक्षिक अवस्था पत्ता लगाइएको छ । भने आर्थिक क्षेत्र भित्र पेशा व्यवसाय, आम्दानी, पेसा आम्दानि रहेको छ ।

२.६ कार्यात्मक ढाँचा (Functional Framework)

माथिका विभिन्न तत्वहरूमध्ये अध्ययनको सरलतालाइ मध्येनजर गर्दै यस अनुसन्धानका लागि निम्न तत्वहरूको छनौट गरिएको छ ।

स्रोत : सुवेदी (२०६९)

अध्याय:तीन

(CHAPTER: THREE)

३. अनुसन्धान विधि (Research Methodology)

अनुसन्धान आफैमा जटिल कार्य हो । कुनै समस्यामा केन्द्रित रहेरसमस्या समाधानका लागि अध्ययन अनुसन्धानको निकै महत्व हुन्छ । जसको सहयोगले विषय वस्तुको गहिराई सम्म पुगेर विस्तृत जानकारी लिइ निष्कर्ष निकाल्न सकिन्छ । त्यसैले अनुसन्धान विधिलाई महत्वपूर्ण रूपले लिने गरिन्छ । यस अनुसन्धानमा अनुसन्धानको ढाँचा, तथ्याङ्क संकलनका स्रोतहरू, तथ्याङ्क संकलनका तरिका र साधनहरू निर्माण तथा प्रस्तुतिकरण र तथ्याङ्कको विश्लेषण लाई अनुसन्धान विधिको रूपमा प्रयोग गरिए छ ।

३.१ अनुसन्धान ढाँचा (Research Design)

यस महिला सशक्तिकरणले महिलाहरूको सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक विकासमा पुर्याएको योगदान, उनिहरूको सामाजिक स्तर, स्रोत र साधनमा पहुँच, निर्णायक क्षेत्रमा महिलाको प्रतिनिधित्व अध्ययन गर्न तालिका तथा द्वितीय तथ्याङ्कको संकलन, अन्तरवार्ता, प्रश्नावलि अवलोकन, स्थलगत निरीक्षण मार्फत प्राप्त तथ्याङ्कलाई वर्णात्मक र विश्लेषणात्मक ढाँचाको प्रयोग गरिएको छ ।

३.२ तथ्याङ्कको स्रोत (Sources of Data)

यस अध्ययनमा मुख्यतया २ किसिमका स्रोतहरूको प्रयोग गरिएको छ । प्राथमिक र द्वितीय स्रोतहरूको प्रयोग गरि यो अनुसन्धानलाई पूर्णता दिइएको छ ।

३.२.१ प्राथमिक तथ्याङ्क (Source of Primary Data)

यस अध्ययनका लागि प्राथमिक तथ्याङ्कको स्रोत नमूना छनौटमा परेका अध्ययन क्षेत्रमा महिलाहरू रहेको छन् ।

३.२.२ द्वितीय तथ्याङ्क (Source of Secondary Data)

यस अध्ययन कार्य सम्पन्न गर्न प्राथमिक स्रोत बाट मात्र नसमेटिने भएको हुनाले द्वितीय स्रोत लाई पनि लिएको छ । यस अन्तरगत विभिन्न लेख रचनाहरू, पत्रपत्रिका,

शोधपत्र,केन्द्रिय तथ्यांक विभाग वाट प्रकासित पुस्तक ,महिला सशक्तिकरणको बारेमा लेखिएको लेख अनुसन्धान आदि रहेको छ ।

३.३ जनसङ्ख्या, नमुना आकार र नमुना छनोट रणनीति (Population, Sample, Size and Sampling Strategy)

यो अध्ययन महिला सशक्तिकरणले उनिहरुको सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक विकासमा परेको प्रभाव शीर्षक अन्तरगत भ्वापा जिल्लाको कचनकवल गाउँपालिका मा सम्पन्न गरिएको छ । उक्त क्षेत्रको जनसङ्ख्या नमूना आकार र नमूना छनोटलाई यसप्रकार उल्लेख गरिएको छ ।

३.३.१ जनसङ्ख्या (Population)

यस अध्ययनकर्तासँग सिमित स्रोत साधन र समयको कारणले गर्दा प्राथमिक तथ्याङ्क संकलन गर्नका लागि भ्वापा जिल्ला अन्तरगत कचनकवल गाउँपालिका वडा नं. ६मा रहेको २९९ घरधुरी रहेको छ । जसमा बसोबास गर्ने कुल जनसंख्या १३३६ मध्ये पुरुष ६१३ र महिला ६२३ छ । यस मध्ये १८ देखि ६० उमेर समूहका विवाहित महिलाहरुको जनसंख्या ५६१ रहेको छ ।

३.३.२ नमूना आकार (Sample Size)

यस अध्ययनका लागि २९९ घरधुरी रहेकोमा जम्मा २०० घरधुरी वा त्यसमा बसोबास गर्ने मुख्य २०० विवाहित महिलाहरुलाई ३५.६ प्रतिशत यस अध्ययनको नमूना आकारको रूपमा लिएको छ ।

३.३.३ नमूना रणनीति (Sampling Strategy)

यस अध्ययनको उद्देश्य बमोजिम अनुसन्धान कर्ता संग समय, आर्थिक लगानि र आवश्यक जनशक्ति अभावको कारण निश्चित मात्रालाई तथा जनसङ्ख्यालाई नमूनाको रूपमा छनोट गरिएको छ ।

१.यस अध्ययनका लागि भ्वापा जिल्लाको कचनकवल गाउँपालिका वडा नं. ६ लाई उद्देश्यात्मक नमूना छनोट विधिको आधारमा छनोट गरिएको छ । किनभने यस वडा

अनुसन्धान कर्ता स्वयम् बसोबासको ठाउँ भएकोले तथ्याङ्क संकलन गर्न सजिलोहोस भन्ने उद्देश्यले यसलाई छनोट गरिएको हो ।

२. यस अध्ययन क्षेत्रमा रहेका ५६१ महिलाहरूको जनसंख्या मध्येबाट २०० जनालाई सम्भावना युक्त नमूना छनोट विधिको आधारमा व्यवस्थित (Systematic Random Sampling) नमूना छनोट विधिको प्रयोग गरि नमूना छनोट गरिएको छ ।

३. यस अध्ययनमा १८ देखि ६० वर्षका उमेरका विवाहित महिलाहरूको कुल जनसंख्या ५६१ मध्ये २०० जनालाई गोला चिह्न प्रथाबाट छनोट गरिएको छ ।

३.४ अध्ययन क्षेत्रको छनोट गर्ने कारण (Reason for Selection of Study Area)

त्रिभुवन विश्व विद्यालयद्वारा निर्धारित पाठ्यक्रम अनुसार स्नातकोत्तर तहको उपाधि प्राप्तिको आंशिक आवश्यकता परिपूर्तिको लागि शिक्षाशास्त्र अध्ययन गर्ने विद्यार्थिको लागि शोधपत्र तयार गर्नुपर्ने भएकोले अनुसन्धानका लागि भ्रूपा जिल्ला कचनकवल गाउँपालिका ६ लाइ अध्ययन स्थलको रूपमा छनोट गरिएको छ । उक्त क्षेत्र छनोट गर्नुका मुख्य कारणहरू यसप्रकार छन् ।

१. अध्ययन कर्ताको रुची र पूर्ण जानकारी भएको क्षेत्र भएकोले ।

२. महिला सशक्तिकरणका कार्यक्रमहरू भएपनि चेतनाको स्तरमा परिवर्तन आउन नसकेका कारण पत्ता लगाउन ।

३. आवश्यक पर्ने विभिन्न तथ्यांक तथा विवरणहरू सहजै उपलब्ध हुन सक्ने भएकाले ।

४. शिक्षित भएपनि सामाजिक कुसंस्कार बाट टाढा रहन नसक्नुको कारण पत्ता लगाउन ।

३.५ तथ्याङ्क संकलन प्रकृया (Data Collection Procedure)

यस अध्ययनको उद्देश्य परिपूर्तिको लागि आवश्यक पर्ने प्राथमिक तथ्यांक संकलन गर्न अध्ययन कर्ता प्रश्नावलि लीएर स्वयम् अध्ययन क्षेत्रमा पुगि प्रत्यक्ष रूपमा उत्तरदातालाई भेटघाट गरि आफ्नो उद्देश्य स्पष्ट रूपमा प्रष्ट पार्दै सूचना सङ्कलन गरिएको थियो । अध्ययनको लागि अध्ययनकर्ता स्वयम् द्वितीय स्रोतहरूसंग पुगेर तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको थियो ।

३.६ तथ्याङ्क सङ्कलन साधनहरू (Tools of Data Collection)

यस अनुसन्धानका निमित्त तथ्याङ्कहरू संकलन गर्ने प्रमुख औजार प्रश्नावली हो। यस बाहेक अवलोकन र असंरक्षित अन्तरवार्ता विधिको प्रयोग गरिएको छ। जसलाई यस प्रकार उल्लेख गरिएको छ।

३.६.१ प्रश्नवाली (Questionnaire)

यस अनुसन्धानमा तथ्याङ्कहरू सङ्कलनका लागि नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको लागि प्रश्नावलि निर्माण गरिएको छ। निर्माण गरिएको प्रश्नावली महिलाहरूको सामाजिक अवस्था, आर्थिक अवस्था, शैक्षिक अवस्था, निर्णय प्रकृत्यामा उनिहरूको भूमिका सम्बन्धि पत्ता लगाउन प्रयोग गरिएको छ। उक्त प्रश्नावलीलाई अनुसूची १ मा राखिएको छ।

३.६.२ अवलोकन सूची (Observation List)

यस अध्ययनको उद्देश्य पुरा गर्न अध्ययनकर्ता स्वयम नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको घरघुरिमा प्रत्यक्ष गएर उनिहरूले बस्दैगरेको घरको अवस्था, सरसफाई, घरभित्रको सजावट, घरवरिपरीको जग्गा जमिन, बोलीचाली, खानेपानिको अवस्था, शौचालयको अवस्था, आदि कुराहरूको वारेमा प्रत्यक्ष रूपमा अवलोकन गर्न अवलोकन सूची तयार गरिएको थियो।

३.६.३ छलफल निर्देशिका (Discussion Guide)

यस अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरूको आम्दानिको स्रोतहरू, खर्चका क्षेत्रहरू, महिला सशक्तिकरणले सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक क्षेत्रमा पुर्याएको योगदान साथै महिलाहरूले भोगिएको समस्या र त्यसलाई समाधान गर्नु पर्ने महिलाहरू सम्बन्धि कार्यक्रमलाई प्रभावकारि बनाउन अपनाउनुपर्ने उपायहरूको लागि नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूसँग छलफल गरि आवश्यक तथ्याङ्क सङ्कलन गर्न छलफल निर्देशिका तयार गरिएको थियो ॥

३.७ तथ्याङ्क सङ्कलनका तरिकाहरू (Techniques of Data Collection)

यस अध्ययनमा तथ्याङ्क सङ्कलनको लागि निम्न विधिको प्रयोग गरिएको छ।

३.७.१ अन्तर्वाता (Interview)

यस अनुसन्धानको लागि आवश्यक तथ्याङ्क संकलनका लागि अनुसन्धान कर्ता स्वयम् अध्ययन क्षेत्रमा उपस्थित भएर महिलाहरु सँग प्रत्यक्ष मौखिक अन्तर्वाता लिएको छ । अध्ययनलाई उद्देश्य मुलक बनाउनको लागि महिलाहरुको शैक्षिक अवस्था, आर्थिक अवस्था उनिहरुले भोगिरहेको सामाजिक समस्याहरु, परिवारको किसिम, निर्णय प्रकृत्यामा उनिहरुको सहभागिता आदि पक्षसँग सम्बन्धित तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको छ ।

३.७.२ प्रत्यक्ष अवलोकन (Direct Observation)

यस अध्ययनको उद्देश्य पुरा गर्न अध्ययनकर्ता स्वयम् नमूना छनोटमा परेका महिलाहरुको घरधुरीमा प्रत्यक्ष रुपमा गएर उनिहरुले बस्दै गरेको घरको अवस्था घरभित्रको सजावट, घर भित्र र बाहिरको सरसफाई, खानेपानिको अवस्था आदि कुराहरुको बारेमा प्रत्यक्ष अवलोकन स्वयम् अध्ययनकर्ताको आफ्नै सहभागितामा गरिएको थियो ।

३.७.३ लक्षित समुह छलफल (Focused Group Discussion)

यस अध्ययनको उद्देश्य पुरा गर्ने शिलशिलामा अनुसन्धान कर्ता स्वयम् उपस्थित भई आफ्नो क्षेत्रमा बसोवास गर्ने सम्पूर्ण विवाहित महिलाहरु मध्ये नमूना छनोटमा परेका हरेक समुदायमा २० जना महिलाहरु र घरमूलीहरु मध्ये १५ जना , बुद्धिजिवि २ जना , स्वयम्सेविका १ जना समाजसेवि २ जना गरि ४० जनाको समुहलाई ४ भागमा पर्ने गरि १० जनाको समूहमा पर्ने गरि साभा भवनमा सामाजिक स्वयमसेविका दिदि पार्वती राजवंशीको सहयोगमा उनिहरुको उत्तर टिपोट गरिएको थियो । यसरी टिपेको उत्तर विश्लेषण गरी त्यस बाट आवश्यक तथ्याङ्क संकलन गरियो । यो छलफल गर्दा लक्षित समुह छलफल निर्देशिका र छलफलको लागि प्रश्न पत्र निर्माण गरिएको छ ।

३.८ तथ्याङ्कको विश्लेषणका तौरतरिकाहरु (Data Analysis Procedure)

यस अनुसन्धानको उद्देश्य पूर्तिका लागि र संकलित तथ्यांकलाई व्यवस्थित तरिकाले प्रस्तुत गर्नका लागि तथ्यांकका सर्वमान्य विधि प्रयोग गरि प्रतिशत, औषत निकाल्ने , तालिकि करण गर्ने र यसरी प्राप्त भएका तथ्यांकलाई प्रतिशत , औषत र वृत्तचित्र, तालिकाको सहायताले तथ्यांकको विश्लेषण गरी निष्कर्ष निकालिने छ ।

अध्याय : चार

(CHAPTER : FOUR)

४.तथ्याङ्कको प्रस्तुतिकरण र विश्लेषण(ANALYSIS AND INTERPRETATION OF DATA)

यस अनुसन्धानको क्रमका विभिन्न साधनहरूबाट संकलन गरीएका तथ्याङ्कहरूलाई विभिन्न शीर्षकमा विभाजन गरी सरल र स्पष्ट भाषामा विश्लेषण गरीएको छ । साथै प्रारम्भिक रूपमा संकलित कोरा तथ्याङ्कबाट कुनै पनि सुचना स्पष्ट रूपमा व्यक्त नहुने हुँदा तथ्याङ्कको विश्लेषण गर्नुपर्ने हुन्छ । अध्ययनको उद्देश्य पुरा गर्नका लागि प्रारम्भमा अध्ययन क्षेत्रको रूपमा रहेको भापा जिल्ला र कचनकवल गाउँपालिकाको समग्र परिचयलाई प्रस्तुत गरी प्राप्त तथ्याङ्कलाई निम्न बुँदाहरूमा क्रमबद्ध गरिएको छ ।

४.१ अध्ययन क्षेत्रको परिचय (Introduction of Study Area)

नेपालको प्रदेश नं. १ अन्तर्गतका १४ वटा जिल्लाहरू मध्ये सुदुरपूर्वमा पर्ने भापा जिल्ला स्थित कचनकवल गाउँपालिका यस अध्ययनको क्षेत्र भएकाले उक्त क्षेत्रको संक्षिप्त परिचय यहाँ प्रस्तुत गरिएको छ ।

४.१.१ भापा जिल्लाको परिचय (Interoduction of Jhapa District)

नेपाल अधिराज्यको मान चित्रमा ८७३९' पूर्वी देशान्तर देखि ८८१२' पूर्वी देशान्त सम्म फैलिएको छ भने २६२०' अक्षांस देखि २६५०'उत्तरी अक्षांस सम्म फैलिएको भापा जिल्लाको कूल क्षेत्रफल १,६०६ वर्ग किलोमिटर रहेको छ । यस जिल्लाको पुर्व -पश्चिम लम्वाई ४६ किलोमिटर छ भने उत्तर - दक्षिण चौढाई२९ किलोमिटर रहेको छ ।यो जिल्ला सामुन्द्रिक सतह देखि न्यूनतम ६३ र अधिकतम ३८० मिटरको उचाईमा अवस्थित छ । भापा जिल्ला प्रदेश नं. १ अन्तर्गतको मेची अञ्चलमा पर्ने एक तराईको जिल्ला हो । यो जिल्ला पुर्ण रूपमा तराईमा पर्द छ ।यो जिल्ला नेपालको सुदुर पूर्वमा पर्दछ । यो जिल्लाको सिमाना पूर्वमा मेची नदि, दक्षिणमा भारतको विहार,पश्चिममा मोरङ्ग जिल्ला र उत्तरमा ईलाम जिल्ला पर्दछ । भारतसँगको पूर्वी नाकालाई यसै जिल्लाले जोडेको छ । यस भापा जिल्लामा ९ ओटा नगरपालिका ६ ओटा गाउँपालिका रहेका छन् । यस जिल्लाको सदरमूकाम चन्द्रगढी हो । जुन अध्ययन क्षेत्रबाट करिब १९ कि. मि को दुरिमा पर्दछ (जि. वि. स. भापा ,२०७४) ।

यो जिल्ला पूर्ण रूपमा समथल भूभागले बनेको छ । यहाको माटो उत्पादनको दृष्टिकोणले अत्याधिक उर्भर छ । यस जिल्लाको कूल क्षेत्रफलको ९३.९ प्रतिशत भूभाग कृषि व्यवसायको लागि एकदमै उपयुक्त रहेको छ । कूल क्षेत्रफलको १०.३ प्रतिशत वन क्षेत्र रहेको छ भने ३.३ प्रतिशत जमिनमा नदिनालाहरु रहेका छन् । यस जिल्लाको मुख्य बाली धान हो भने हाल आएर भापा जिल्लामा चिया खेति पनि उत्तिकै मौलाउदै गइरहेको छ । यहाको करिव १.६ प्रतिशत जमिनमा चियाखेति गरिएको छ । यसैगरि मकै, सनपाट, तोरि आदि पनि यस जिल्लामा मुख्य बालिमा पर्दछन् (जि.वि.स. भापा, २०७४) ।

नेपालको जनगणना २०६८ का अनुसार यस जिल्लामा १ लाख ३६ हजार ५ सय ४३ घर परिवार रहेकाछन् भने कुल जनसंख्या ८ लाख १२ हजार ६ सय ५० रहेका छन् । यस मध्ये कुल जनसङ्ख्याको ४९.६६ प्रतिशत पुरुष छन् भने ५०.४४ प्रतिशत महिला रहेका छन् । यहाको औसत परिवार सङ्ख्या ५.१ जना रहेका छन् । यहाँको जनघनत्व प्रति वर्ग किलोमिटर ४२८ जना रहेको छ । यस जिल्लाको जनसङ्ख्या बृद्धिदर १.४८ प्रतिशत रहेको छ भने साक्षरता दर ७३.९ प्रतिशत रहेको छ । यस जिल्लाको जनसङ्ख्यामा जातिय, धार्मीक, तथा भाषिक विभिधता पाईन्छ । यस जिल्लाको उत्तरि भेगमा ब्राह्मण,क्षेत्री, नेवार,राई,लिम्बु,गुरुङ्ग,तामाङ्ग,मगर दमाई,कामि आदिको बाहुल्यता रहेको छ भने दक्षिणी भेगमा विशेष गरेर तराईका मूलका राजवंशी,चौधरी सतार ,धिमाल ,मेचे ,आदिको बाहुल्यता रहेको छ । यस्तै यस जिल्लाको दक्षिण पूर्वी भेगमा मुस्लिम समुदायको पनि बाहुल्यता रहेको छ । यस जिल्लामा विशेष गरेर नेपाली, राजवंशी, मैथिलि आदि भाषा बढी प्रयोगमा आउने गर्दछ भने प्रायः सबै समुदायले आफ्नो मातृभाषा नै बोल्ने गर्दछन् (जि.वि.स. भापा २०७४) ।

४.१.२ भापा जिल्लाको भौगोलिक अवस्था (Geographical Position of Jhapa District)

भापा जिल्ला नेपालको प्रदेश नं. १ क्षेत्र अर्न्तगत मेची अञ्चलमा पर्ने अत्यधिक उर्वर तथा घनावस्ती भएको तराईको एक जिल्ला हो । उत्तरी भाग पहाडी पर्वतमालाले सजिएको यस जिल्लाको अतिरिक्त सम्पूर्ण भु:भाग तराई पर्दछ । यसको उत्तरी सिमाना इलाम, पूर्वी सिमाना मेची नदी, पश्चिममा मोरङ्ग र दक्षिणमा विहार पर्दछ । यो जिल्लाको पूर्वमा मेची नदीले भारतको पश्चिम बंगालसँग सिमाना छुट्याएको छ । ६ वटा गाउँपालिका, ९ वटा नगरपालिका, ७ संसदीय निर्वाचन क्षेत्र, १७ इलाकाहरु र १९३४ वस्तीहरु रहेको यस

जिल्लाको सदरमुकाम चन्द्रगढी हो जुन पूर्व पश्चिम राजमार्गको विर्तामोडबाट १३ कि.मि. दक्षिणमा पर्दछ(जि.वि.स. भ्वापा, २०७४) ।

नेपालको कुल क्षेत्रफलको ०.११ प्रतिशत ओगटेको भ्वापा जिल्ला भौगोलिक रूपमा ८७° ३९' देखि ८८° १२' पूर्वी देशान्तर र २६° २०' देखि २६° ५०' उत्तरी अक्षांशमा अवस्थित रहेको छ । यस जिल्ला सामुद्रिक सतहबाट न्युनतम ७० मिटर देखि अधिकतम ५०० मिटरको उचाईमा रहेको छ । नेपालको सबैभन्दा लामो पक्कि कन्काई पुल (७०३मि.) पनि यसै जिल्लामा पर्दछ । देशको केन्द्रीय राजनीतिमा मुख्य भूमिका खेल्दै आएको भ्वापा जिल्ला खाद्यान्न उत्पादनको लागि पनि प्रख्यात जिल्लाको रूपमा रहेको छ । यहाँका मुख्य व्यापारीक सहरहरुमा विर्तामोड, काँकरभिट्टा र दमक पर्दछन् । यस जिल्लाको प्रसिद्ध पर्यटकीय एवं तिर्थस्थलहरुमा कन्काई धाम, अर्जुनधारा, जामुनखाडी सिमसार क्षेत्र, किच्चकवध, कृष्णथुम्की, विराटपोखरी र दोमुखा पर्दछन् भने प्रमुख नदी भनेर कन्काई, विरिड, रतुवा, मावा र मेची नदीलाई मानिन्छ । शताब्दीऔं देखि वनजंगलले ढाकिएको वा छोपिएको हुँदा यस ठाउँको नाम भ्वापा रहिआएको देखिन्छ(जि.वि.स. भ्वापा,२०७४) ।

मानव विकासको समग्र सुचकाङ्कमा तेस्रो स्थानमा रहेको भ्वापा जिल्लाको कुल क्षेत्रफल १६०६ वर्ग कि.मि. रहेको छ । यस जिल्लाको पूर्व पश्चिम औसत लम्बाई लगभग ४६ कि.मि. रहेको छ भने उत्तर दक्षिण औसत चौडाई लगभग २९ कि.मि. रहेको छ । वि.सं. २०६८ को जनगणना अनुसार यहाँको जनसंख्या ८,१२,६५० रहेको छ । हावापानीको दृष्टिकोणले यस जिल्लामा जाडो मौसममा धेरै जाडो र गर्मी मौसममा धेरै गर्मी हुने गर्दछ । गर्मी मौसम अर्थात चैत वैशाखको समयमा अधिकतम ३८ डिग्री सेल्सियम र न्युनतम १५ डिग्री सेल्सियम तापक्रम पुग्दछ भने जाडो मौसम अर्थात पुस माघ महिनामा अधिकतम २८ देखि १० डिग्री सेल्सियम सम्म तापक्रम हुने गर्दछ । आषाढ श्रावण महिनामा भने वर्षा अधिक हुने गर्दछ । यो जिल्ला पुर्ण रूपमा समथल भु:भाग मिलेर बनेको छ भने यहाँको माटो उत्पादनको दृष्टिकोणले धेरै उर्वर छ । जिल्लाको कुल क्षेत्रफलको ९३.९० प्रतिशत भूमि कृषि व्यवसायको लागि एकदमै उपयुक्त देखिन्छ । कुल क्षेत्रफलको १०.३० प्रतिशत भूमिमा वन क्षेत्र रहेको छ भने १.३० प्रतिशतमा नदीनालाहरु रहेका छन् । त्यस्तैगरी भ्वापा जिल्लाको वातावरणमा जातिय, धार्मिक तथा अन्य रूपमा विविधता रहेको पाइन्छ । उत्तरी क्षेत्रबाट बसाई सरेर आउनेको संख्या बढ्दो भएकाले यहाँको जनसंख्या पनि थोरै समयमा परिवर्तन भइरहने गर्दछ । यस जिल्लाको उत्तरी भेगमा बाह्रमण, क्षेत्री, नेवार, राई, लिम्बु,

गुरुङ्ग, मगर, कामी, दमाई आदि जातिहरूको बाहुल्यता रहेको छ भने दक्षिणी भेगतिर मुख्य गरेर तराई मुलका राजवंशी, चौधरी, सतार, धिमाल, मेचे आदि जातिहरूको बाहुल्यता रहेको छ (जि.वि.स. भ्पापा, २०७४) ।

४.१.३ हावापानीको अवस्था (Situation of Climate)

भ्पापा जिल्लाको हावापानीको अवस्था हेर्दा यहाँ मनसुनी हावापानी पाइन्छ अर्थात अर्ध उष्ण र उपोष्ण प्रकृतिको हावापानी रहेको छ । गृष्मकालमा यहाँको हावापानी ३२ डिग्री सेल्सियम देखि ३५ डिग्री सेल्सियम सम्म पुग्दछ भने शितकालमा १५° देखि १०° सेल्सियम सम्म भर्दछ । कुनै वर्ष अधिकतम तापक्रम ४२° सेल्सियम सम्म पुगेको र ८° सेल्सियम सम्म भरेको पाइन्छ । वर्षा ऋतुमा हिन्द महासागरको बंगालको खाडीबाट आउने मनसुनी हावाबाट यहाँ २७१.७५ मिलिमिटर सम्म वर्षा हुने गरेको पाइन्छ । यहाँको हावापानी ज्यादै उष्ण र शुष्क हुने हुँदा स्वास्थ्यको लागि उपयोगी नभएपनि कृषि कार्यका लागि उपयोगी मानिन्छ (जि.वि.स. भ्पापा, २०७४) ।

४.१.४ आर्थिक अवस्था(Economic Situation)

भ्पापा जिल्लामा आर्थिक व्यवसायको रूपमा अनेकौं व्यवसायहरू रहेका छन । यहाँका अधिकांश व्यक्तिहरू कृषि पेशामा आत्मनिर्भर रहेका छन । नेपालको धान र तरकारी उत्पादन गर्ने प्रमुख जिल्लाका रूपमा भ्पापा जिल्लालाई चिनिन्छ । यस जिल्लाको मुख्य खेती भनेको धान, मकै, चिया, गहुँ, तरकारी खेती रहेको छ । यहाँका अधिकांश मानिसहरूको आयस्रोत खेती भएपनि व्यापार व्यवसायमा पनि उत्तिकै सम्लग्न रहेको पाइन्छ । त्यस्तैगरी निजामति कर्मचारी, शिक्षण पेशामा पनि आवद्ध छन् । यस जिल्लामा मध्यम परिवारका मानिसहरू रहेका हुनाले आर्थिक सुधारको निम्ति वैदेशिक रोजगारीको निम्ति जानेको संख्या प्रशस्तै रहेको पाइन्छ । भ्पापामा घना जंगल भएकोले यहाँ हर्से, बरो, तितेपाति, अमला, कुरिलो, टिमुर, सल्ला, रिदण जस्ता जडिबुटिहरू पाइन्छन । यस जिल्लाको अधिकांश भाग सडकले जोडिएको छ भने हवाई मैदान पनि रहेको छ (जि.वि.स. भ्पापा, २०७४) ।

४.१.५ सामनजिक अवस्था (Social Condition)

भापा जिल्लामा विभिन्न जातजातिको बसोबास रहेको छ तराईमा पर्ने यो जिल्ला जनजाति ,मधेशी, दलित र अन्य रहेका छन् । विभिन्न जातजातिको बसोबास रहेतापनि यस जिल्लामा जातिय र धार्मिक सहिष्णुता रहेको छ ।

४.२ कचनकवल गाउँपालिकाको परिचय(Introduction to the Kachankawal Rural Municipality)

कचनकवल गाउँपालिका भापा जिल्लाको ६ ओटा गाउँपालिका मध्ये एक गाउँपालिका हो । यो गाउँपालिका भापा जिल्लाको सदरमुकाम वाट १९ किलोमिटर दक्षिणमा रहेको छ । यस गाउँपालिकाको उत्तरि सिमाना भद्रपुर नगरपालिका , दक्षिण र पूर्व सिमानामना भारतको विहार राज्य , पश्चिममा हल्दीवारी गाउँपालिका र वाटरदशी गाउँपालिका रहेको छ । यस जिल्लाका विभिन्न गाउँपालिका मध्ये कृषि उत्पादनका लागि परिचित छ । यस गाउँपालिकामा विभिन्न सरकारि र गैर सरकारी संघ संस्थाहरु सञ्चालनमा रहेका छन् ।

४.२.१ जनसाङ्ख्यिकिय अवस्था (Demographic Situation)

यस गाउँपालिका क्षेत्र वरपर पातलो वस्ती रहेको छ । २०६८ सालको जनगणना अनुसार यस गाउँपालिकाको कुल जनसंख्या ६०,१७४ जना रहेको छ । जसमा पुरुषको संख्या २९२१७ रहेको छ भने महिलाको संख्या ३०९५७ रहेको छ । यस गाउँपालिकामा १३२५३ घरधुरी छन भने जनसंख्या वृद्धिदर ३.४५ देखिन्छ । यहाँ वसोवास गर्ने जातिहरुमा मुख्य गरेर राजवंशी, क्षेत्री, ब्राहमण, राई , लिम्बुको बाहुल्यता रहेको छ (कचनकवल गा.पा.,२०७४) ।

४.२.२ शैक्षिक अवस्था (Educational Situation)

शैक्षिक क्षेत्रमा कचनकवल गाउँपालिकाको प्राय मानिस हरु साक्षर छन् । वि.स. २०६८ सालको गणना अनुसार मैले अध्ययन गर्ने कचनकवल गाउँपालिका को ५ वर्ष माथिको जनसङ्ख्या ५८२० रहेको छ भने कूल साक्षरता दर ७१ दसमलव ३२ प्रतिशत रहेको छ । कचनकवल गाउँपालिका को साक्षरता दरलाई निम्न तालिका वाट प्रष्ट पार्न सकिन्छ ।

तालिका ४.१

कचनकवल गाउँपालिका को साक्षरता दर : २०६८

लिङ्ग	पढ्न र लेख्न सक्ने	पढ्न मात्र सक्ने	पढ्नर लेख्न नसक्ने	जनसङ्ख्या	साक्षरतादर
पुरुष		१८	१६३	२७०२	८२.२०
महिला	१९३०	३५	११५३	३११८	६१.९०
जम्मा	४१५१	५३	१६१६	५८२०	७१.३२

स्रोत:गाउँपालिका कार्यलय बनियानी भापा,(२०७४)

तालिका ४.१ मा कचनकवल गाउँपालिका को साक्षरता दर देखाईएको छ । जसमा पुरुष साक्षरता दर ८२.२० रहेको छ भने महिला साक्षरता दर ६१.९० रहेको छ यसरी हेर्दा कचनकवल गाउँपालिका को कूल साक्षरता दर ७१.३२ रहेको छ ।

४.२.३ आर्थिक अवस्था(Economic Situation)

यस गाउँपालिकाको आर्थिक अवस्थाको विश्लेषण गर्दा प्रमुख पेशामा कृषि रहेको छ भने मारवाडी समुदायको व्यापार हो भने क्षेत्री, ब्राह्मणको कृषि, नोकरी, उद्योग पर्दछन । यहाँ मजदुरको रुपमा काम गर्नेको संख्या पनि धेरै रहेको छ भने शिक्षित वर्गहरुले शिक्षण कार्य गर्दै आएका छन । त्यस्तै गरी वैदेशिक रोजगारीमा जानेको संख्या पनि अत्यधिक रहेको देखिन्छ । यहाँ केहि मात्रामा बैंक तथा वित्तिय संस्थाहरु पनि सञ्चालनमा रहेका छन्(कचनकवल गा.पा., २०७४) ।

४.२.४ हावापानीको अवस्था (Situation of Climate)

कचनकवल गाउँपालिकाको हावापानीको अवस्था हेर्दा यहाँ गृष्मकालमा अत्यधिक गर्मी हुने र शितकालमा सुख्खा र अत्यधिक जाडो हुने गर्दछ । गृष्मकालमा यहाँको तापक्रम बढिमा ४० डिग्री सेल्सियस र शितकालमा तापक्रम कमिमा २ डिग्री सेल्सियस सम्म हुने गरेको छ । यहाँ मनसुनको समयमा अत्यधिक मात्रामा वर्षा हुने गर्दछ भने शितकालमा थोरै मात्रामा वर्षा हुने वा वर्षा नै नहुने पनि गर्दछ । स्वास्थ्यका दृष्टिले खासै उपयुक्त हावापानी नभएतापनि कृषिको लागि भने उपयुक्त हुने देखिन्छ (कचनकवल गा.पा., २०७४)

४.२.५ सामाजिक तथा धार्मिक अवस्था (Social and Religious Condition)

कचनकवल गाउँपालिकामा विभिन्न जातजातिको बसोवास रहेको छ । यहाँ मधेशी जातिको बाहुल्यता भएपनि अन्य ब्राह्मण, क्षेत्री, राई, लिम्बु, गुरुङ्ग,मगर,तामाङ्ग,कामि, दमाई, मिया,सतार गन्दर्भ आदि जातिहरु पनि बसोवास आफ्नै धार्मिक ,सास्कृतिक, भाषिक र जीवन शैलिमा विविधता रहेको छन् । यहाँ हिन्दु, बौद्धिक, किराँत, मुस्लिम, किश्चियन आदि धर्म मान्दछन् । (कचनकवल गा.पा.२०७४)

४.३ नमुना छनोट महिलाहरुको साकाजिक अवस्था (Social Condition of Sampled Women)

सामाजिक अवस्था अन्तर्गत परिवारको किसिम, छोराछोरी प्रतिको धारण, घरयासि कामकाजमा पुरुषको सहयोग, दाइजो प्रथा सम्बन्धि धारणा, विवाह गर्दाको उमेर, विरामी हुदाँ जानेठाउँ आदिको बारेमा विश्लेषण गरिएको छ ।

४.३.१ परिवारको किसिम (Family Structure)

अध्ययन क्षेत्रमा बसोवास गर्ने उत्तरदाता महिलाहरुको परिवारको किसिम कस्तो छ भन्ने बारेमा जानकारी लिनको लागि प्रश्नावलि समावेश गरिएको थियो । जसबाट प्राप्त परिमाणलाई तलको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.२

नमुनाछनोटमा परेका महिलाहरुको परिवारको किसिम - २०७४

क्र.स.	परिवारको किसिम	सङ्ख्या	प्रतिशत
१	एकल	१५१	७५.५
२	संयुक्त	४९	२४.५
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण - (२०७४)

यस तालिका अनुसार ७५.५ प्रतिशत महिलाहरु एकल परिवारमा बसेको पाइयो । २४.५ प्रतिशत महिलाहरु मात्र संयुक्त परिवारमा बसोबास गरेको पाइयो । यस बाट के प्रष्ट हुन्छ भने आजको समयमा ग्रामिण परिवारमा पनि एकल परिवारको संख्या बढ्दै गएको पाइयो ।

४.३.२ छोराछोरी प्रतिको चाहना (Desire of the Children)

नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको छोरा र छोरीमा कसको चाहना बढि छ वा छोरा छोरी प्रतिको धारणा कस्तो छ भनि प्रस्नावलि समावेस गरिएको थियो । यसको विवरण निम्नानुसार रहेको छ

तालिका ४.३

छोराछोरीप्रतिको चाहना विवरण -२०७४

क्र.स.	विवरण	सङ्ख्या	प्रतिशत
१	छोरा	७५	३७.५
२	छोरी	४५	२२.५
३	दुवै	८०	४०
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४) ।

माथिको यस तालिका अनुसार ३७.५ प्रतिशत महिलाहरूको छोरा नभई नहुने धारणा राखेको पाइयो भने २२.५ प्रतिशतले छोरी मात्र भएनि पुग्ने भन्ने धारणा राखेको पाइयो भने छोरा छोरी दुवै को चाहना राख्नेमा ४० प्रतिशत महिलाहरू पाइयो ।

४.३.३ घरयासी कामकाजमा पुरुषको सहयोग (Support of Male in House Works)

प्रयः जसो महिलाहरू घरयासी कामकाजमानै व्यस्त रहन्छन् । सबैभन्दा पहिला उठ्ने र बेलुका सबै काम सकेपछि ढिलो सुत्ने महिलानै हुन्छन् । घरयासी कामकाजको साथै खेतिपातिर जागिरमा पनि महिलाहरू संलग्न रहेको पाइयो । नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको घरयासी कामकाजमा पुरुषको सहयोग प्राप्त गरेका छन्, छैनन् भन्ने कुरा तल तालिकामा प्रष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.४

घरायसी काममा पुरुषको सहयोगको विवरण - २०७४

क्र.स.	विवरण	सङ्ख्या	प्रतिशत
१.	पाउँछु	७६	३८
२.	पाउँदिन	२७	१३.५
३.	अलिअलि मात्र पाउँछु	९७	४८.५
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)

मथिको तालिका अनुसार घरयासी कामकाजमा ३८ प्रतिशत महिलाहरूलाई पुरुषले सहयोग गरेको पाइयो भने १३.५ प्रतिशत महिलाहरूलाई पुरुषले सहयोग नगर्ने गरेको पाइयो । त्यसैगरि ४८.५ प्रतिशत महिलाहरूलाई घरायसी काममा पुरुषले अलि अलि मात्र सहयोग गर्ने गरेको पाइयो ।

४.३.४ दाइजो प्रथा सम्बन्धि धारणा (Concept of Dowry System)

दाइजो प्रथा नेपाली समाजमा एउटा प्रमुख परम्पराको रूपमा रहँदै आएको छ । दाइजोको नाममा विभिन्न घटनाहरू दिनप्रतिदिन सुन्नमा आईरहेको छ । त्यसकारण अध्ययनमा परेका महिलाहरूलाई छोरि लाई दाइजो दिन ठिक छ वा छैन भनेर प्रश्नावली समावेश गरिएको थियो जसबाट प्रश्न गर्दा निम्न उत्तर पाईयो ।

तालिका ४.५

महिलाहरूको दाइजो प्रतिको प्रथा सम्बन्धि धारणा - २०७४

क्र.स.	विवरण	सङ्ख्या	प्रतिशत
१.	ठिक	१२	६
२.	वेठिक	१८८	९४
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४) ।

मथिको तालिकाको आधारमा हेर्दा ६ प्रतिशत महिला दाइजो प्रथालाई अबै मान्यता दिने रहेछन् भने ९४ प्रतिशत महिलाहरूले दाइजोदिनु वेठिक हो भनेको पाइयो । यस वाट के प्रष्ट हुन्छ भने महिलाहरूले आफ्नो विवाहमा दाइजो लिए पनि दाइजो प्रथा वेठिक हो भन्ने महिलाहरू वढि पाइयो ।

४.३.५ धर्म अनुसार महिलाहरूको विवरण (Distribution of Sampled Women by Religion)

यस अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरूमा धार्मिक रूपमा पनि भिन्नता पाइयो । आ-आफ्नो जातिय विभिन्नतासँगै धार्मिक रूपमा पनि भिन्नता रहेको पाइन्छ । यसलाई निम्न तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.६

धर्म अनुसार महिलाहरुको विवरण - २०७४

क्र.स.	विवरण	सङ्ख्या	प्रतिशत
१	हिन्दु	१७४	८७
२	बौद्ध	१८	९
३	इसाई	८	४
जम्मा		२००	१००

स्रोत: स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)

यहाँ हिन्दु धर्म मान्ने सबैभन्दा बढी १७४ अर्थात् ८७ प्रतिशत रहेको छ भने बौद्ध धर्म मान्ने १८ अर्थात् ९ प्रतिशत र इसाई धर्म मान्ने ८ अर्थात् ४ प्रतिशत धर्मालम्बी महिलाहरु रहेको पाइयो ।

४.३.६ विवाह गर्दाको उमेर (Age of Marriage)

परम्परागत धारणा अनुसार सानै उमेरमा छोरीको विवाह गरेमा धर्म कमाउने जनविश्वासको कारण कलिलो उमेरमा नै छोरीको विवाह गरिएतापनि हाल यो धारणामा कमी आएको पाइन्छ । नमुना छनोटमा परेका महिलाहरुको विवाह कुन उमेरमा भएको रहेछ, सो को अध्ययन गरिएको थियो । जसबाट प्राप्त नतिजालाई तलको तालिकामा देखाइएको छ ।

तालिका ४.७

महिलाको विवाह गर्दाको उमेरको विवरण -२०७४

क्र.स.	विवरण	सङ्ख्या	प्रतिशत
१.	१५-१८	७२	३६
२.	१९-२२	८२	४१
३.	२३ भन्दा माथि	४६	२३
जम्मा		२००	१००

स्रोत स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)

४.४ नमुना छनोटमा परेका महिलाको आर्थिक अवस्था (Economic Condition of Sampled Women)

महिला सशक्तिकरण हुनुको लागि विभिन्न पक्षहरूको आवश्यकता पर्दछ । तिनीहरूमध्ये आर्थिक अवस्थाहरू सँग सम्बन्धित तत्वहरू पेशा, आम्दानी, खर्च, बचत हुन् ।

४.४.१ महिलाहरूको व्यक्तिगत आर्थिक अवस्था (Personal Economic Condition of Women)

नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूले के-कस्ता पेशा अपनाएका छन् कति आय प्राप्त गर्छन् कस्ता क्षेत्रमा के-कति खर्च गर्दछन् भन्ने कुरालाई महिलाहरूको व्यक्तिगत आर्थिक अवस्था अध्ययन गरिएको छ ।

१. महिलाहरूको पेशागत अवस्था (Professional Condition of Sampled Women)

मानिसहरू आफ्नो जीविकोपार्जनको लागि कुनै पेशामा आवद्ध हुन्छन् । कृषि, व्यापार, उद्योग, नोकरी वा अन्यकुनै व्यवसाय रोजगारीका स्रोतहरू हुन् । नमुना छनोटमा परेका महिलाहरू अपनाउने गरेका पेशागत विवरणलाई निम्न तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.८

नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको पेशागत विवरण - २०७४

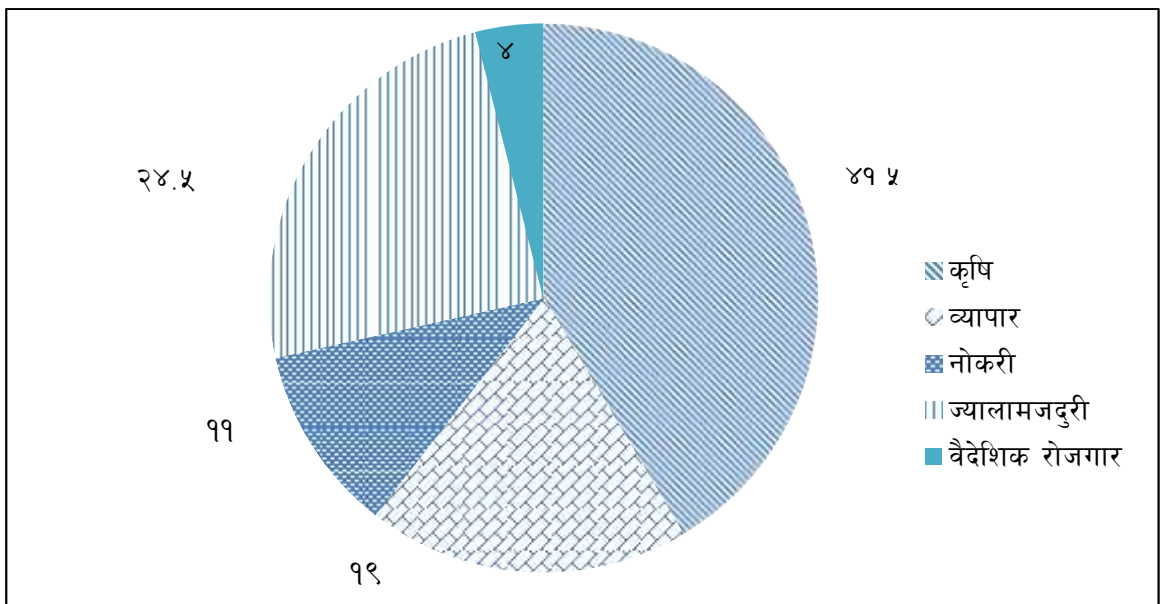
क्र.स.	पेशा	सङ्ख्या	प्रतिशत
१.	कृषि	८३	४१.५
२.	व्यापार	३८	१९
३.	नोकरी	२२	११
४.	ज्यालामजदुरी	४९	२४.५
५.	वैदेशिक रोजगार	८	४
जम्मा		२००	१००

स्रोत: स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)।

मथिको तालिका अनुसार नमूना छनोटमा परेका महिलाहरूले अपनाएका पेशामा कृषिमा ४९.५ प्रतिशत महिलाहरूको जनसङ्ख्या संलग्न रहेको पाइयो । त्यसगरी व्यापारमा १९ प्रतिशत महिलाहरूको जनसङ्ख्या संलग्न रहेको छन् । नोकरीमा ११ प्रतिशत, ज्याला मजदुरीमा २४.५ प्रतिशत र वैदेशिक रोजगारीमा सबैभन्दा कम ४ प्रतिशत महिलाहरू संलग्न रहेको पाइएको छ । यसलाई वृत्त चित्र वाट पनि देखाइएको छ ।

चित्र ४.१

महिलाहरूको पेशागत अवस्था –२०७४

२. महिलाहरूको व्यक्तिगत स्रोत वार्षिक आम्दानी (Sectoral Income of Sampled Women)

नमूना छनोटमा परेका महिलाहरूले के-कस्ता पेशा वा स्रोतवाट आम्दानी प्राप्त गर्दछन् त्यसको अध्ययन गरिएको थियो । छनोटमा परेका महिलाहरूको स्रोत गत आम्दानी विवरणलाई निम्नानुसार तालिकामा देखाइएको छ ।

तालिका ४.९

महिलाहरूको व्यक्तिगत स्रोतगत वार्षिक आम्दानी विवरण - २०७४

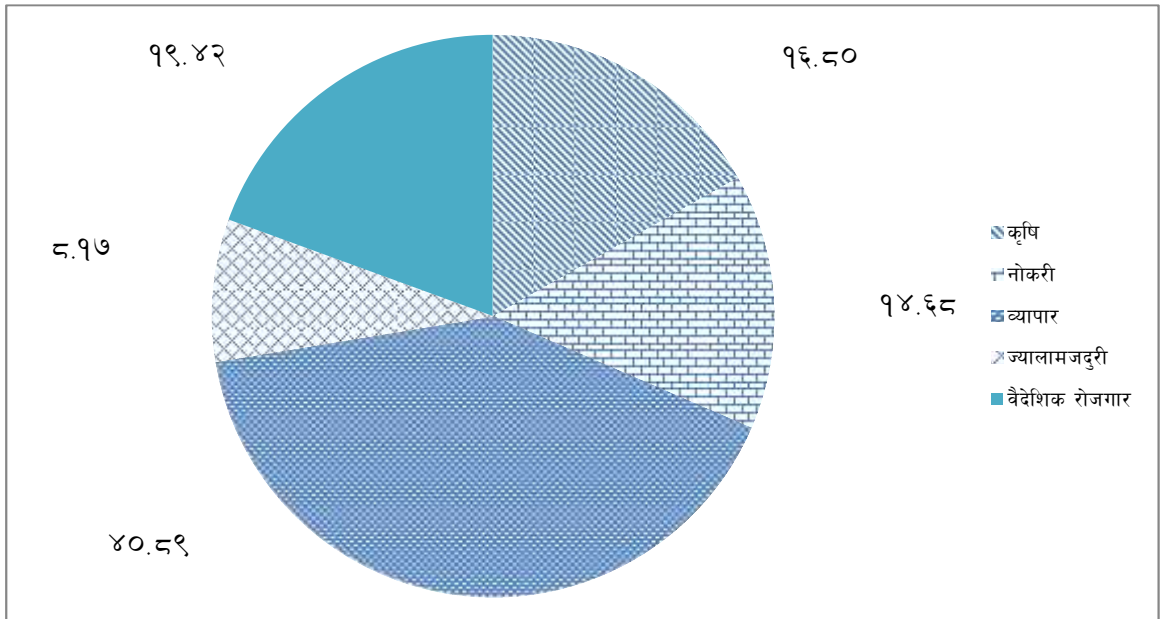
क्र.स.	स्रोत	आम्दानी	प्रतिशत
१.	कृषि	८२,२०,०००	१६.८०
२.	नोकरी	७१,८०,०००	१४.६८
३.	व्यापार	२,००,००,०००	४०.८९
४.	ज्यालामजदुरी	४०,००,०००	८.१७
५.	वैदेशिक रोजगारी	९५,००,०००	१९.४२
जम्मा		४,८९,००,०००	१००
वर्षिक औसत		२,४४,५००	

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४)।

यस तालिका अनुसार नमूना छनोटमा परेका घरपरिवारको आम्दानीको स्रोतहरू अन्तर्गत कृषिबाट ८२ लाख अर्थात् १६.८० प्रतिशत, नोकरी बाट ७१ लाख अर्थात् १४.६८ प्रतिशत, व्यापार बाट २ करोड अर्थात् ४०.८९ प्रतिशत, ज्याला मजदुरी बाट ४० लाख अर्थात् ८.१७ प्रतिशत र वैदेशिक रोजगारी बाट ९५ लाख अर्थात् १९.४२ प्रतिशत घरपरिवारले आम्दानी प्राप्त गरेको पाइन्छ । जसलाइ वृत्त चित्र बाट पनि देखाइएको छ ।

चित्र ४.२

महिलाहरूको व्यक्तिगत स्रोतगत वार्षिक आम्दानी-२०७४

३. महिलाहरूको व्यक्तिगत तहगत वार्षिक आम्दानी (Levelwise Income of Sampled Women)

नमुना छनोट महिलाहरूको आर्थिक अवस्थाको अध्ययनको क्रममा उनिहरूको तहगत आम्दानीलाई पनि अध्ययन गरिएको थियो । उक्त अध्ययन बाट प्राप्त आम्दानीको नतिजालाई तल तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.१०

नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको व्यक्तिगत तहगत वार्षिक आम्दानी - २०७४

क्र.स.	तहगत आम्दानी (हजारमा)	सङ्ख्या	प्रतिशत
१.	०-५०	२४	१२
२.	५०-१००	६५	३२.५
३.	१००-१५०	६१	३०.५
४.	१५०-२००	३३	१६.५
५.	२०० भन्दा माथि	१७	८.५
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४) ।

मथिका तालिका अनुसार नमुना छनोटमा परेका २०० महिलाहरूको व्यक्तिगत तहगत आम्दानीलाई हेर्दा ५० हजार सम्म आम्दानी प्राप्त गर्ने महिलाहरू २४ अर्थात् १२ प्रतिशत, त्यस्तै ५० हजार देखि १ लाख सम्म ६५ जना अर्थात् ३२.५ प्रतिशत रहेका छन् । त्यस्तै गरी १ लाख ५० हजार सम्म आम्दानी गर्ने ६१ जना अर्थात् ३०.५ प्रतिशत र १ लाख ५० हजार देखि २ लाख सम्म ३३ जना अर्थात् १६.५ प्रतिशत र २ लाख भन्दा माथि १७ जना अर्थात् ८.५ प्रतिशत आम्दानी प्राप्त गरेको पाइयो ।

४. महिलाहरूको व्यक्तिगत क्षेत्रगत वार्षिक खर्च (Sectoral Expenditure of Sampled Women)

नमुना छनोटमा महिलाहरूले प्राप्त गरेको आफ्नो व्यक्तिगत आम्दानिबाट के-कस्ता क्षेत्रमा के-कति खर्च गर्दा रहेछन् भनी अध्ययन गरिएकोथियो, जसलाई तलको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.११

महिलाहरूको व्यक्तिगत क्षेत्रगत वार्षिक खर्च -२०७४

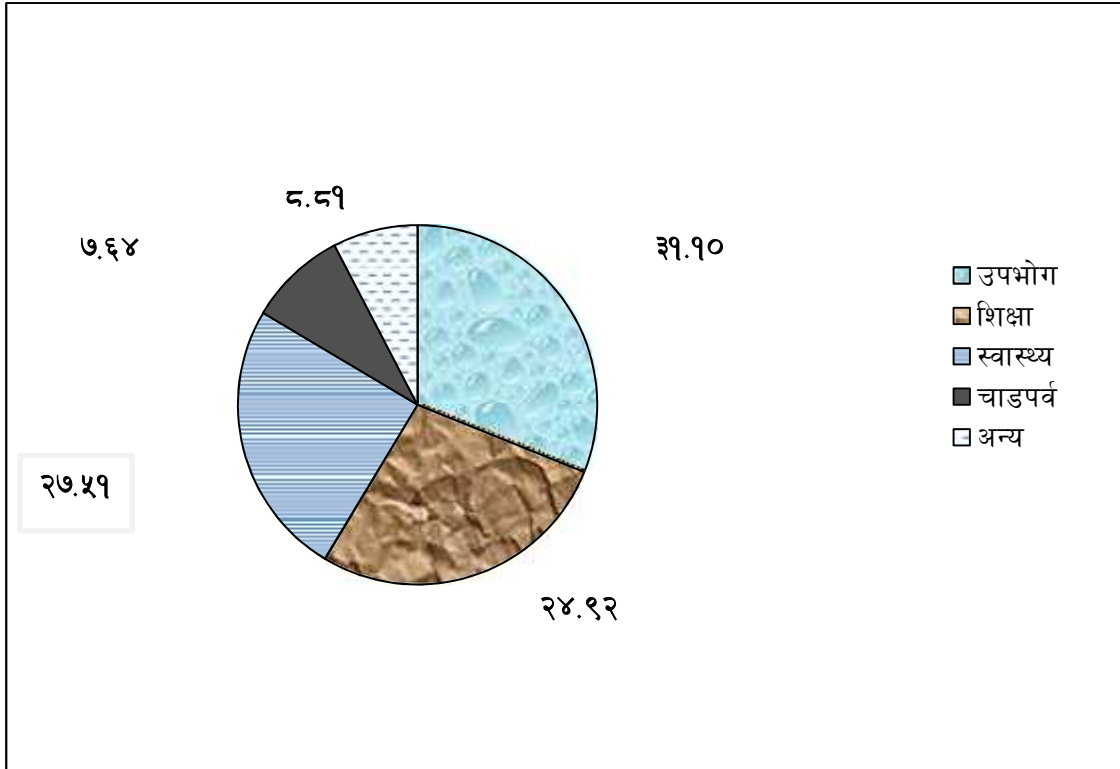
क्र.स.	खर्च विवरण	खर्च (रु. मा)	प्रतिशत
१	उपभोग	१,२७,६६,५३२	३१.१०
२	शिक्षा	१,०२,९०,४२२	२७.५१
३	स्वास्थ्य	१,०२,३१,४५२	२४.९२
४	चाडपर्व	३६,१५,४०१	८.८१
५	अन्य	३१,३८,४०४	७.६४
जम्मा		४,१०,४१,०००	१००
वर्षिक औसत खर्च		२,०५,२०५	

स्रोत :स्थलगत सर्वेक्षण ,(२०७४) ।

माथिको तालिका अनुसार नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको क्षेत्रगत खर्चको रूपमा सबैभन्दा बढी उपभोग मा रु. १,२७,६६,५३२ अर्थात ३१.१० प्रतिशत र शिक्षामा रु.१,०२,९०,४२२ अर्थात २७.५१ स्वास्थ्यमा रु. १,०२,३१,४५२ अर्थात २४.९२ प्रतिशत, चाडपर्वमा रु. ३६,१५,४०१ अर्थात ८.८१ प्रतिशत र अन्यमा रु. ३१,३८,४०४ अर्थात ७.६४ गरी जम्मा कुल क्षेत्रगत वार्षिक खर्च रु.४,१०,४१,००० रहेको पाइयो ।

चित्र ४.३

महिलाहरूको व्यक्तिगत क्षेत्रगत वार्षिक खर्च -२०७४

५. महिलाहरूको व्यक्तिगत तहगत वार्षिक खर्चको अवस्था (Condition of Expenditure)

परिवारिक जीवनस्थर निर्धारण गर्ने एउटा महत्वपूर्ण पक्ष खर्चको अवस्थापनि हो । नमुना छनोट महिलाहरूको आर्थिक अवस्थाको अध्ययन गर्ने क्रममा उनिहरूको आर्थिक अवस्थाको अध्ययन गर्ने क्रममा उनिहरूको खर्चको विवरणको पनि अध्ययन गरिएको थियो जसबाट प्राप्त नतिजालाई तलको तालिकामा देखाईएको छ ।

तालिका ४.१२

नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको तहगत वार्षिक खर्च विवरण -२०७४

क्र.स.	तहगत खर्च (रु. हजारमा)	महिला संख्या	प्रतिशत
१	०-५०	४६	२३
२	५०-१००	७९	३९.५
३	१००-१५०	६२	३१
४	१५० भन्दा माथि	१३	६.५
जम्मा		२००	१००

स्रोत: स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४)।

माथिको तालिका अनुसार नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूले गर्ने खर्चलाई तहगतरूपमा हेर्दा ५० हजार सम्म खर्चगर्ने महिला सङ्ख्या ४६ अर्थात २३ प्रतिशत त्यस्तै ५० हजार देखि १ लाख सम्म खर्चगर्ने ७९ अर्थात ३९.५ प्रतिशत र १ लाख देखि १ लाख ५० हजार सम्म खर्च गर्ने ६२ जना अर्थात ३१ प्रतिशत १ लाख ५० हजार देखि माथि खर्च गर्ने १३ जना अर्थात ६.५ प्रतिशत महिलाहरू पाइयो ।

६. महिलाहरूको व्यक्तिगत बचत (Personal Saving of Women)

नमुना छनोटमा महिलाहरूको बचतको स्थिति बारे अध्ययन गर्दा निम्न अवस्था पाइयो । जसलाई तलका तालिकामा देखाइएको छ ।

तालिका ४.१३

महिलाहरूको व्यक्तिगत बचत-२०७४

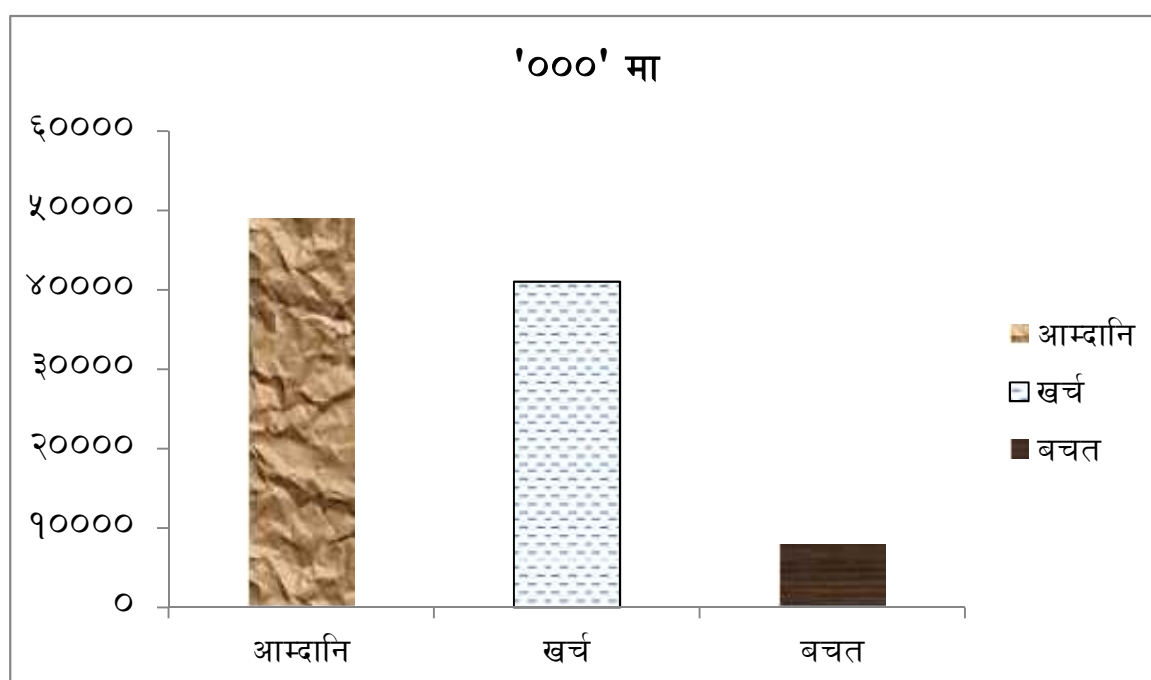
विवरण	वर्षिक आम्दानी	वार्षिक खर्च	वर्षिक बचत
कुल	रु. ४,८९,००,०००	रु. ४,१०,४१,०००	रु. ७८,५९,०००
औसत	रु. २,४४,५००	रु. २,०५,२०५	रु. ३९,२९५

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४)।

यस अध्ययन क्षेत्रमा नमूना छनोट महिलाहरूको बचतको स्थितिबारे अध्ययन गर्दा महिलाहरूको व्यक्तिगत आम्दानी रु.४,८९,००,००० अर्थात् औषत वार्षिक आम्दानी रु. २,४४,५०० रहेको पाइयो भने खर्च रु. ४,१०,४१,००० अर्थात् औषत वार्षिक खर्च रु.२,०५,२०५ रहेको पाइयो, त्यस्तै बचत रु. ७८,५९,००० अर्थात् औषत वार्षिक बचत रु. ३९,२९५ गरेको पाइयो ।

चित्र ४.४

महिलाहरूको व्यक्तिगत क्षेत्रगत वार्षिक आम्दानी, खर्च, बचत -२०७४

४.४.२ नमूना छनोटमा परेका महिलाहरूको घरयासी आर्थिक अवस्था (Household Economic Condition of Sampled Women)

नमूना छनोटमा परेको महिलाहरूको घरपरिवारको पेशा मुख्यतया कृषिमा निर्भर रहेको पाइएको छ । त्यसपछि मात्र अन्य व्यापार व्यवसाय , नोकरी, वैदेशिक रोजगारी जस्ता स्रोतबाट आय आर्जन गरेको पाइयो । जसलाई निम्नानुसार प्रस्तुत गरिएको छ ।

१. पारिवारिक स्रोतगत आम्दानी (Sectoral Family Income)

महिलाहरूको आर्थिक अवस्था विकास गराउन उनिहरूको परिवारको आम्दानी पनि प्रत्यक्ष प्रभाव पार्दछ । यस अध्ययनमा नमूना छनोट २०० घरपरिवार भित्र रहेका महिलाहरूको

पारिवारिक स्रोतगत आम्दानीको अध्ययन गरिएको थियो । उक्त अध्ययनबाट प्राप्त नतिजा यस प्रकार छ ।

तालिका ४.१४

पारिवारिक स्रोतगत आम्दानी २०७४

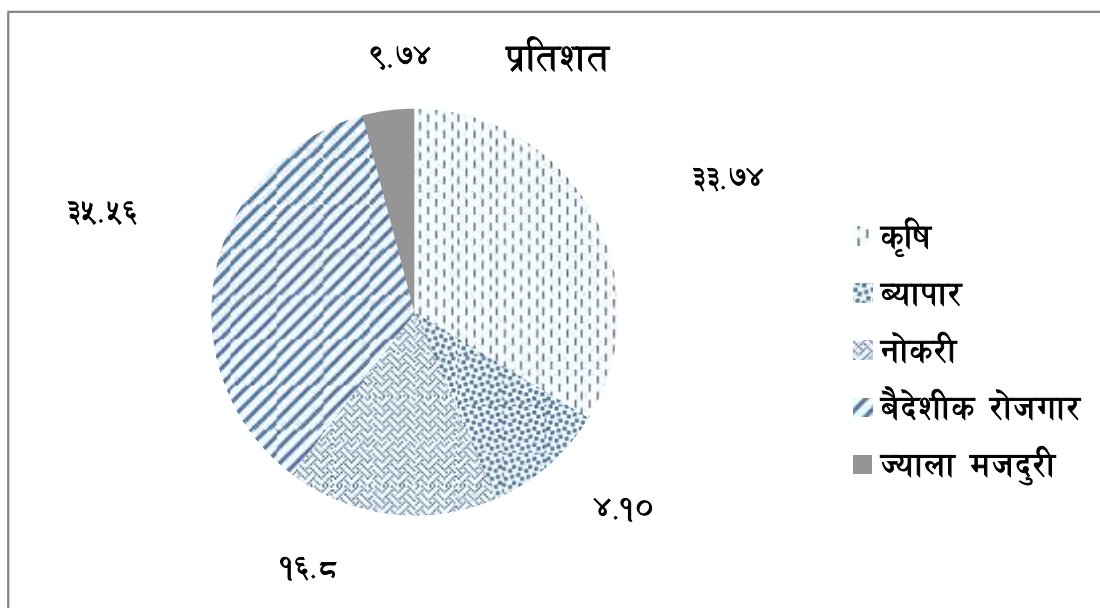
क्र.स.	स्रोत	आम्दानी(रु.मा)	प्रतिशत
१	कृषि	७,३३,२४,०००	३३.७४
२	व्यापार	२,११,६८,०००	९.७४
३	नोकरी	३,६६,००,०००	१६.८४
४	वैदेशिक रोजगार	७,७२,८०,०००	३५.५६
५	ज्यालामजदुरी	८९,२८,०००	४.१०
	जम्मा	२१,७३,००,०००	१००
वर्षिक औसत		१०,८६,५००	

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४)।

यस तालिका अनुसार नमूना छनोटमा परेका घरपरिवारको आम्दानीको स्रोतहरु अन्तर्गत कृषिबाट रु.७,३३,२४,००० अर्थात् ३३.७४ प्रतिशत,नोकरी बाट रु.३,६६,००,००० अर्थात् १६.८४ प्रतिशत, व्यापार बाट रु.२,११,६८,००० अर्थात् ९.७४ प्रतिशत, ज्याला मजदुरी बाट रु.८९,२८,००० अर्थात् ४.१० प्रतिशत र वैदेशिक रोजगारी बाट रु.७,७२,८०,००० अर्थात् ३५.५६ प्रतिशत घरपरिवारले आम्दानी प्राप्त गरेको पाइन्छ ।

चित्र ४.५

पारिवारिक स्रोतगत आम्दानी २०७४

२. तहगत पारिवारिक लाम्दानी (Levelwise Family Income)

नमूना छनोटमा परेका महिलाहरुको आर्थिक अवस्थाको अध्ययन गर्दा उनिहरुको तहगत आम्दानीलाई पनि अध्ययन गरिएको थियो । उक्त अध्ययनबाट प्राप्त नतिजालाई तलको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.१५

नमूना छनोट महिलाहरुको पारिवारिक तहगत आम्दानी विवरण - २०७४

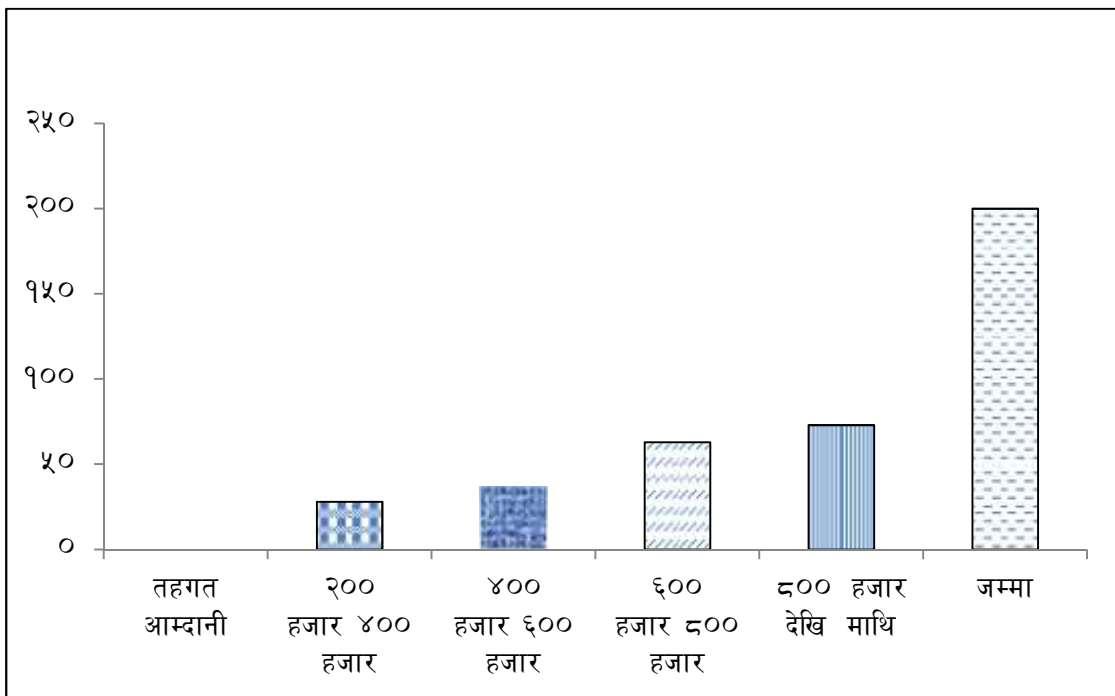
क्र. स.	तहगत आम्दानी	घरपरिवार सङ्ख्या	प्रतिशत
१	२०० हजार-४०० हजार	२८	१४
२	४०० हजार-६०० हजार	३६	१८
३	६०० हजार- ८०० हजार	६३	३१.५
४	८०० हजार देखी माथि	७३	३६.५
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)।

मथिका तालिका अनुसार नमुना छनोटमा परेका २०० घरपरिवारले के-कति तहगत रुपमा आम्दानी प्राप्त गर्दछन् भन्ने देखाईएको छ । जस अर्न्तगत २०० हजार देखि ४०० हजार प्राप्त गर्ने २८ परिवार अर्थात १४ प्रतिशत, ४०० हजार देखि ६०० हजार प्राप्त गर्ने ३६ परिवार अर्थात १८ प्रतिशत , ६०० हजार देखि ८०० हजार प्राप्त गर्ने ६३ परिवार अर्थात ३१.५ प्रतिशत र ८०० हजार देखि माथि आम्दानी प्राप्त गर्ने ७३ घरपरिवार अर्थात ३६.५ प्रतिशत पाइयो ।

चित्र ४.६

महिलाहरूको पारिवारिक तहगत आम्दानी-२०७४

३. क्षेत्रगत वार्षिक पारिवारिक खर्च (Sector Familywise Expenditure)

नमूना छनोटमा महिलाहरूको क्षेत्रगत वार्षिक पारिवारिक खर्च कति हुन्छ भनि प्रश्न सोधिएको थियो । उत्तर दाता महिलाहरूले दिएका उत्तरका आधारमा उनिहरूको वार्षिक पारिवारिक खर्चलाई तल तालिकामा देखाईएको छ ।

तालिका ४.१६

नमूना छनोट महिलाहरुको क्षेत्रगत वार्षिक पारिवारिक खर्च २०७४

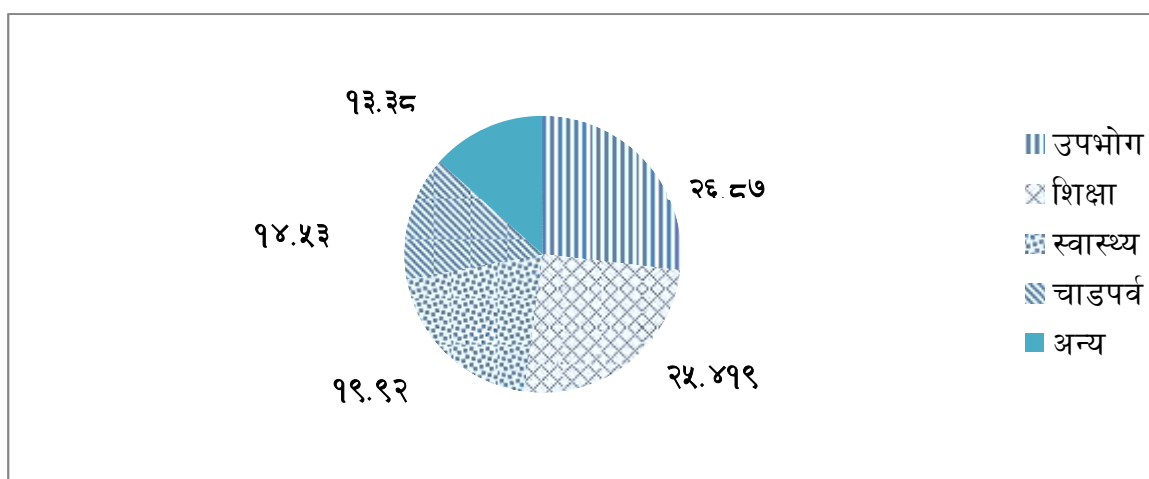
क्र. स.	खर्चको स्रोत	वार्षिक खर्च (रु. मा)	प्रतिशत
१.	उपभोग	४,८९,४४,२०५	२६.८७
२.	शिक्षा	४,६४,२०,३२९	२५.४९९
३.	स्वास्थ्य	३,५९,०२,५६३	१९.९२
४.	चाडपर्व	२,६४,५५,५७५	१४.५३
५.	अन्य	२,४३,७७,३३६	१३.३८
जम्मा		१८,२९,००,०००	१००
औषत वार्षिक खर्च		९,९०,५००	

स्रोत: स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)।

मथिको तालिका अनुसार नमूना छनोट महिलाहरुको क्षेत्रगत पारिवारिक खर्च कति हुन्छ भनि देखाएको छ । जस अन्तरगत उपभोगमा रु.४,८९,४४,२०५ अर्थात २६.८७ प्रतिशत, शिक्षामा रु.४,६४,२०,३२९ अर्थात २५.४९९ प्रतिशत त्यस्तै स्वास्थ्यमा रु.३,५९,०२,५६३ अर्थात १९.९२ प्रतिशत, चाडपर्वमा रु.२,६४,५५,५७५ अर्थात १४.५३ प्रतिशत र अन्यमा रु.२,४३,७७,३३६ अर्थात १३.३८ प्रतिशत खर्च भएको देखिन्छ ।

चित्र ४.७

महिलाहरुको क्षेत्रगत वार्षिक पारिवारिक खर्च - २०७४

४ तहगत पारिवारिक वार्षिक खर्च विवरण (Levelwise Family Expenditure)

नमूना छनोट महिलाहरूको आर्थिक अवस्थाको अध्ययन गर्ने क्रममा उनिहरूको पारिवारिक तहगत खर्चको पनि अध्ययन गरिएको थियो जसलाई तल प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.१७

नमूना छनोट महिलाहरूको पारिवारिक तहगत खर्च विवरण- २०७४

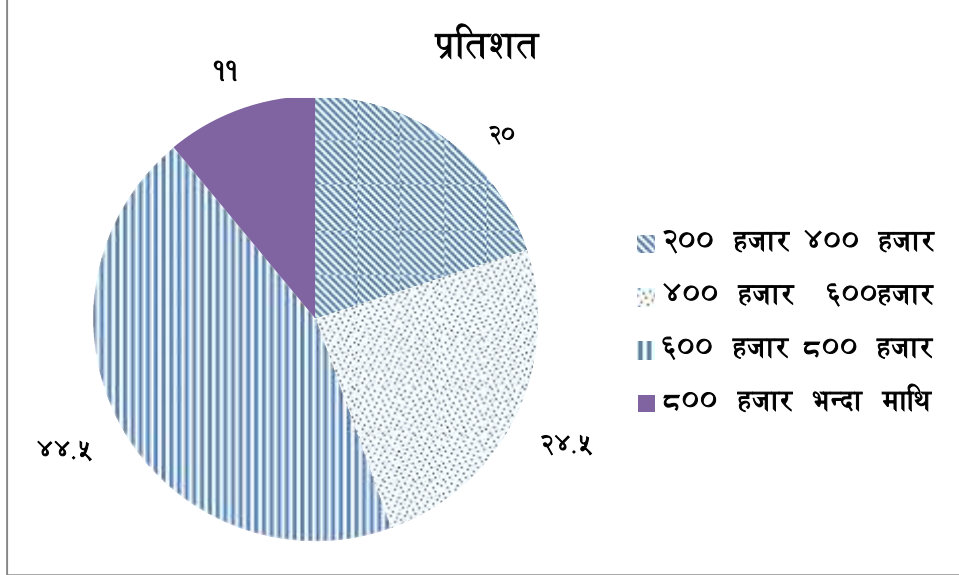
क्र.स.	तहगत खर्चलागत (रु.मा)	पारिवारिक सङ्ख्या	प्रतिशत
१.	२०० हजार-४०० हजार	४०	२०
२.	४०० हजार-६०० हजार	४९	२४.५
३.	६०० हजार-८०० हजार	८९	४४.५
४.	८०० हजार देखी माथी	२२	११
जम्मा		२००	१००

स्रोत: स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४)।

मथिको तालिका अनुसार नमूना छनोट महिलाहरूको पारिवारिक तहगत खर्च २०० हजार देखि ४०० हजार सम्म खर्च गर्ने परिवार ४० जना अर्थात २० प्रतिशत , ४०० हजार देखि ६०० हजार सम्म खर्च गर्ने ४९ जना अर्थात २४.५ , त्यस्तै ६०० देखि ८०० हजार सम्म खर्च गर्ने ८९ जना अर्थात ४४.५ प्रतिशत र ८०० हजार भन्दा माथि खर्च गर्ने २२ जना अर्थात ११ प्रतिशत घरपरिवार रहेका छन् ।

चित्र ४.८

महिलाहरूको पारिवारिक तहगत खर्च विवरण- २०७४

५. घरपरिवारको वचत (Family Size)

नमूना छनोटमा परेका घरपरिवारको आर्थिक अवस्था हेर्दा वार्षिक आमदानी रु. २१,७३,००,००० रहेको छ भने वार्षिक खर्च १८,२१,००,००० रहेको छ । त्यस्तै वचत ३,५२,००,००० रहेको देखिन्छ । यस वचत द्वारा जीवनलाई गुणस्तरीय र भावि सन्ततिको लागि भनि बैङ्कमा राखेको देखिन्छ । यसरी वार्षिक आमदानी खर्च र वचतलाई अझ स्पष्ट पार्न तलको तालिकामा देखाइएको छ ।

तालिका ४.१८

घरपरिवारको वचतको विवरण २०७४

विवरण	वार्षिक आमदानी	वार्षिक खर्च	वार्षिक वचत
कुल	रु. २१,७३,००,०००	रु. १८,२१,००,०००	रु. ३,५२,००,०००
औषत	रु. १०,८६,५००	रु. ९,१०,५००	रु. १,७६,०००

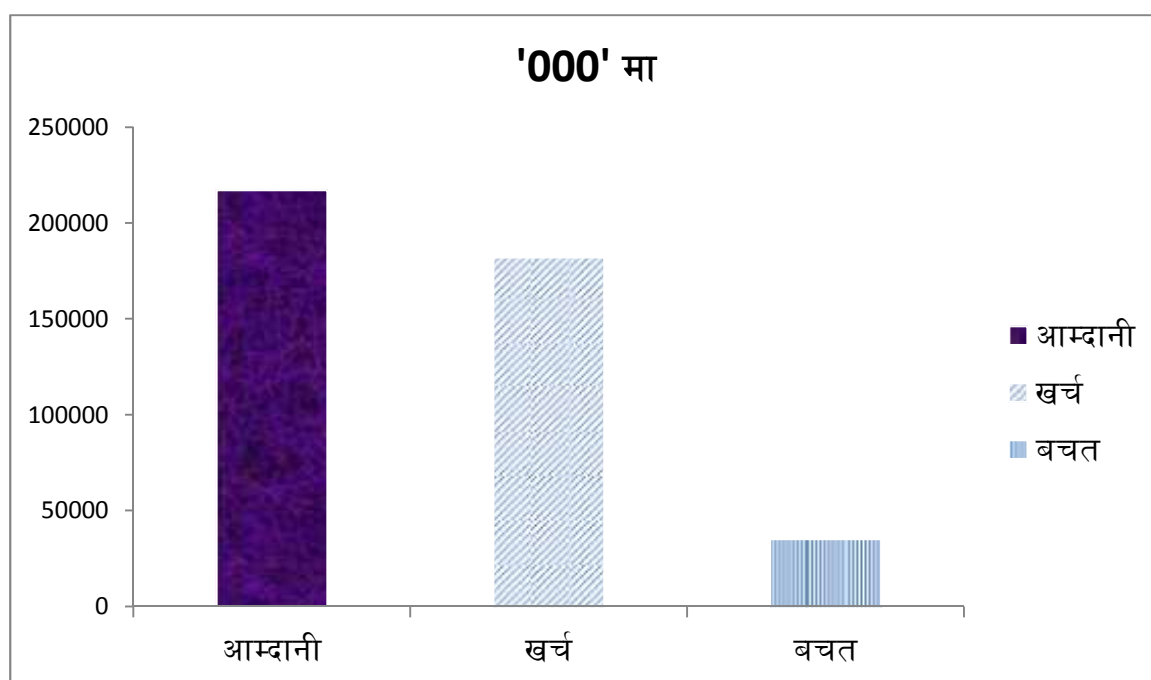
स्रोत: स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)।

माथिका तालिको अनुसार घरपरिवारको वचत स्थिति अध्ययन गर्दा महिलाहरूको घरपरिवारको वार्षिक आमदानी रु. २१,७३,००,००० अर्थात औषत रु. १०,८६,५०० रहेको

पाइयो भने बाषिक खर्च रु.१८,२१,००,००० अर्थात औषत ९,१०,५०० रहेको पाइयो । त्यस्तै वचत रु. ३,५२,००,००० अर्थात औषत रु.१,७६,००० गरेको पाइयो ।

चित्र ४.९

घरपरिवारको वचतको खर्च, आमदानी विवरण २०७४

४.५ नमूना छनोटमा परेका महिलाहरूको साधन र स्रोतमा पहुँच (Materials and Sources Used by Sampled Women)

आर्थिक रूपमा सक्षम हुने सम्बन्धमा राज्यका उत्पादनशील साधन र स्रोतमा महिला वर्गको पहुँच तुलनात्मक रूपमा कम रहेकमे पाइन्छ । महिला सशक्तिकरणको विषयलाई नीतिगत प्राथमिकताका रूपमा राखीए तापनि विकास कार्यक्रम तथा वजेटले समेट्न नसकेको साथै आर्थिक उदारीकरण र बजारमुखी अर्थव्यवस्थाले प्रदान गरेको अवसर ग्रामिण महिलाका लागि सहज हुन सकेको छैन । नमूना छनोटमा परेका महिलाहरूको घरजग्गामा स्वामित्व , व्यापारमा र उद्योगमा रहेको स्वामित्वलाई अध्ययन गर्दा प्राप्त तथ्याङ्क लाई निम्न तालिका द्वारा प्रस्तुत गरिस्को छ ।

तालिका ४.१९

महिलाहरूको साधन र स्रोतमा पहुँच को विवरण - २०७४

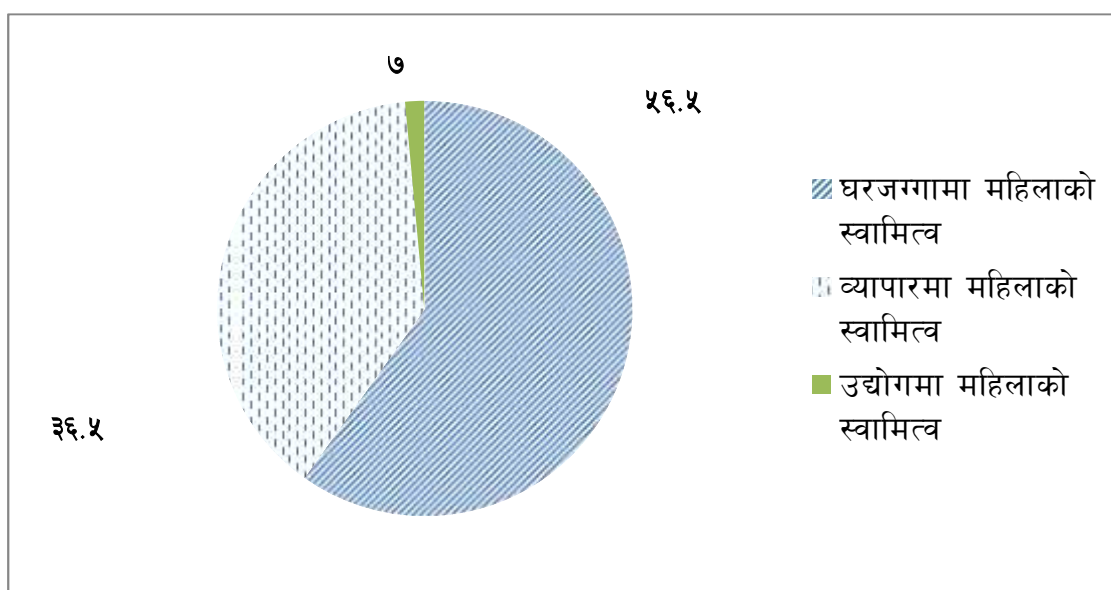
क्र.स.	विवरण	महिला सङ्ख्या	प्रतिशत
१	घरजग्गामा महिलाको स्वामित्व	११३	५६.५
२	व्यापारमा महिलाको स्वामित्व	७३	३६.५
३	उद्योगमा महिलाको स्वामित्व	१४	७
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण ,(२०७४)।

माथिको तालिका अनुसार घरजग्गामा स्वामित्व रहेका महिला जम्मा ११३ जना अर्थात ५६.५ प्रतिशत, त्यस्तै व्यापारमा महिलाको स्वामित्व भएका ७३ जना अर्थात ३६.५ प्रतिशत र उद्योगमा १४ जना अर्थात ७ प्रतिशत रहेको पाइयो ।

चित्र ४.१०

महिलाहरूको साधन र स्रोतमा पहुँच को विवरण - २०७४

४.६. नमूना छनोट महिलाको शैक्षिक अवस्था (Educational condition of Sampled Women)

महिलाले घरपरिवार तथा समाजको विकासमा महत्वपूर्ण भूमिका खेलेका हुन्छन् । त्यसमा पनि शिक्षित महिलाहरूको भूमिका भन्ने महत्वपूर्ण हुन्छ । एउटा भनाई पनि रहेको छ, “परिवारमा एउटा महिला शिक्षित भएमा सम्पूर्ण परिवार शिक्षित हुन्छ ।” त्यसैले अध्ययनको क्रममा नमूना छनोटमा परेका महिलाहरूको शैक्षिक अवस्थाको सम्बन्धमा जानकारी प्राप्त गर्न अध्ययनमा समावेश गरिएको थियो । यस अध्ययनबाट प्राप्त महिलाहरूको शैक्षिक अवस्था नतिजालाई निम्नानुसार प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.२०

नमूना छनोट महिलाको शैक्षिक अवस्था -२०७४

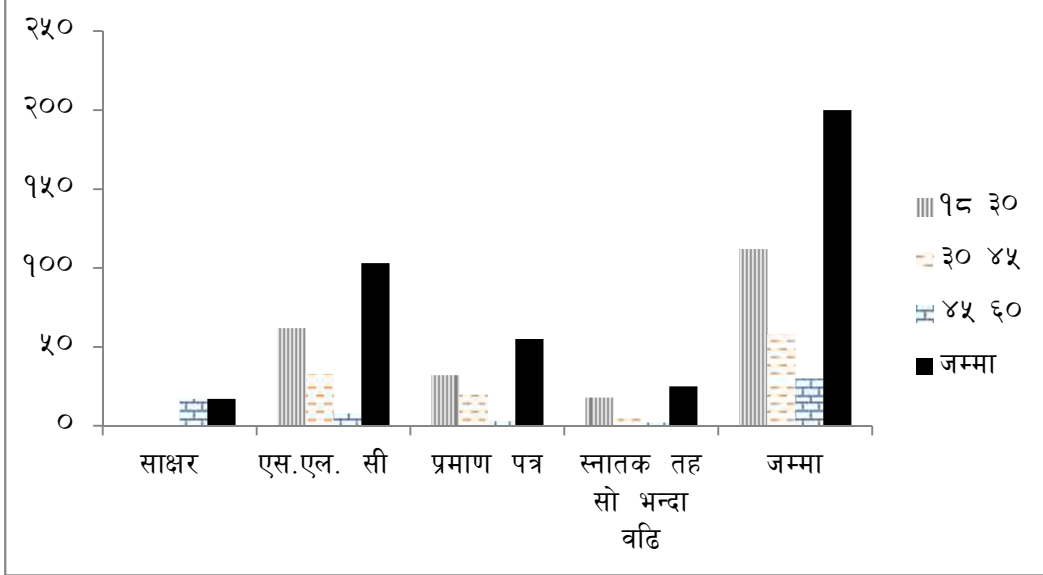
क्र.स.	समूह	साक्षर	एस.एल.सी.	प्रमाणपत्र	स्नातक तह सो भन्दा बढि	जम्मा
१	१८-३०		६२	३२	१८	११२
२	३०-४५		३३	२०	५	५८
३	४५-६०	१७	८	३	२	३०
जम्मा		१७	१०३	५५	२५	२००

स्रोत: स्थलगत सर्वेण, (२०७४) ।

माथिको तालिका अनुसार नमूना छनोट क्षेत्रमा रहेका महिलाहरूको शैक्षिक अवस्था हेर्दा १८ देखि ३० उमेर समूहका ६२ ले एस.एल.सी. सम्म अध्ययन गरेको ३२ ले प्रमाणपत्र १८ ले स्नातक तह वा सो भन्दा माथि अध्ययन गरेको पाइयो । त्यस्तै ३० देखि ४५ उमेर समूहका महिलाहरू मध्ये ३३ ले एस.एल.सी. २० ले प्रमाणपत्र ५ ले स्नातक तह वा सो भन्दा बढि अध्ययन गरेको पाइयो । त्यस्तै ४५ देखि ६० उमेर समूहका मध्ये १७ ले साक्षर ८ ले एस.एल.सी. ३ ले प्रमाणपत्र २ जनाले स्नातक वा सो भन्दा बढि अध्ययन गरेको पाइयो ।

चित्र ४.११

नमूना छनोट महिलाको शैक्षिक अवस्था -२०७४

४.६.१ बालबालिकाको शैक्षिक अवस्था (Educational Condition of Child)

यस अध्ययन क्षेत्रमा बसोबास गर्ने नमूना छनोटमा परेका २०० घरपरिवारका बालबालिकाहरूको शैक्षिक अवस्था निम्नानुसार रहेको छ । अध्ययन क्षेत्रमा अभिभावकले छोरा छोरी दुवैलाई विद्यालय पठाउने गरेको पाइयो । यस अध्ययनमा ५ देखि १५ वर्ष उमेर समुहका बालबालिकाहरूलाई समावेश गरिएको थियो । जसमा जनसङ्ख्या १३७ रहेको छ । यसलाई तलको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.२१

बालबालिका को शैक्षिक अवस्था-२०७४

क्र . स	एमेर समुह	विद्यालय जाने छोरा	विद्यालय जाने छोरी
१	५-१० वर्ष	३५	३०
२	१०-१५	२६	४६
जम्मा		६१	७६

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४) ।

मथिको तालिका अनुसार नमूना छनोटमा परेका २०० घरपरिवारमा ५देखि १५ वर्षका बालबालिका १३७ रहेको पाइयो । ती मध्ये विद्यालय जाने छोरा ६१ र छोरी ७६ जना रहेको पाइयो ।

४.७ शैक्षिक प्रभाव (Educational Impact)

शिक्षा विकासको आधारस्तम्भ हो भन्ने कुरालाई नकार्न सकिदैन । शिक्षाले मानिसको सवाङ्गीर्ण क्षेत्रको विकास गर्दछ । शिक्षाले मानिसहरूको चेतनामा विकास गरी महिलाहरूलाई सक्षमता तर्फ उन्मुख गराउँदछन् । शिक्षाले मानिसका चौतर्फी ढोकाहरू खेल्दछन् र जीवन सु-संस्कृत र उन्नत बन्छ । शिक्षा ज्ञानको मुख्य स्रोत हो । जसले आफुलाई मात्र होइन,अरुलाई पनि यस्तो कला सिकाएको हुन्छ । त्यसैले शिक्षा जीवनको अपरिहार्य वस्तु हो ।जसले देश तथा अन्तराष्ट्रिय जगतमा मानिसलाई आत्मनिर्भर बनाउन सहयोग गरिरहेको हुन्छ । जीवनमा शिक्षाको विशिष्ट र गरिमामय भूमिका हुँदा यसलाई ग्रहण गर्न बुद्धिमानी मानिन्छ ।

शिक्षा समाज राष्ट्र विकासको मेरुदण्ड हो । जसले महिलाहरूको सामाजिक ,आर्थिक, बौद्धिक क्षेत्रमा विकास गरी शिक्षित सक्षम दक्ष जनशक्तिको उत्पादन गर्न सकिन्छ । शिक्षाले महिलाहरूको चेतनामा वृद्धि गरी समाजका हरेक क्षेत्रमा अगाडि बढ्न सहयोगी भूमिका खेल्दछ ।

अध्ययन क्षेत्रमा शैक्षिक प्रभाव हेर्दा उक्त घरपरिवारको तहगत आम्दानीको आधारमा कति बालबालिकालाई सरकारी अथवा निजी कुन विद्यालयमा पढाएको पाइन्छ ? त्यसैले शैक्षिक प्रभावलाई निम्नलिखित तालिकामा देखाइएको छ ।

तालिका ४.२२

सरकारी विद्यालय संरचनाको आधारमा बालबालिकाको सहभागिता -२०७४

क्र.स	तहगत आय	घरपरिवार सङ्ख्या	सरकारी विद्यालयगत विद्यार्थीहरु			
			छात्रा	छात्र	जम्मा	प्रतिशत
१	२ लाख-४लाख	२८	८	९	१७	३०.९०
२	४ लाख-६ लाख	३६	१०	१४	२४	४३.६३
३	६ लाख-८ लाख	६३	६	७	१३	२३.६३
४	८ लाख माथि	७३	-	१	१	१.८१
जम्मा		२००	२४	३१	५५	१००

स्रोत :स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)।

माथिको तालिका अनुसार २ लाख देखि ४ लाख सम्म तहगत पारिवारिक वार्षिक आमदानी प्राप्त गर्ने जम्मा घरपरिवार संख्या २८ रहेको जसमा सरकारी विद्यालयमा छात्र र छात्रा गरि ३०.९० प्रतिशत बालबालिकाको सहभागिता रहेको पाइयो । त्यस्तै गरि ४ लाख देखि ६ लाख सम्म वार्षिक आमदानी प्राप्त गर्ने जम्मा घरपरिवार ३६ रहेको पाइयो । जसमा सरकारी विद्यालयमा छात्र र छात्रा गरि ४३.६३ प्रतिशत बालबालिकाको सहभागिता रहेको पाइयो । ६ लाख देखि ८ लाख सम्म पारिवारिक वार्षिक आमदानी प्राप्त गर्ने ६३ घरपरिवार जसमा सरकारी विद्यालयमा छात्र र छात्रा गरि २३.६३ प्रतिशत बालबालिकाको सहभागिता रहेको पाइयो । त्यस्तै ८ लाख माथि वार्षिक आमदानी प्राप्त गर्ने ७३ घरपरिवार रहेको पाइयो । जसमा सरकारी विद्यालयमा छात्र र छात्रा गरि १.८१ प्रतिशत बालबालिकाको सहभागिता रहेको पाइयो । त्यसैगरि निजि विद्यालयमा बालबालिकाको सहभागिता तलको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.२३

निजी विद्यालय संरचनाको आधारमा बालबालिकाको सहभागिता-२०७४

क्र.स.	तहगत आय	घरपरिवार सङ्ख्या	निजी विद्यालयगत विद्यार्थीहरु			
			छात्रा	छात्र	जम्मा	प्रतिशत
१	२ लाख-४ लाख	२८	५	२	७	८.५३
२	४ लाख-६ लाख	३६	१२	८	२०	२४.३९
३	६ लाख-८ लाख	६३	३१	१६	४७	५७.३१
४	८लाख माथि	७३	३	५	८	९.७५
जम्मा		२००	५१	३१	८२	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४)।

माथिको तालिका अनुसार २ लाख देखि ४ लाख सम्म तहगत पारिवारिक वार्षिक आमदानी प्राप्त गर्ने जम्मा घरपरिवार संख्या २८ रहेको जसमा निजी विद्यालयमा छात्र र छात्रा गरी ८.५३ प्रतिशत बालबालिकाको सहभागिता रहेको पाइयो । त्यस्तै गरी ४ लाख देखि ६ लाख सम्म वार्षिक आमदानी प्राप्त गर्ने जम्मा घरपरिवार ३६ रहेको पाइयो । जसमा निजी विद्यालयमा छात्र र छात्रा गरी २४.३९ प्रतिशत बालबालिकाको सहभागिता रहेको पाइयो । ६ लाख देखि ८ लाख सम्म पारिवारिक वार्षिक आमदानी प्राप्त गर्ने ६३ घरपरिवार जसमा निजी विद्यालयमा छात्र र छात्रा गरी ५७.३१ प्रतिशत बालबालिकाको सहभागिता रहेको पाइयो । त्यस्तै ८ लाख माथि वार्षिक आमदानी प्राप्त गर्ने ७३ घरपरिवार रहेको पाइयो । जसमा सरकारी विद्यालयमा छात्र र छात्रा गरी ९.७५ प्रतिशत बालबालिकाको सहभागिता रहेको पाइयो ।

४.८ नमुना छनोटमा महिलाको पारिवारिक निर्णय प्रक्रियामा संलग्नताको अवस्था (Condition of Sampling Women on Family Decision Process)

घरायसी होस् या सामाजिक समस्याहरूका विषयमा छलफल गर्दा प्रायः जसो महिलाहरूलाई सहभागि नवनाई उनिहरूलाई निर्णय मात्र सुनाउने चलन छ। घरभित्रको कामकाजमा समेत पुरुषको निर्णय हुन्छ। घर बाहिरको निर्णयमा भन्नु महिलाको पहुँच ज्यादै न्यून मात्रामा हुने गर्दछ। पारिवारिक निर्णय प्रक्रियामा जस्तै : गर्भपतन सम्बन्धि महिलाको निर्णय, परिवार नियोजनको अस्थाई साधनको प्रयोगमा महिलाको निर्णय र पारिवारिक समस्यामा लिइने निर्णय सम्बन्धि विश्लेषण गरिएको छ।

४.८.१ गर्भपतन सम्बन्धि महिलाको निर्णय (Quadrant Decisions of Women)

हिन्दु संस्कार अनुसार गर्भपतन गराउनुलाई अपराध मानिन्छ। तापनि हाल आएर गर्भपतनलाई सरकारले कानुनि मान्यता समेत दिइसकेको छ। यसै सन्दर्भमा अध्ययन क्षेत्रमा छनोटमा परेका महिलाहरूलाई गर्भपतन सम्बन्धि निर्णयको बारेमा प्रश्न राखिएको थियो। उक्त अध्ययन बाट प्राप्त विवरण लाई तलको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ।

तालिका ४.२४

महिलाहरूको गर्भपतन सम्बन्धि निर्णय -२०७४

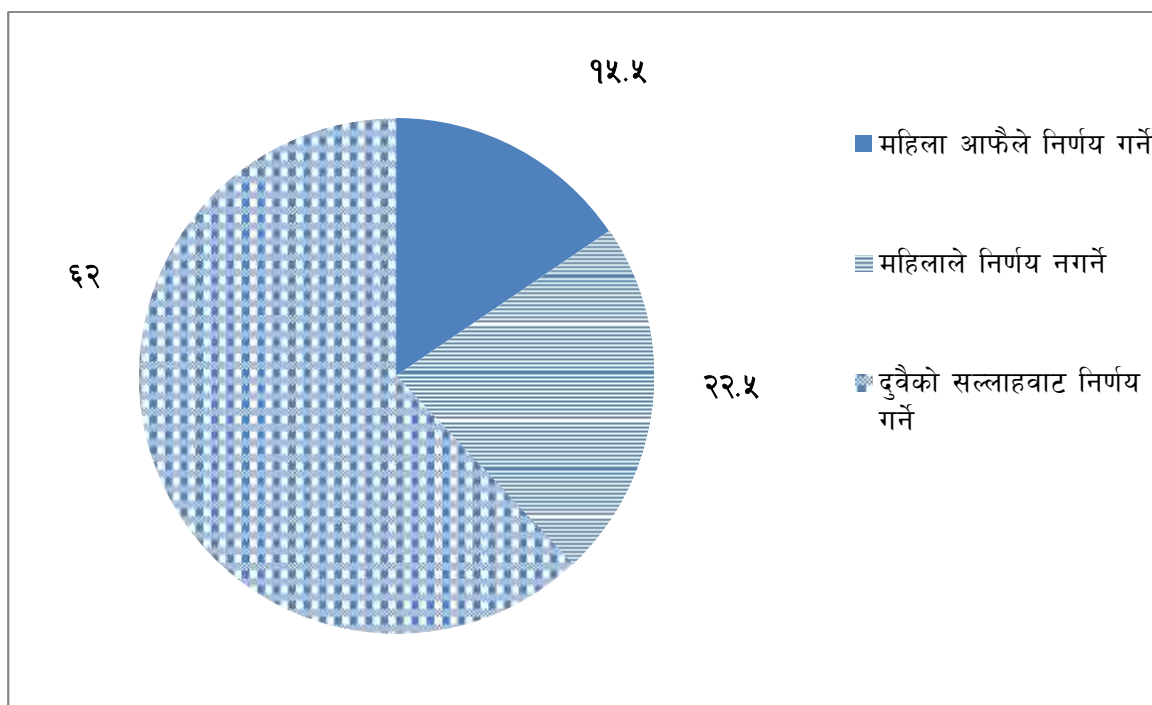
क्र.स.	विवरण	सङ्ख्या	प्रतिशत
१.	महिला आफैले निर्णय गर्ने	३१	१५.५
२.	महिलाले निर्णय नगर्ने	४५	२२.५
३.	दुवैको सल्लाहबाट निर्णय गर्ने	१२४	६२
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४)।

मथिको तालिकामा गर्भपतन गर्दा आफै निर्णय गर्ने महिलाहरू १५.५ प्रतिशत पाइयो भने २२.५ प्रतिशत महिलाले निर्णय नगर्ने र ६२ प्रतिशत महिला पुरुष दुवैको सल्लाहबाट निर्णय हुने पाइयो।

चित्र ४.१२

महिलाहरुको गर्भपतन सम्बन्धि निर्णय -२०७४

४.८.२ परिवार नियोजनको अस्थाई साधनको प्रयोगमा महिलाको निर्णय (Women Decision for the uses of Temporary Family planning)

परिवार नियोजनको अस्थाई साधनको प्रयोगमा महिलाको निर्णय सहभागिता के कतिको छ, भनि अध्ययन गरिएको थियो । जसलाई तलको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.२५

नमुना छनोट क्षेत्रमा महिलाहरुको परिवार नियोजनको अस्थाई साधन प्रयोग सम्बन्धि निर्णय -२०७४

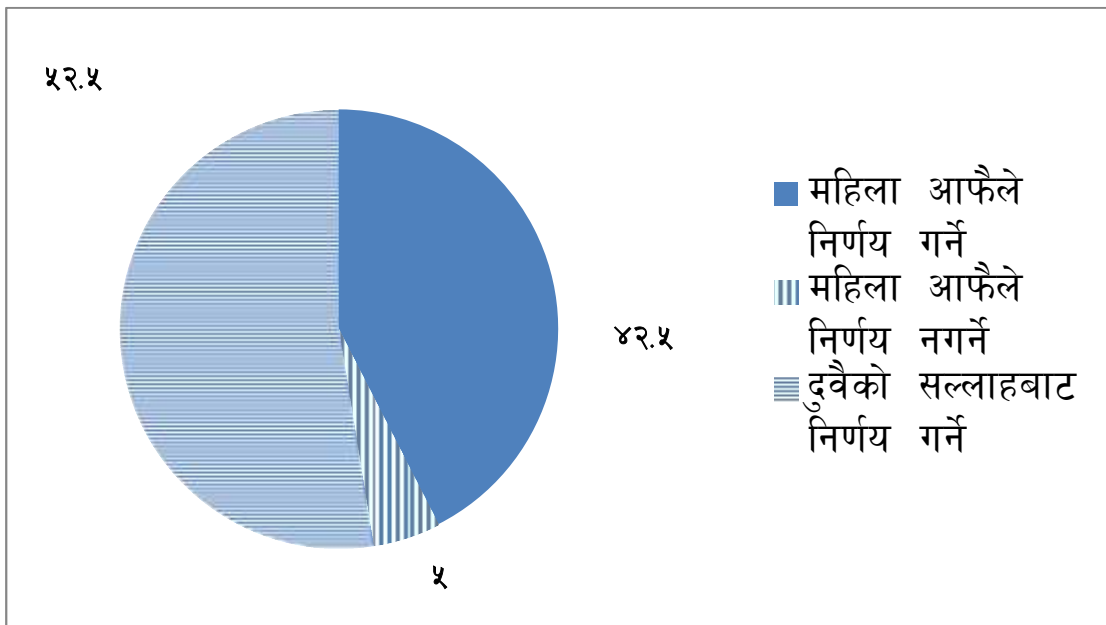
क्र.स.	विवरण	सङ्ख्या	प्रतिशत
१	महिला आफैले निर्णय गर्ने	८५	४२.५
२	महिलाले निर्णय नगर्ने	१०	५
३	दुवैको सल्लाहवाट निर्णय गर्ने	१०५	५२.५
जम्मा		२००	१००

स्रोत: स्थलगत सर्वेक्षण, (२०७४) ।

मथिको तालिका अनुसार नमुना छनोट क्षेत्रका महिलाहरुको परिवार नियोजनको अस्थाई साधन प्रयोग सम्बन्धि निर्णयमा महिला आफैले निर्णय गर्ने ८५ अर्थात ४२.५ प्रतिशत त्यस्तै महिलाले निर्णय नगर्ने १० अर्थात ५ प्रतिशत र दुवैको सल्लाहबाट निर्णय गर्ने १०५ अर्थात ५२.५ प्रतिशत पाइयो ।

चित्र ४.१३

महिलाहरुको परिवार नियोजनको अस्थाई साधन प्रयोग सम्बन्धि निर्णय -२०७४

४.८.३ पारिवारिक समस्यामा लिइने निर्णय (Decision Making in Family Problem)

अध्ययन क्षेत्रमा नमुना छनोटमा परेका महिलाहरुको पारिवारिक समस्याको निर्णयमा महिलाहरुको सहभागिताको अवस्था बारे अध्ययन गरिएको थियो । जसमा बजारमा किनमेल गर्ने, छोराछोरीको विवाह गर्ने , जग्गा किनबेच , ऋण लिनेदिने र छोराछोरी कहापढाउने भन्ने बारेमा उत्तर संकलन गरिएको थियो । जसबाट प्राप्त नतिजालाई तल तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.२६

पारिवारि समस्यामा लिइने निर्णय प्रक्रियाको विवरण -२०७४

क्र. स.	विवरण	निर्णय गर्ने	प्रतिशत	निर्णय नगर्ने	प्रतिशत	सल्लाहवाट निर्णय गर्ने	प्रतिशत	जम्मा
१	जग्गा किनबेच गर्ने	५१	२५.५	४६	२३	१०३	५१.५	२००
२	छोराछोरी कहाँ पढाउने	८२	४१	३९	१९.५	७९	३९.५	२००
३	ऋण लिने दिने	४१	२०.५	९८	४९	६१	३०.५	२००
४	छोराछोरीको विवाह गर्ने	७९	३९.५	३१	१५.५	९०	४५	२००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४)।

माथिको तालिका अनुसार अध्ययन गर्दा छोराछोरीको विवाहगर्ने, छोराछोरी कहाँ पढाउने जस्ता निर्णयमा महिलाको सहभागिता बढि देखिएतापनि ऋण लिने कुरामा महिलाको एकल निर्णय कम देखियो ।

४.८.४ विरामी हुँदा जाने ठाउँ (Destination of Sickness)

अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरु विरामी हुँदा उपचारको क्रममा सबैभन्दा पहिला कहाँ जान्छन् भन्ने सम्बन्धमा प्रश्न तयार गरी सोधिएको थियो । जसबाट प्राप्त विवरणलाई तालको तालिकामा प्रस्तुत गरिएको छ ।

तालिका ४.२७

नमुना छनोट क्षेत्रमा महिलाहरु विरामी हुँदा जाने ठाउँको विवरण-२०७४

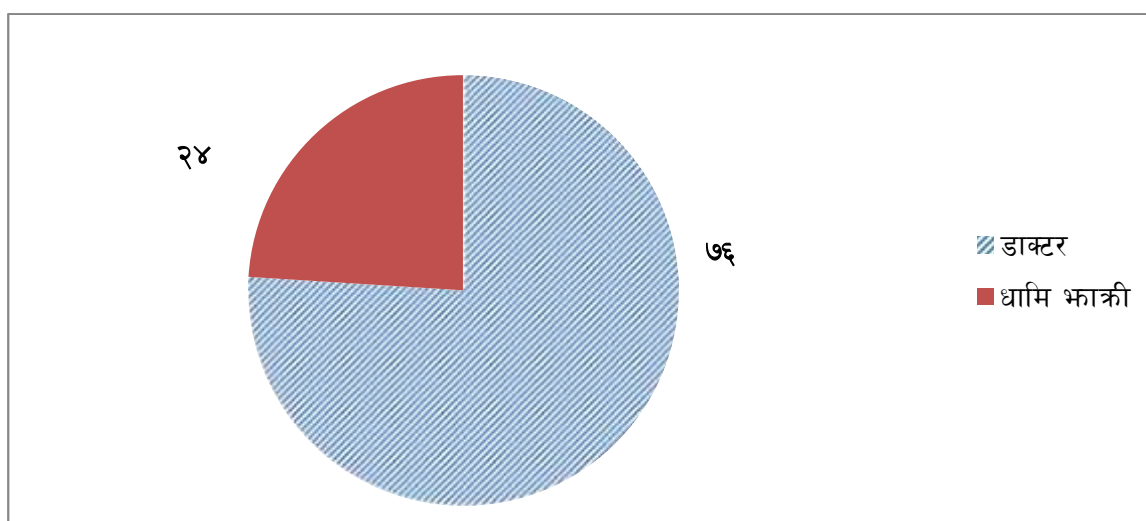
क्र.स.	विवरण	सङ्ख्या	प्रतिशत
१.	डाक्टर	१५२	७६
२.	धामी भाक्री	४८	२४
जम्मा		२००	१००

स्रोत : स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४)।

माथिका तालिका अनुसार नमुना छनोट क्षेत्रमा महिलाहरुको विरामी हुँदा १५२ अर्थात ७६ प्रतिशत डाक्टरकोमा जाने गरेको देखियो भने ४८जना अर्थात २४ प्रतिशत महिलाहरु धामी भाक्रीकोमा जाने गरेको पाइयो । यसबाट के प्रस्ट हुन्छ भने अहिलेपनि केहि महिलाहरु पुरानो रुढीवादि परम्परा र अन्धविश्वासमा अझिअर बसेको पाइन्छ ।

चित्र ४.१४

महिलाहरु विरामी हुँदा जाने ठाउँको विवरण-२०७४

४.८.५ महिला सशक्तिकरणको प्रभाव (Affect of women Empowerment)

उपरोक्त विभिन्न शीर्षकमा गरिएको अध्ययनको आधारमा अध्ययन क्षेत्रमा छनोट भएका महिला सशक्तिकरणको प्रभाव विश्लेषण गर्नको लागि विभिन्न विषयहरु छनोट गरिएको थियो । जसमा सन्तान प्रति धारणा , दाईजो, शिक्षाको अवस्था, विवाहको उमेर, विरामि हुदा जानेठाउँ,पेशा, अस्थाई साधनको प्रयोग, गर्भपतन सम्बन्धि निर्णय गरी ७ वटा

विषयहरूमा महिलाहरूको धारणा अध्ययन गरिएको छ । उक्त अध्ययन बाट प्राप्त नतिजा लाई तल तालिकामा देखाइएको छ ।

तालिका ४.२८

छनोटमा परेका महिलाहरूमा सशक्तिकरणको प्रभाव - २०७४

विवरण		विवरण		
क्र.स.	सशक्तिकरण भएको पाइएकोमा	महिला संख्या	सशक्तिकरण नभएको पाइयो	महिला संख्या
१	सन्तानको रूपमा छोरा छोरी जे भएपनि हुन्छ।	१२५	सन्तानको रूपमा छोरा हुनैपर्दछ ।	७५
२	दाइजो प्रथा बेठिक हो ।	१८८	दाइजो प्रथा ठिक हो ।	१२
३	बिरामि हुँदा डाक्टरकोमा जाने ।	१५२	बिरामि हुदा धामी भाक्रिकोमा जाने ।	४८
४	अस्थायी साधनको प्रयोग सम्बन्धि आफै निर्णय गर्ने ।	१९०	अस्थायी साधन प्रयोग सम्बन्धि निर्णय नगर्ने ।	१०
५	गर्भपतन सम्बन्धि निर्णय गर्ने ।	१५५	गर्भपतन सम्बन्धि निर्णय नगर्ने ।	४५
६	२३ वर्ष भन्दा बढि उमेरमा विवाह गर्ने ।	४६	२३ वर्ष भन्दा कम उमेरमा विवाह गर्ने ।	१५४

स्रोत: स्थलगत सर्वेक्षण,(२०७४) ।

४.९ कचनकवल गा.पा.मा महिला सशक्तिकरणको प्रभावको विश्लेषण (**Women Empowerment Impact Analysis in kachankawal Rural Municipality**)

कचनकवल गा. पा.मा महिला सशक्तिकरणका प्रभावको विश्लेषण गर्ने क्रममा नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको विभिन्न विषयमा महिलाहरूको धारणा थाहा पाउनको लागि अध्ययन गरिएको थियो । अध्ययनमा छनोटमा परेको महिलाहरूसँग प्रश्नावली,अन्तर्वार्ताको माध्यमबाट महिला सशक्तिकरणको प्रभव सम्बन्धमा लिएको विचारलाई निम्नानुसार व्याख्या गरिएको छ ।

४.९.१ आर्थिक पक्षको ज्ञान(Knowledge about Economics Status)

उत्तरदाता महिलाहरूले आर्थिक रूपमामहिलाहरू सक्षम र सवल बन्नका लागि उत्पादन शील स्रोतमा महिला वर्गको पहुँच हुन जरुरी छ तर नेपालमा यस्ता विषयहरू नीतिगत रूपमा प्राथमिकताका रूपमा राखिएतापनि यस्ता विकास कार्यक्रम तथा बजेटले लक्षित वर्ग सम्म

पुग्न नसकेको कुरा अध्ययन क्षेत्रमा महिलाहरूले बताएका थिए । समान काममा महिलाहरूका लागि असमान ज्याला दिनु । महिलाहरूको घरयासी तथा सामुदायिक उत्पादनशील कार्यको मूल्याङ्कन हुन नसक्नु नै महिलाको आर्थिक रूपमा विकास हुन नसक्नु हो भन्ने भनाई उक्त सशक्त महिलाहरूको पाइयो ।

४.९.२ लैङ्गिक समानताको ज्ञान (Knowledge about Sexualization)

उत्तरदाता महिलाहरूले विभिन्न सामाजिक मूल्य मान्यता र रुढिवादि परम्पराले गर्दा केहि निश्चित कुराहरूमा छोरीलाई भन्दा छोरालाई बढी महत्व दिएपनि हाल आएर यस्तो विश्वास तथा प्रचलनमा कमि आएको छ । जसको कारण छोरीलाई पनि समान महत्व दिन थालेको कुरा अध्ययन क्षेत्रमा महिलाहरूले बताए ।

४.९.३ शैक्षिक पक्षको ज्ञान (Knowledge about Education)

उत्तरदाता महिलाहरूले शिक्षा क्षेत्रमा पछाडि पर्नुको मुख्य कारण नै शिक्षा पद्धति स्वयम महिला शिक्षा विकासमा सफल नभएको धारणा महिलाहरूले व्यक्त गरे । सबै विद्यालयमा महिला शिक्षकको अनिवार्य व्यवस्था गर्ने नीति प्रभावकारी रूपमा कार्यन्वयन नहुनु, लक्षित कार्यक्रमको सीमिता हुनु, सबै छात्रा सम्म नपुग्नु, लैङ्गिक मैत्रि शैक्षिक सामग्री र पूर्वधारको अभाव आदि समस्याले गर्दा महिलाहरू शिक्षाको क्षेत्रमा पछाडी परेको भन्ने अभिव्यक्ति महिलाहरूको रहेको पाइयो ।

४.९.४ सामाजिकीकरणको ज्ञान (Knowledge about Socialization)

नेपालमा विभिन्न भाष-भाषि, जातजाति र विविध संस्कृतिका मानिसहरूको बसोबास रहेको पाइन्छ । विभिन्न सामाजिक कार्यहरूमा महिला सहभागिता कम रहेको पाइन्छ । समाजमा रहेका विभिन्न प्रथा र परम्परालाई तोड्नुको सट्टा त्यसलाई मलजल गरेर राखेको साथै महिलाहरूलाई समाजमा विविध कार्यहरूमा अगुवाई गर्ने कुरामा महिलाहरू असक्षम हुन्छन् भन्ने भनाई लाई तोड्दै हाल आएर सोचाईमा धेरै सकारात्मक परिवर्तन हुदै गरेको छ भन्ने धारण महिलाहरूवाट पाइयो ।

४.९.५ सामाजिक समानताको ज्ञान (Knowledge about social Equality)

उत्तरदाता महिलाहरूको भनाईमा समाजको एउटा समस्या भनेको महिलाहरूलाई सामाजिक रूपमा दोस्रो दर्जाको रूपमा हेर्ने दृष्टिकोण रहेको बताए । त्यहि दृष्टिकोणको कारण समाजमा परम्परागत अन्धविश्वास, विभेद र शोषण कायम रहेको पाइन्छ । जब सम्म यस्ता रुढिवादि परम्परा, अन्धविश्वास, विभेद र शोषणलाई जरैवाट उन्मुलन गरिदैन तब सम्म समान धारणमा आधारित वैज्ञानिक र समतामुलक समाजको अवधारणा आउन सक्दैन । यस्ता समस्या विभेद र अन्धविश्वासका अन्त्य गर्ने हामि सबै महिला वर्ग एक हुने हो भने यो अन्त्य सम्भव छ भन्ने धारण महिलाहरूवाट पाइयो ।

अध्ययाय पाँच

(CHAPTER FIVE)

५. सारांश, निष्कर्ष र सुझावहरू (Summary CONCLUSION AND RECOMMENDTION)

यस अध्ययनमा तथ्याङ्कको विस्तृत व्याख्या विश्लेषण र विवेचना गरी प्राप्त निष्कर्ष र अध्ययन क्षेत्रमा देखिएका समस्या समाधानका लागि उचित सुझाव समावेश गरिएको छ । यस अध्ययनमा तथ्याङ्कको विस्तृत रूपमा व्याख्या, विश्लेषण र विवेचना गरी प्राप्त निष्कर्षलाई सारांशमा प्रस्तुत गरिएको छ ।

५.१ सारांश (Summary)

यस अध्ययनको सारांशमा यस प्रकार उल्लेख गरिएको छ ।

- १) यो अध्ययन भ्वापा जिल्लाको कचनकवल गाउँपालिका मा महिला सशक्तिकरण तथा त्यसले सामाजिक , आर्थिक, तथा शैक्षिक विकासमा पारेको प्रभावको अध्ययन गरिएको छ ।
- २) यो अध्ययन भ्वापा जिल्ला कचनकवल गाउँपालिका वडा नं. ६ मा बसोबास गर्ने विवाहित महिलाहरूको मात्र अध्ययन गरिएको छ ।
- ३) यो अध्ययनको उद्देश्य महिला सशक्तिकरण तथा त्यसले सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक विकासमा पारेको प्रभावको अध्ययन गर्नु , निर्णय प्रक्रियामा महिलाहरूको सहभागिता पत्ता लगाउनु र कचनकवल गाउँपालिकामा महिला सशक्तिकरणका प्रयासहरू वारे विश्लेषण गर्नु रहेको छ ।
- ४) यस अध्ययनको अनुसन्धान प्रश्नहरू महिलाहरूको सामाजिक , आर्थिक तथा शैक्षिक अवस्था कस्तो रहेको छ , महिला सशक्तिकरणले आर्थिक क्षेत्रमा कस्तो प्रभाव पारेको छ, महिलाहरू निर्णय प्रक्रियामा सहभागिता कस्तो रहेको छ, सँगै सम्बन्धित रहेको छ ।
- ५) महिलाहरूको सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक अवस्थाको वास्तविकता नजिकबाट थाहापाउनु, महिला सशक्तिकरणले पारेको प्रभाव पत्ता लगाउनु यस अध्ययनको महत्व रहेको छ ।

-) यस अध्ययनले लिएको उद्देश्य पूरा गर्नको लागि प्राथमिक तथा सहायक तथ्याङ्कको प्रयोग गरिएको थियो । प्राथमिक तथ्याङ्क अन्तरगत प्रश्नावली ,अर्न्तगत पश्नावली, अन्तरवार्ता र अवलोकनको प्रयोग गरिएको थियो भने , सहायक तथ्याङ्क अन्तर्गत विभिन्न पुस्तक पत्रत्रिका, शोधपत्र, केन्द्रिय तथ्याङ्क विभाग, महिला आयोग , जि. वि. स., गाउँपालिका, विभिन्न प्रयोजनका निम्ती तयार गरिएको फायल आदिवाट तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको थियो ।
-) अध्ययन क्षेत्रमा रहेका विवाहित महिलाहरूबाट २०० जना विवाहित महिलाहरूलाई नमुना छनोट गरिएको थियो । प्राप्त तथ्याङ्कलाई तथ्याङ्कका सामान्य विधिहरू प्रयोग गरी प्रतिशत निकाल्ने र तालिकीकरण गर्ने कार्य गरिएको थियो ।
-) यस अध्ययन क्षेत्रका सबै भन्दा वढि जनसङ्ख्या ४१.५ प्रतिशतले कृषि पेशा अंगालेको पाइयो । भने सबै भन्दा कम जनसङ्ख्या ४ प्रतिशत वैदेशिक रोजगारीमा रहेको पाइयो ।
-) नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको व्यक्तिगत स्रोत गत वार्षिक आम्दानी कुल रु.४,८९,००,००० अर्थात वार्षिक औषत आम्दानी रु. २,४४,५०० रहेको पाइयो ।
-) नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको व्यक्तिगत क्षेत्रगत वार्षिक खर्च कुल रु.४,१०,४१,००० अर्थात औषत वार्षिक खर्च रु.२,०५,२०५ रहेको पाइयो ।
-) नमुना छनोटमा परेको महिलाहरूको व्यक्तिगत वार्षिक बचत कुल रु.७८,५९,००० अर्थात औषत बचत रु.३९,२९५ रहेको पाइयो ।
-) यस अध्ययनको नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको पारिवारिक किसिम हेर्दा धेरै जसो ७५.५ प्रतिशत एकल परिवारमा बस्ने र थोरै मात्र २४.५ प्रतिशत संयुक्त परिवारमा बस्ने गरेको पाइयो ।
-) यस अध्ययन क्षेत्रमा छोरा र छोरी प्रतिको धारणामा ३७.५ प्रतिशत महिलाहरूले छोरा नभै नहुने धारण राखेको पाइयो भने २२.५ प्रतिशत महिलाहरूले छोरीमात्र हुदापनि हुन्छ भन्ने धारणा व्यक्त गरे र ४० प्रतिशत महिलाहरूले छोरा छोरी दुवैको चाहानाको समान महत्व दिएको पाइयो ।
-) यस अध्ययन क्षेत्रमा परेका महिलाहरूको धार्मिक विविधतालाई हेर्दा हिन्दु धर्म मान्ने ८७ प्रतिशत ,बौद्ध धर्म मान्ने ९ प्रतिशत रहेको र इसाई धर्म मान्ने ४ प्रतिशत महिलाहरू रहेको पाइयो ।

-) यस अध्ययन क्षेत्रमा परेका महिलाहरु संग दाइजो प्रथा ठिक हो कि होइन भन्ने प्रश्नमा दाइजो प्रथा ठिक हो ।दाइजो दिन सकेमा छोरीलाई सजिलै संग घर खान सक्ने कुरामा विश्वास गर्ने ६ प्रतिशत जनसङ्ख्या पाइयो भने दाइजो आफुले लिएपनि दाइजो प्रथा वेठिक हो भन्ने महिलाहरु ९४ प्रतिशत रहेको पाइन्छ ।
-) यस अध्ययनको क्रममा नमुना छनोटमा महिलाहरुलाई घरयासी कामकाजमा पुरुषको सहयोग कतिको मिल्छ भन्ने प्रश्नको जवाफमा सहयोग पाउनेमा ३८ प्रतिशत, नपाउनेमा १४.५ प्रतिशत र अलि अलि सहयोग पाउनेमा ४८.५ प्रतिशत महिलाहरु रहेको पाइयो ।
-) यस अध्ययन क्षेत्रका महिलाहरुको विवाह कुन उमेरमा भएको रहेछ भनि अध्ययन गरिएको थियो । जसमा १५ देखि १८ वर्षमा ३६ प्रतिशत महिलाको विवाह भएको पाइयो । १९ देखि २२ वर्षमा ४१ प्रतिशत र २३ भन्दा माथि २३ प्रतिशत महिलाको विवाह भएको पाइयो ।
-) यस अध्ययन क्षेत्रमा गर्भपतन सम्बन्धि महिलाको निर्णयमा १५.५ प्रतिशत महिलाहरु आफैले निर्णय गरेको पाइयो । २२.५ प्रतिशत महिलाको गर्भपतन सम्बन्धि निर्णयमा कुनै भूमिका नरहेको पाइयो । त्यस्तै ६२ प्रतिशत महिला र पुरुष दुवैको सल्लाहमा निर्णय गर्ने गरेको पाइयो ।
-) परिवार नियोजन साधन प्रयोगको सम्बन्धमा महिला आफैले निर्णय गर्ने ४२.५ प्रतिशत, महिला पुरुष दुवैको सल्लाहमा निर्णय गर्ने ५२.५ प्रतिशत र ५ प्रतिशत महिलाको कुनैपनि निर्णय वन भूमिका नरहेको पाइयो ।
-) पारिवारिक समस्यामा लिइने निर्णयमा छोरा छोरीको विवाह गर्ने निर्णयमा ३९.५ प्रतिशतले निर्णय गर्ने, १५.५ प्रतिशत महिलाले निर्णय नगर्ने र महिला, पुरुष दुवैको सल्लाहबाट निर्णय गर्ने ४५ प्रतिशत रहेको पाइयो भने जग्गा किनबेचमा निर्णय गर्ने २५.५ प्रतिशत ,निर्णय नगर्ने २३ प्रतिशत र दुवैको सल्लाह बाट ५१.५ प्रतिशत रहेको पाइयो । त्यस्तै ऋण लिनेदिने सम्बन्धि निर्णय गर्नेमा २०.५ प्रतिशत, निर्णय नगर्नेमा ४९ प्रतिशत र दुवैको सल्लाह बाट निर्णय गर्ने ३०.५ प्रतिशत रहेको पाइयो । त्यस्तै छोरा छोरी कहाँ पढाउने भन्ने वारेमा निर्णय गर्ने ४१ प्रतिशत, नगर्ने १९.५ प्रतिशत र दुवैको सल्लाहबाट निर्णय गर्ने ३९.५ प्रतिशत रहेको पाइयो ।

यस अध्ययन क्षेत्रका नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूको पारिवारिक स्रोत गत आम्दानी हेर्दा वार्षिक आमदानी कुल रु २१,७३,००,०००/- अर्थात् औषत वार्षिक आमदानी रु १०,८६,५०० /- र वार्षिक खर्च कुल रु १८,२१,००,०००/- अर्थात् औषत वार्षिक खर्च रु ९,१०,५००/- रहेको पाइन्छ त्यसै गरी वार्षिक वचत कुल रु ३,५२,००,००० /- अर्थात् वार्षिक पारिवारिक वचत रु १,७६,००० रहेको पाइयो ।

५.१ निष्कर्ष (Conclusion)

भापा जिल्ला कचनकवल गाउँपालिका अन्तरगत रहेका ६ ओटा वडा मध्यमे वडा नं. ६ मा रहेका सम्पूर्ण विवाहित महिलाहरूमा महिला सशक्तिकरण तथा त्यसले सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक विकासमा पारेको प्रभावको अध्ययन बाट निष्कर्षहरू प्राप्त भएका छन् । यस अध्ययनमा कचनकवल गाउँपालिकामा बसोवास गर्ने १८ देखि ६० वर्ष भित्रका विवाहित महिलाहरू मध्ये २०० जना महिलाहरूको जनसङ्ख्यालाई व्यवस्थित नमूना छनोट विधिको आधारमा नमुना छनोट गरिएको छ ।

यस अध्ययनको उद्देश्य महिला सशक्तिकरण तथा त्यसले सामाजिक, आर्थिक, तथा शैक्षिक विकासमा पारेको प्रभावको अध्ययन, निर्णय प्रकृत्यामा महिलाहरूको सहभागिता पत्ता लगाउन र कचनकवल गाउँपालिकामा महिला सशक्तिकरणका प्रयासहरू वारे विश्लेषण गर्नु रहेको छ ।

यस अध्ययन क्षेत्रका सबै भन्दा बढि जनसङ्ख्या ४१.५ प्रतिशतले कृषि पेशामा संलग्न रहेको बताइयो । भने सबै भन्दा कम जनसङ्ख्या ४ प्रतिशत वैदेशिक रोजगारीमा रहेको बताइयो ।

यस अध्ययन क्षेत्रमा परेका महिलाहरूमा दाइजो प्रथा अभै पनि संस्कारको रूपमा लिएको पाइयो । दाइजो दिन सकेमा छोरीलाई सजिलै संग घर खान सक्ने कुरामा विश्वास गर्ने ६ प्रतिशत जनसङ्ख्या पाइयो भने दाइजो आफुले लिएपनि दाइजो प्रथा बेठिक हो भन्ने महिलाहरू ९४ प्रतिशतले बताएका छन् ।

चेतनाको वृद्धि संग संगै छोराछोरीलाई समान महत्व दिने धारणा राखे पनि यस अध्ययन क्षेत्रमा ३७.५ प्रतिशत महिलाहरूले समाज परिवार वंश सञ्चालनको लागि छोरा नभै नहुने धारण राखेको पाइयो भने २२.५ प्रतिशत

महिलाहरूले छोरीमात्र हुदापनि हुन्छ भन्ने धारणा व्यक्त गरे र ४० प्रतिशत महिलाहरूले छोरा छोरी दुवैको चाहानाको समान महत्व दिएको पाइयो ।

-) परिवार नियोजन साधन प्रयोगको सम्बन्धमा महिला आफैले निर्णय गर्ने ४२.५ प्रतिशत, महिला पुरुष दुवैको सललाहमा निर्णय गर्ने ५२.५ प्रतिशत र ५ प्रतिशत महिलाको कुनैपनि निर्णय वन भूमिका नरहेको पाइयो ।
-) गर्भपतन सम्बन्धमा महिलाको निर्णयमा १५.५ प्रतिशत महिलाहरू आफैले निर्णय गरेको पाइयो । २२.५ प्रतिशत महिलाको गर्भपतन सम्बन्धि निर्णयमा कुनै भूमिका नरहेको पाइयो । त्यस्तै ६२ प्रतिशत महिला र पुरुष दुवैको सल्लाहमा निर्णय गर्ने गरेको बताएका छन् ।
-) आम्दानीको स्रोतहरू अन्तर्गत कृषिबाट ८२ लाख अर्थात् १६.८० प्रतिशत, नोकरी बाट ७१ लाख अर्थात् १४.६८ प्रतिशत, व्यापार बाट २ करोड अर्थात् ४०.८९ प्रतिशत, ज्याला मजदुरी बाट ४० लाख अर्थात् ८.१६ प्रतिशत र वैदेशिक रोजगारी बाट ९५ लाख अर्थात् १९.४२ प्रतिशत घरपरिवारले आम्दानी प्राप्त गरेको पाइयो ।
-) महिलाहरूको व्यक्तिगत स्रोत गत वार्षिक आम्दानी कुल रु. ४,८९,००,००० अर्थात् वार्षिक औषत आम्दानी रु. २,४४,५०० रहेको पाइयो ।
-) महिलाहरूको व्यक्तिगत क्षेत्रगत वार्षिक खर्च कुल रु. ४,१०,४१,००० अर्थात् औषत वार्षिक खर्च रु. २,०५,२०५ रहेको पाइयो ।
-) महिलाहरूको व्यक्तिगत वार्षिक वचत कुल रु. ७८,५९,००० अर्थात् औषत वचत रु. ३९,२९५ रहेको पाइयो ।
-) महिलाहरूको पारिवारिक स्रोतगत वार्षिक आम्दानी रु. २१,७३,००,००० अर्थात् औषत रु. १०,८६,५०० रहेको पाइयो ।
-) महिलाहरूको पारिवारिक क्षेत्रगत वार्षिक खर्च रु. १८,२१,००,००० अर्थात् रु. ९,१०,५०० रहेको पाइयो ।
-) महिलाहरूको पारिवारिक क्षेत्रगत वार्षिक वचत रु. ३,५२,००,००० अर्थात् १,७६,००० रहेको पाइयो ।

महिलाहरु सशक्तिकरण सम्बन्धी धारणाको विश्लेषण गर्दै जाँदा महिलाहरुको आर्थिक पक्षको ज्ञान,लैङ्गिक समानताको ज्ञान, सामाजिकीकरणको ज्ञान, सामाजिक समानताको ज्ञानको पनि अध्ययन गरिएको थियो ।

५.२ सुझावहरु (Recommendation)

यस अध्ययनको निष्कर्षको आधारमा अध्ययन क्षेत्र भापा जिल्ला कचनकवल गाउँपालिका वडा नं. ६ मा बस्ने महिला सशक्तिकरण तथा त्यसले सामाजिक, आर्थिक तथा शैक्षिक विकासमा कस्तो सुझाव पारेको छ ? त्यसको अध्ययन गरिएको छ । उनिहरुको सामाजिक अवस्थाको अध्ययनगरी विश्लेषणको क्रममा महिलाहरुलाई सामाजिक क्रियाकलाप, आर्थिक क्रियाकलापमा सहभागि गराई उनिहरुको आर्थिक सामाजिक विकासमा प्रभाव पुग्ने देखिन्छ । यस क्षेत्रका महिलाहरुको आर्थिक, सामाजिक,शैक्षिक अवस्था र महिला सशक्तिकरणको स्थितिमा सुधार ल्याउनुको निम्ति निम्न सुझावहरु प्रस्तुत गरिएको छ ।

५.२.१ नीतिगत सुझाव (Policy Related Recommendation)

- महिलाहरुले गर्ने घरेलुकामको मूल्याङ्कन गर्ने उपयुक्त पद्धतिको विकास सरकारी स्तरबाट गरिनु अति आवश्यक छ ।
- ग्रामीण समाजमा पिछडिएका महिलाहरुलाई लक्षित गरी सिप मूलक सिलाइ बुनाइ,कृषि तालिम आदि सञ्चालन गरी सरकारले आयआर्जनको कार्यक्रमहरु सञ्चालन गर्नु पर्दछ ।
- सरकारी तथा गैरसरकारी निकायबाट महिला सशक्तिकरण सम्बन्धि विभिन्न चेतनामूलक कार्यक्रमहरु सञ्चालन गरिनुपर्दछ ।
- रोजगारीको संरचनामा विविधिकरण गरी रोजगारको अवसर दिई महिलाहरुको आर्थिक स्थितिलाई मजबुत बनाउनुपर्दछ ।
- महिलाहरुलाई पनि काम गरे बापत पुरुष सरह नै पारिश्रमिक तोकिनु पर्ने उचित व्यवस्था गर्नु पर्दछ ।
- महिलाहरुले गर्ने घरेलु कामको मूल्याङ्कन गर्ने पद्धतिको विकास सरकारी स्तरबाट नै गरिनुपर्दछ ।

) ३७.५ प्रतिशत महिलाहरूले छोरा जन्माउनु अनिवार्य मानेका छन् । उनिहरूको धारणामा परिवर्तन ल्याई महिला शिक्षक, महिला सशक्तिकरणको माध्यम वाट छोराछोरी दुवै समान रहेको धारणा विकास गराउनु पर्ने देखिन्छ ।

५.२.२ व्यवहारिक सुझावहरू (**Practice Related Recommendations**)

) नमुना छनोटमा परेका महिलाहरूमध्ये ३७.५ प्रतिशत महिलाहरूले बुढेसकालको सहारा वंश अगाडि वढाउनको लागि छोरा नभई नहुने धारणा राखेको पाइयो तर यो धारणामा परिवर्तन ल्याउन अहिलेको समयमा आवश्यक देखिन्छ । यसकोलागि स्थानिय सरोकारवाला र गाउँपालिकाको समन्वयमा लैङ्गिक समानता वा महिला सशक्तिकरणको धारणा विकास गराउन विभिन्न कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

) हरेक ठाउँको निर्णयक तहमा महिलाहरूको संलग्नता वढाउनुपर्दछ र घरपरिवारमा पनि महिलाहरूको क्षमातालाई विकसित गराउने वातावरण तयार गरिनुपर्दछ ।

) अध्ययन क्षेत्रमा पारिवारिक निर्णयहरूमा पुरुषको भन्दा महिलाको सहभागिता कम रहेको पाइयो । पारिवारिक निर्णयहरूमा दुवैको समान सहभागिता आवश्यक देखिन्छ । त्यसैले पारिवारिक निर्णयहरूमा महिलाको सहभागिता वढाउनको लागि पितृ सत्तात्मक सोचमा परिवर्तन गरि सामाजिक सचेतनामुखी कार्यक्रमहरू ग्रामिण स्तरमा विस्तार गरिनुपर्दछ ।

५.२.३ भावि अनुसन्धानको सुझावहरू (Further Research Related Recommendation)

यस अध्ययनसँग आवद्ध भएर महिलाहरू सशक्तिकरणले उनिहरूको आर्थिक, सामाजिक र शैक्षिक क्षेत्रमा पारेको प्रभाव अध्ययन गर्दा आगामी नयाँ अनुसन्धान कर्ताहरूलाई निम्न सहयोग मिल्नेछ ।

- १) कचनकवल गाउँपालिकाका सम्पूर्ण वडाहरूमा महिला सशक्तिकरणले पारेको प्रभाव अध्ययन गर्न सकिन्छ ।
- २) पारिवारिक व्यक्तिगत निर्णयमा महिला सशक्तिकरणले पारेको प्रभावको अध्ययन गर्न सकिन्छ ।
- ३) भूमि स्वामित्वले महिला सशक्तिकरणको क्षेत्रमा पारेको प्रभाव अध्ययन गर्न ।

सन्दर्भ सामग्री

अधिकारी, लिला (२०६२), महिला सशक्तिकरण एवम् निर्णय प्रकृत्यामा महिलाहरुको भूमिका, अप्रकाशित, शोधपत्र: समाजशास्त्र विभाग, काठमाण्डौ: पाटन संयुक्त क्याम्पस ।

शर्मा, ममता (२०६९), महिला अधिकार क्षेत्रका उपलब्धि, काठमाण्डौ: अन्नपूर्ण पोष्ट दैनिक ।

केन्द्रिय तथ्यांक विभाग (२०६९), जनगणना प्रतिवेदन, काठमाण्डौ: केन्द्रिय तथ्यांक विभाग ।

कोइराला, लक्ष्मी कुमार (२०६७), महिला सशक्तिकरण र सहकारि काठमाण्डौ: राष्ट्र महिला आयोग ।

राष्ट्र महिला आयोग (२०६७), उन्नतिका लागि अवसरमा समान पहुँच, काठमाण्डौ: राष्ट्रिय महिला आयोग ।

नेपाल, सजु (२०६७), महिला सशक्तिकरण र सहकारि, काठमाण्डौ: राष्ट्रिय महिला आयोग ।

भट्टराई, ज्ञानेश्वर (२०६८), महिला अधिकृत परिक्षा दिग्दर्शन, काठमाण्डौ: आशिष बुक्स हाउस प्रा.लि., काठमाण्डौ ।

सुवेदी, खगेन्द्र (२०६९) मुख्य महिला कार्यकर्ता दिग्दर्शन, काठमाण्डौ: पिनाकल पब्लिकेशन प्रा.लि., काठमाण्डौ ।

कानून किताव व्यवस्थापन समिति (२०६३), नेपालको अन्तरिम संविधान २०६३ काठमाण्डौ: कानून किताव व्यवस्थापन समिति ।

अर्याल, मधुसुधन (२०७३), महिलाहरुको आर्थिक तथा गैर आर्थिक कृयाकलापहरुबाट प्राप्त आम्दानिको तुलनात्मक अध्ययन, अप्रकाशित सोध पत्र, कीर्तिपुर: शिक्षाशास्त्र संकाय अर्थशास्त्र विभाग त्रि.वि. ।

अर्याल, सुमित्रा (२०६९), महिला अधिकारको प्रश्न, काठमाण्डौ: गोरखापत्र दैनिक - फागुन २५, शुक्रवार) ।

पोखेल, गीता (२०६६) आर्थिक सम्प्रेषण, काठमाण्डौ : अर्थशास्त्र शिक्षा विद्यार्थी समाज अर्थशास्त्र शिक्षा विभाग त्रि.वि. कीर्तिपुर नेपाल ।

पौडेल, गिरिराज (२०७१) सामाजिक न्याय शिक्षा काठमाण्डौ : जुपिटर

राष्ट्रिय महिला आयोग (२०६६), महिला अधिकार, काठमाण्डौ : राष्ट्रिय महिला आयोग ।

खनाल (२०६६), *महिला अधिकार र सशक्तिकरणको सन्दर्भमा लैङ्गिक सहभागिता*, काठमाण्डौ : राष्ट्रिय महिला आयोग ।

राई,सिता (२०६७),*महिलाहरुको आर्थिक तथा शैक्षिक अवस्था* : इभाग गा.वि.स. ईलाम जिल्ला अप्रकाशित शोधपत्र कीर्तिपुर शिक्षाशास्त्र संकाय अर्थशास्त्र विभाग, त्रि.वि.वि ।

केन्द्रिय तथ्याङ्क विभाग (२०७०),*नेपालको तथ्याङ्कीय भलक*, काठमाण्डौ: केन्द्रिय तथ्याङ्कीय विभाग ।

रेग्मी, अनिता (२०७३) ,*महिला सशक्तिकरणले उनिहरुको साकाजिक, आर्थिक र शैक्षिक विकासमा पारेको प्रभाव* : चकचकी गा. वि. स., भ्पापा, अप्रकाशित शोधपत्र, कीर्तिपुर: शिक्षाशास्त्र संकाय अर्थशास्त्र विभाग त्रि.वि. ।

नेपालको संबिधान २०७२

Kershberg S (1992). *Transforming Power, Domination Empowerment and education*. New York, State University.

UNDP (2005). *विकासका पूर्वधारहरुमा महिलाको सहभागिता UN Buletin*.

अनुसूचि १

१. परिचय:

उत्तरदाताको नाम :

मिति:

उमेर:

जिल्ला:

जात:

गा.पा.

धर्म:

वडा नं.

लिङ्ग:

नगर टोल:

वैवाहित स्थिति:

शिक्षा:

पेशा:

२. पारिवाकि विवरण दिनुहोस् ।

क्र.सं.	नाम	लिङ्ग	उमेर	शिक्षा	पेशा
१					
२					
३					
४					
५					

३. तपाइको मुख्य आम्वानिको स्रोत के हो ?

क. नोकरी ख. कृषि ग. व्यपार घ. अन्य

४. तपाइको छोरा छोरी कतिजना छन् ?

क . छोरी..... ख. छोरा..... ग. जम्मा.....

५. तपाईं छोरा र छोरी मध्ये कसलाइ वढि माया गर्नु हुन्छ ?

क. छोरा ख. छोरी

६. तपाइको विचारमा विवाह कति वर्षमा गर्नु ठिक हो ?

क. १५ वर्ष अगाडि ख. १५ देखि १८ ग. १८ देखि २० घ. २२ वर्ष पछि

७. तपाइको परिवारमा आर्थिक कारोवार कस्ले सञ्चालन गर्छ ?

.....

८. तपाइको घरमा घर जग्गा कस्को नाममा छ ?

.....

९. तपाइलाई दाइजो प्रथा कस्तो लाग्छ ?

क. ठिक ख. वेठिक ग. थाहा छैन

१०. घरको कुनै निर्णय प्रकृत्यामा तपाइको सहभागिता हुन्छ कि हुदैन ?

क. हुन्छ ख. हुदैन ग. आंशिक रुपमा हुन्छ

११. तपाइ घरको काम बाहे अन्य के काम गर्नु हुन्छ ?

क. गर्छु के काम..... ख. गर्दिन किन.....

१२. तपाइलाइ महिला सशक्तिकरण वारे के थाहा छ ?

.....

१३. तपाइले हाल महिलाको अवस्था कस्तो देख्नु भएको छ ?

.....

१४. तपाईं कुनै महिला समूह , सहकारी ऋण तथा बचत समूहको सदस्य हुनुहुन्छ ?

क. छु ख. छैन

१५. हाल सम्म तपाइले सीपमूलक तालिम लिनु भएको छ ?

क. छु ख. छैन

१६. महिला सशक्तिकरण सम्वन्धि सरकारले गरेको व्यवस्था बारेमा केहि थाहा छ ?

क. थाहा छ ख. थाहा छैन ग. अलि अलि थाहा छ

१७. तपाइको विचारमा महिला सशक्तिकरणमा सुधार गर्न के गर्नु पर्ला ?

.....

१८. तपाइलाइ परिवार नियोजन सम्वन्धी जानकारी छ?

क. छ ख. छैन

१९. तपाइ विरामि हुदा पहिला कहाँ जानु हुन्छ ?

क. डाक्टरकोमा ख. वैधकोमा ग. अन्य

२०. महिला र पुरुष बिचको भेदभाव अन्त्य गर्न तपाईको विचारमा के छ ?

.....

२१. तपाइको विचारमा छोरीले पनि पढ्नु आवश्यक छ, जस्तो लाग्छ, या लाग्दैन ?

क. आवश्यक छ ख. आवश्यक छैन

२२. तपाइको विवाह कति वर्षमा भयो ?

.....

२३. तपाईको परिवारको आम्रदानि कति हुन्छ ?

क्र.स.	शिर्षक	आय (रु.) मा
१.	कृषि बाट	
२.	नोकरि बाट	
३.	व्यापार बाट	

४.	वैदेशिक रोजगार	
५.	अन्य	

२४. तपाईंको घरमा निम्न निर्णयहरु कसले गर्दछ ?

क्र.स	निर्णय सम्बन्धि विवरण	निर्णय गर्ने	निर्णय नगर्ने	दुवैको सल्लाहबाट निर्णय गर्ने	कैफियत
१	जग्गा किनवेच गर्ने				
२	छोराछोरी कहाँ पढाउने				
३	ऋण लिने दिने				
४	छोराछोरीको विवाह गर्ने				

२५. महिलाहरु सामाजिक कार्यमा लाग्दा कस्ता किसिमका समस्याहरु भोगनुपर्छ होला ?

.....

२६. तपाईंले निम्न शिर्षकमा वार्षिक कति खर्च हुन्छ ?

क्र.स.	विवरण	खर्च रु. मा
१.	उपभोगमा	
२.	शिक्षामा	
३.	स्वास्थ्यमा	
४.	चाडपर्व	
५.	अन्य	

२७. कति उमेरमा विवाह गर्दा उपयुक्त हुन्छ होला ?

२८. तपाईंलाई घरको काममा छोरा वा छोरी कस्ले सहयोग गर्छ ?

२९. तपाईं रजस्वला हुँदा छुट्टै वस्नु हुन्छ ?

३०. महिला सशक्तिकरणले आर्थिक विकासमा कस्तो सहयोग पुर्याउला ?

३१. तपाईंको नगद आम्दानी हुने कुनै पेशा गर्नु हुन्छ?